"cogito ergo sum"

Kasım 2020

HAYAL ET

Resimli Mecmua

sayı 40

#sosyalmesafeyikoru

SAĞLIKLI KAL!

Sokaktaki canlar için kapınızın önüne bir kap yemek ve su koymayı da unutma.

BD Çeviri

Çocuk Dergileri Sözlüğü

Kumbara

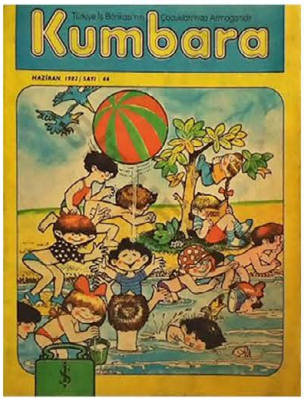

ÇİZGİROMANLI Kare Bulmaca

Türk Mitoloji Sözlüğü

KİTAP İNCELEME

ÇİZGİ ROMAN

ÖYKÜLER

Atilla Bilgen, Aynur Kulak, Bünyamin Tan, Elvan Adı Güzel, Gülhan Sevinç, Korkmaz Uluçay, Mehmet Kaan Sevinç, Mesut Ekener, Süheyl Toktan, Ümit Kireççi.

Hayalet
Kasım 2020

Sayı: 40

Yayın yönetmeni
Mehmet Kaan Sevinç

Yayın Danışmanı
Süheyl Toktan

Editör
Atilla Bilgen

“ Yazar-Çizer Ekibi ”

Atilla Bilgen - Aynur Kulak

Bünyamin Tan - Elvan Adıgüzel

Gülhan D Sevinç - Korkmaz Uluçay

Liza Çanakçı - Mehmet Kaan Sevinç

Mesut Ekener - Murat Yapıcıer

Nevra Çelikel - Sibel Çelikel

Ümit Kireççi - Yusuf Gürkan

Kapak İllüstrasyonu
Mehmet Kaan Sevinç

Grafik Tasarım
Gülhan D Sevinç

e-Mail
hayaleteposta@gmail.com

Editörden

Gabriel Garcia Marquez, *"Kolera Günlerinde Aşk"* romanında söyle der; Unutmamak için bir hücrenin duvarlarına her gün bir çizgi çekmek zorunda kalmamıştı, çünkü tek bir gün bile geçmemişti ki onu anımsatan bir şey olmasın.

İki bin yirmi yılında işte o günleri yaşıyoruz. Bir yanımız salgın, diğer yanımız savaşlar, kadına, sağlık emekçilerine uygulanan şiddet, küresel ısınmayla çevrili. Bizi nasıl bir geleceğin beklediğini bilememenin tedirginliğiyle hareketlerimizi kısıtlıyoruz.

Herkes o kadar yara almış, o kadar yıpranmış ki ne Kasım ayına girdiğimizin farkındayız, ne de Kasım ayında aşkın farklı olduğunun!

Ama eninde sonunda bitecek bu günler ve dışarı çıktığımızda **Gabriel Garcia Marquez**'in roman kahramanının aksine içine kapandığımız hücrenin duvarlarına bu günleri unutmayalım diye kalın çizgi çekeceğiz.

Hayal'et Resimli Mecmua.

İçeri...

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

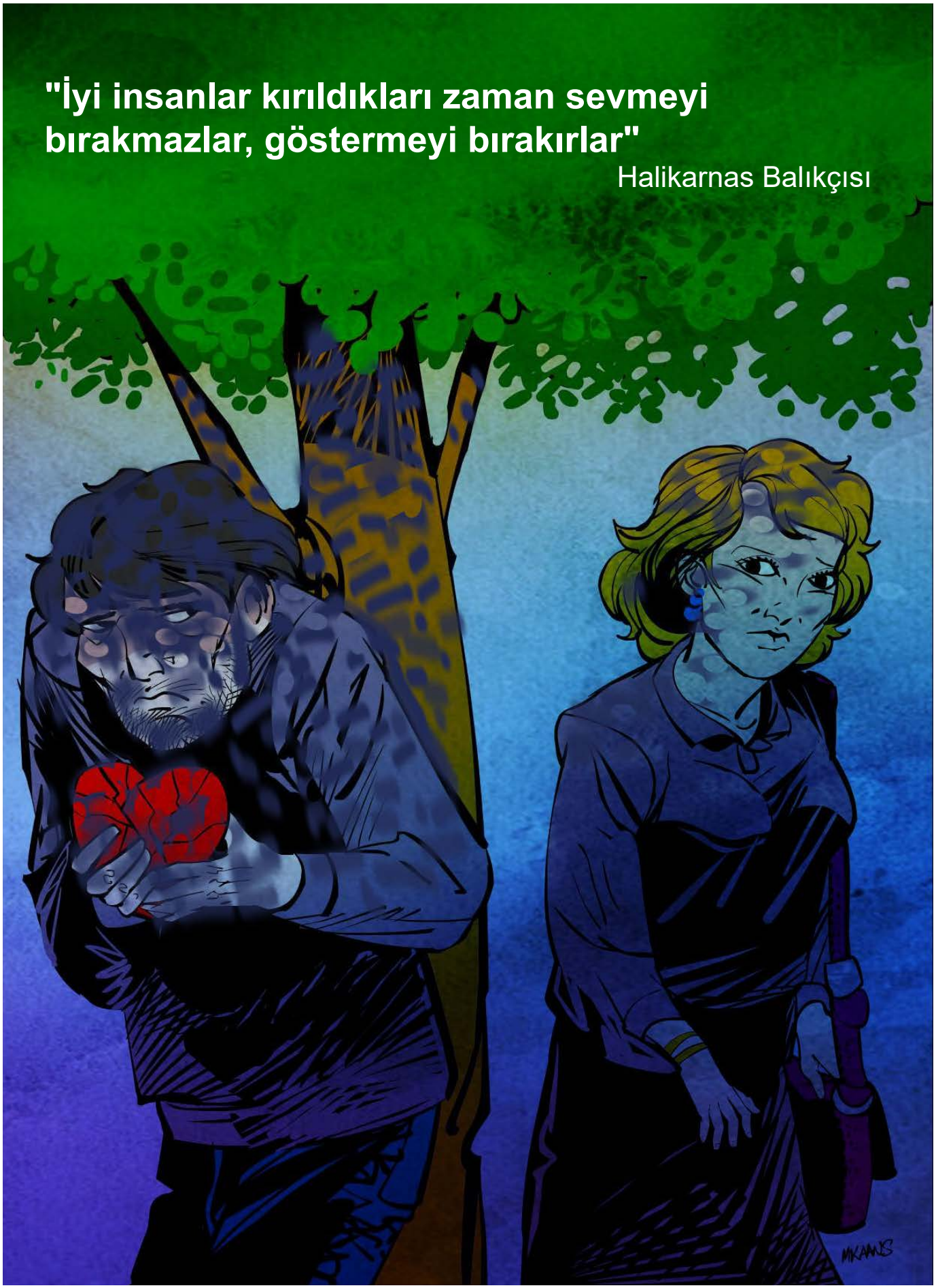

Sanırım South Park kasabasının geçen ayki Denver Broncos / Tampa Bay Buccaneers maçını seyredenler harika zaman geçirdiğini söyleyebilir. Devamında da Comedy Central'dan animasyon ekibi, Mile High Stadium'da bir sonraki karşılaşma Denver Broncos / Kansas City Chiefs maçına katılmayı planlıyor.

DENVER BRONCOS KANSAS CITY CHIEFS MAÇI İÇİN SOUTH PARK SETİ

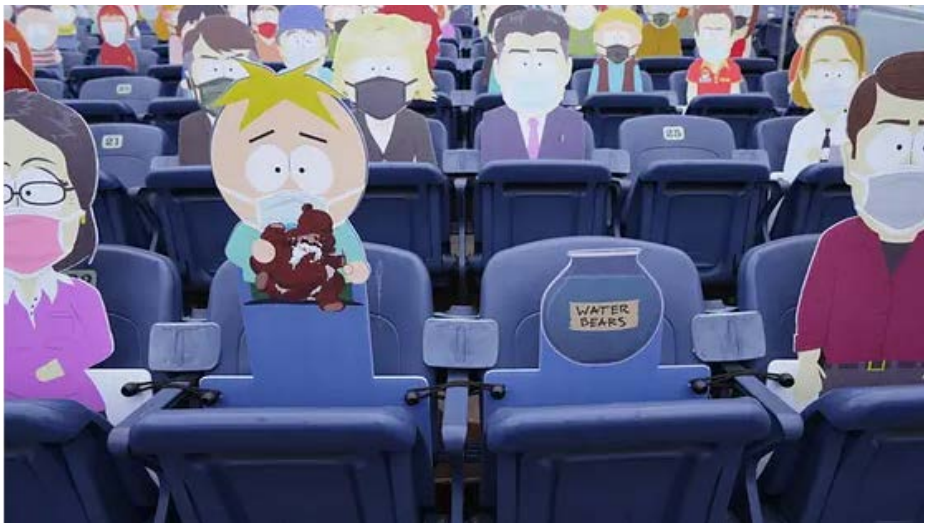

Sanırım South Park kasabasının geçen ayki Denver Broncos / Tampa Bay Buccaneers maçını seyredenler harika zaman geçirdiğini söyleyebilir. Devamında da Comedy Central'dan animasyon ekibi, Mile High Stadium'da bir sonraki karşılaşma Denver Broncos / Kansas City Chiefs maçına katılmayı planlıyor. Stadyumlardaki taraftar sayısını kısıtlayan COVID protokolleri nedeniyle bir kez daha canlı insanların yerine hizmet veren bu ikinci grup, South Park'ın son *"The Pandemic Special"*ın çıktığı reyting için önüne gelen her şeyi yıkan güç olarak yeni karakterler içerecek. Yedi yılın en çok seyredilen South Park bölümü). Şimdi, yeni karşılaşma da oyuna katılacak tanıdık *(maskeli)* yüzlerden bazılarına bir göz atalım.

Bir saat süren South Park özel etkinliğinde Randy, devam eden salgın South Park vatandaşlarına devam eden zorluklar sunarken, COVID-19 salgınındaki rolüyle uzlaşır. Çocuklar mutlu bir şekilde okula dönüyorlar ama hiçbir şey bir zamanlar bildikleri normallere benzemiyor; ne öğretmenleri, ne sınıfları, ne de Eric Cartman.

Evden çalışan ve ülke geneline yayılmış 80'den fazla personel tarafından uzaktan üretilen, bir saatlik büyük bölümün prömiyeri 30 Eylül Çarşamba günü Comedy Central, MTV ve MTV2'de yapıldı - South Park, ViacomCBS markalarında ilk kez eş zamanlı olarak yayınlandı. Özel etkinlik artık diğerlerinin yanı sıra Amazon Prime, iTunes ve Google Play'den satın alınabilir.

Veda...

Ustaya

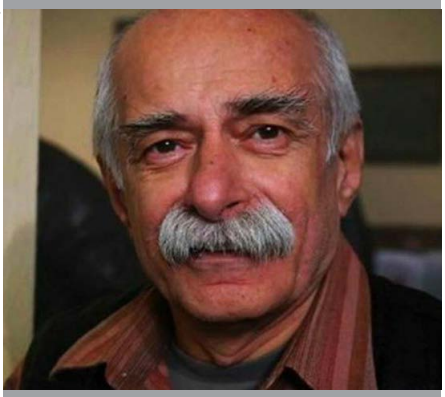

Ressam, karikatürist, tiyatro, sinema ve dizi oyuncusu Hikmet Karagöz, 73 yaşında hayatını kaybetti.

Usta sanatçılarımızdan HİKMET KARAGÖZ yaşamını yitirdi.

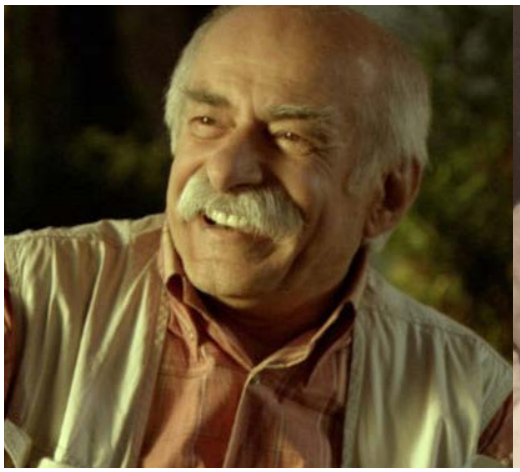

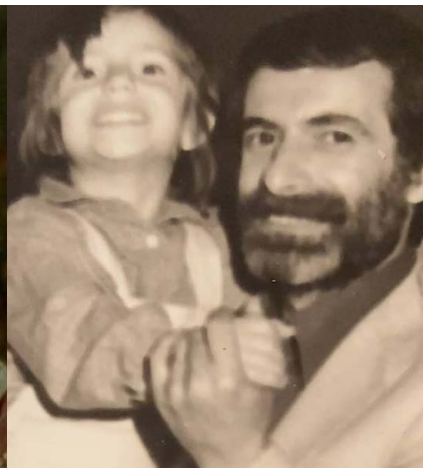

"Hoşçakal babam afedersin"

(d. 31 Aralık 1946, Vezirköprü, Samsun
ö. 27 Ekim 2020, İstanbul)

Ressam,karikatürist, tiyatro, sinema ve dizi oyuncusu Hikmet Karagöz, 73 yaşında hayatını kaybetti. Kızı Zeynep Karagöz vefat haberini, "Babişkom, Hikmet Karagöz bugün son yolculuğuna çıktı… Bu kez dönüşü yok; ardından tebessümler, kadehler ve anılar, sohbetler yakışır. Korona nedeniyle cenaze töreni olması mümkün gözükmüyor. Hatrına şerefe…" ifadeleriyle duyurdu.

31 Aralık 1946 tarihinde Vezirköprü, Samsun'da doğdu. İlk defa Vefa Lisesinde sahneye çıktı.1962-1963 yıllarında Eminönü Halkevi'nde amatör olarak tiyatroya başlayan sanatçı, 1964'te Küçük Sahne Ulvi Uraz Tiyatrosu'nda profesyonel oldu. 1974 yılında Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz'la TV yapımlarında rol almaya başladı. Sinemaya geçişi "Faize Hücum" filmiyle 1982'de oldu. En Büyük Şaban filminde Kemal Sunal'a Boğaz Köprüsü'nü satmasıyla hafızalara kazındı. Bizimkiler dizisindeki Çaycı Abbas rolüyle de geniş kitlelerce tanındı. 1980 yılında da İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları'ndan istifa etmiştir.1986'dan vefatına dek ağırlıklı suluboya olmak üzere resim yaptı. Profesyonel olarak resim sergileri açtı.

Değerli sanatçımıza Allah'tan rahmet, ailesi ve sevdikleri başta olmak üzere tüm sanat camiasına baş sağlığı diliyoruz.

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

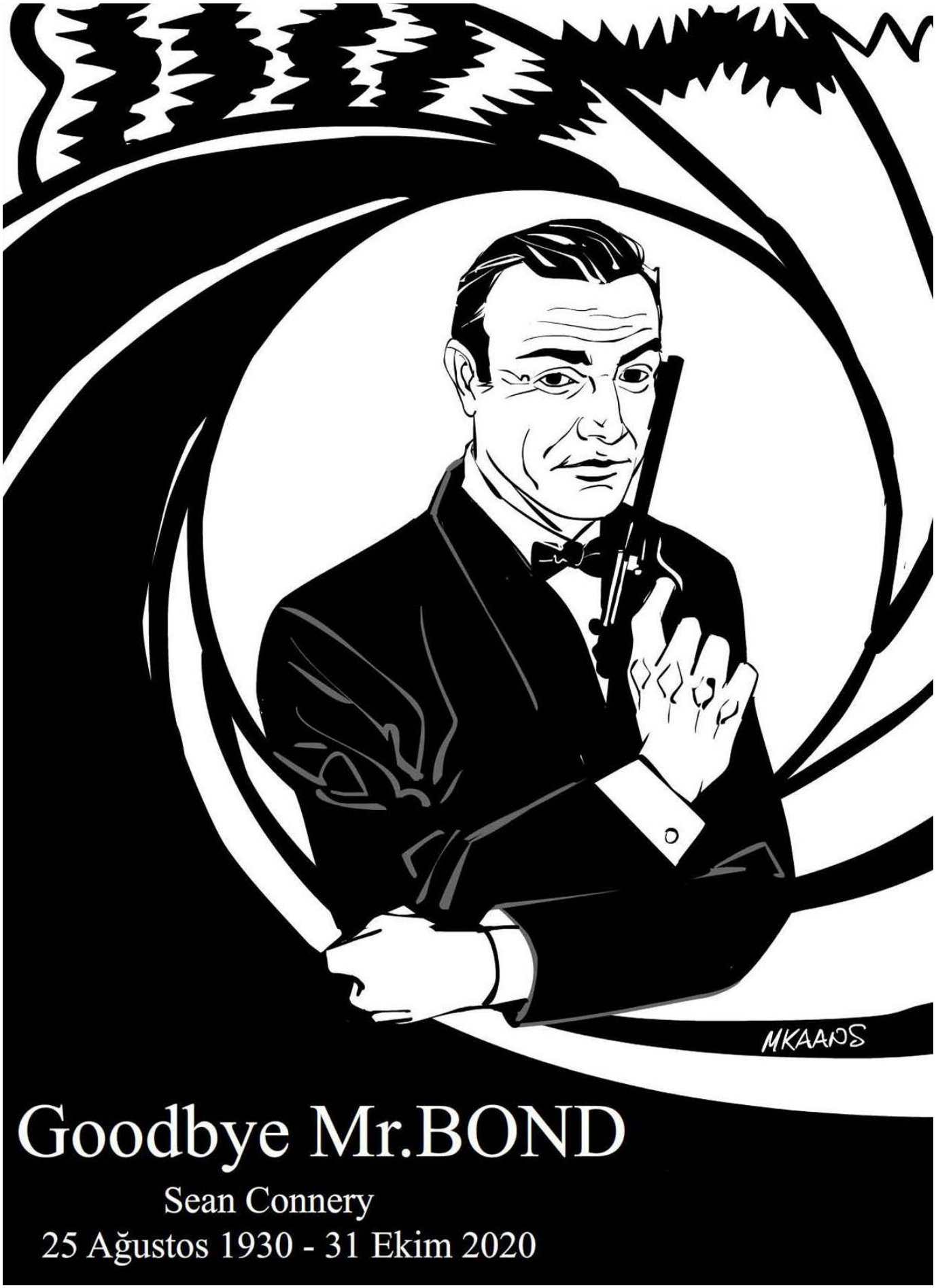

ÇİZGİ ROMANLI KARE BULMACA

Hazırlayan: elvan adıgüzel

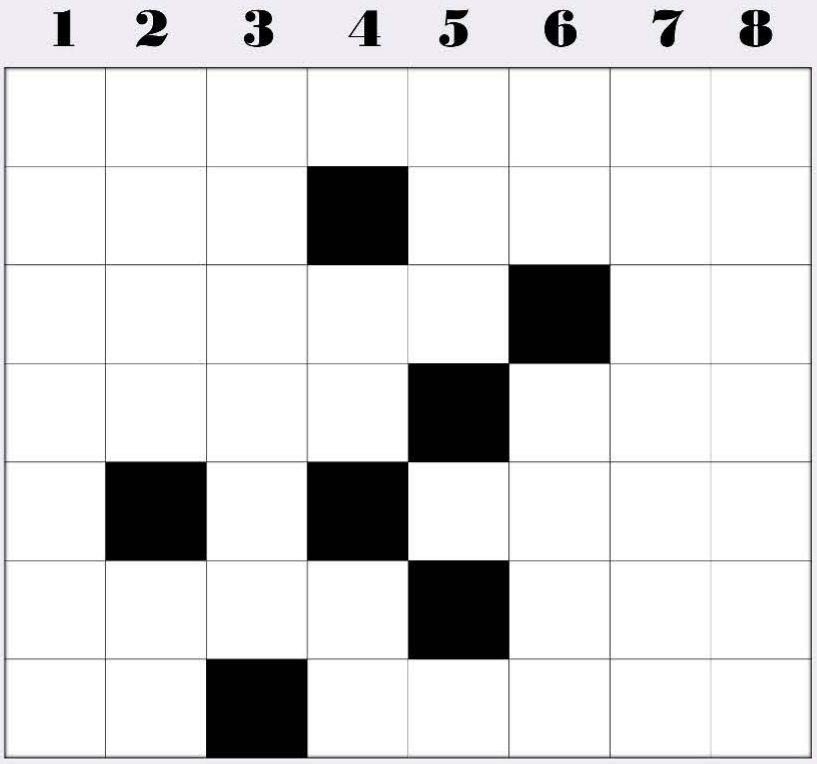

SOLDAN SAĞA

1) Western olmayan ilk Bonelli karakteri **2)** Kara …. ; Ratip Tahir'in 1963-64 yıllarında Akşam Gazetesi'ne çizgi roman olarak hazırladığı pehlivan. / Tersi, İçinde barınılan yer, kale, surlarla çevrili yer. **3)** Eserlerinde dönemin Çek-Alman gerilimi ve bu gerilimin etkilerini ön plana çıkaran, mektuplar ve denemeleri bulunan, Genç Bir Şaire Mektuplar isimli kitabın da yazarı olan, 20. yüzyıl Alman şairinin soyadı. / Kuzu sesi **4)** Tersi, Yuvarlak … Şövalyeleri. / …. Foster; Tarzan ve Prince Valiant'ın efsanevi çizeri. **5)** Okur. **6)** Tersi, …. Badi Badi; Red Kit'in maceralarından biri. / Tersi, Fikret ….; 1980'li yıllarda Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanan Alpago'nun çizeri. **7)** Çizgi romanlarda, darbeye maruz kalanın çıkardığı ses. / Tersi, …. Seyfi; Değişik dönemlerde, Şevket Yalaz, Ergün Gündüz, Bülent Benli ve Bülent Özdemir tarafından çizilen, Fırt ve Fırfır dergilerinden tanıdığımız karakter.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Alex ….; Red Sonja, She Hulk, Lara Croft gibi kahramanları resimleyen, kapak resimleri ve pin-up tarzı çalışmalarıyla tanınan çizer. **2)** Conan'da, Thoth-amon'un kötülüğü karşısında, iyiliğin simgesi olarak yer alan ve Karanthes'in rahipliğini yaptığı, sembolü aynı adlı kuş olan Hiborya dini. / Ağustos 1993'te yayına başlayan, çoğunluğu mizah dergisi çizerlerince oluşturulan üretimlerin yer aldığı ve 8 sayı süren çizgi roman dergisi. **3)** Francisco …. Lopez; Young Witches'in ünlü çizeri. **4)** Kilometrenin kısaltması. / …. Doinyo Lengai; Bilinen volkanların tersine, dünyanın tek carbonatite –kalsit ve dolomi gibi karbonatlarca zengin bir volkanik taş- püskürten aktif volkanı. **5)** Büyük, yetişkin, yaşlı, kart, olgun insan ya da hayvan. **6)** Yakın tarihte yayınlanmış ve ömrü yalnızca 2 sayı sürmüş olan kaliteli çizgi roman dergilerimizden biri. / Ayın çevresinde görülen ışık halkası. **7)** Tersi, Serkan Yılmaz tarafından yaratılan ve Lombak'ta yer alan karakter. **8)** Asteriks'in sevimli şişmanı.

Mitoloji Sözlüğü

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

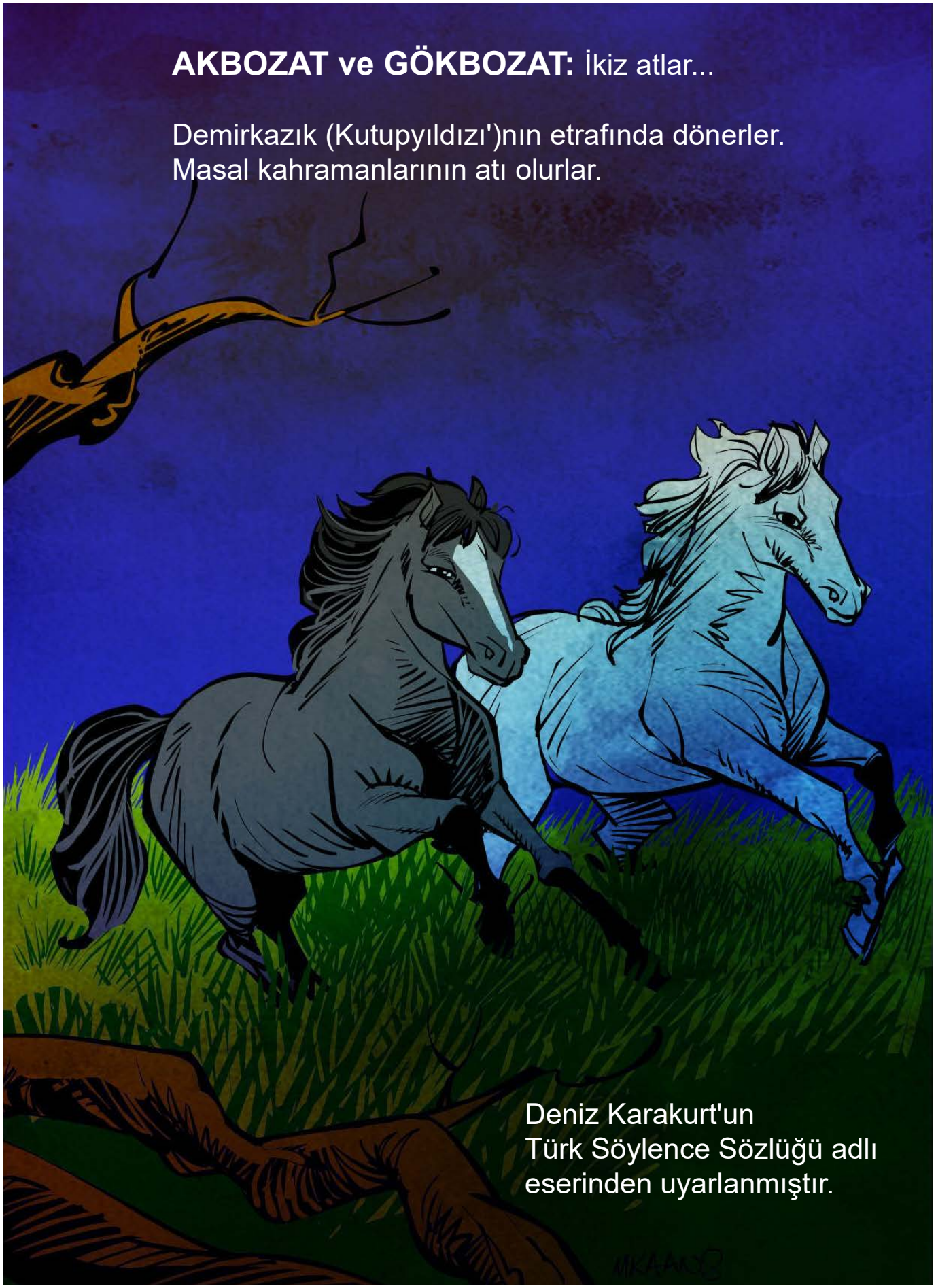

Ömer Faruk Yazıcı

10 Mart 1995 yılında İstanbul'da doğdu.

Marmara Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu. Sakarya Üniversitesi'nde Eski Türk Edebiyatı alanında yüksek lisans yapıyor. Hikâyeleri çeşitli dergilerde yayımlandı. FABİSAD üyesi. 2015 GİO Ödülleri Hikâye Seçkisi Düşlerin İzinde'de ***"Bir Büyü'cü Masalı"*** adlı hikâyesiyle yer aldı. Türk Edebiyatı Vakfı bünyesinde yayın hayatını sürdüren Türk Edebiyatı Genç Sanat dergisinin yayın kurulunda. Temmuz 2018'de Alemlerin Çöpçatanı adlı hikâye kitabı Paris Yayınlarınca yayımlandı.

Mitoloji, masal ve fantastik sınırları içinde kalan her şeye ilgi duyuyor. Türk Edebiyatı Genç Sanat adlı dergide ve Acayib'ül-Hikayat adlı kişisel bloğunda hikâye, deneme ve şiirlerini yayımlamaya devam ediyor.

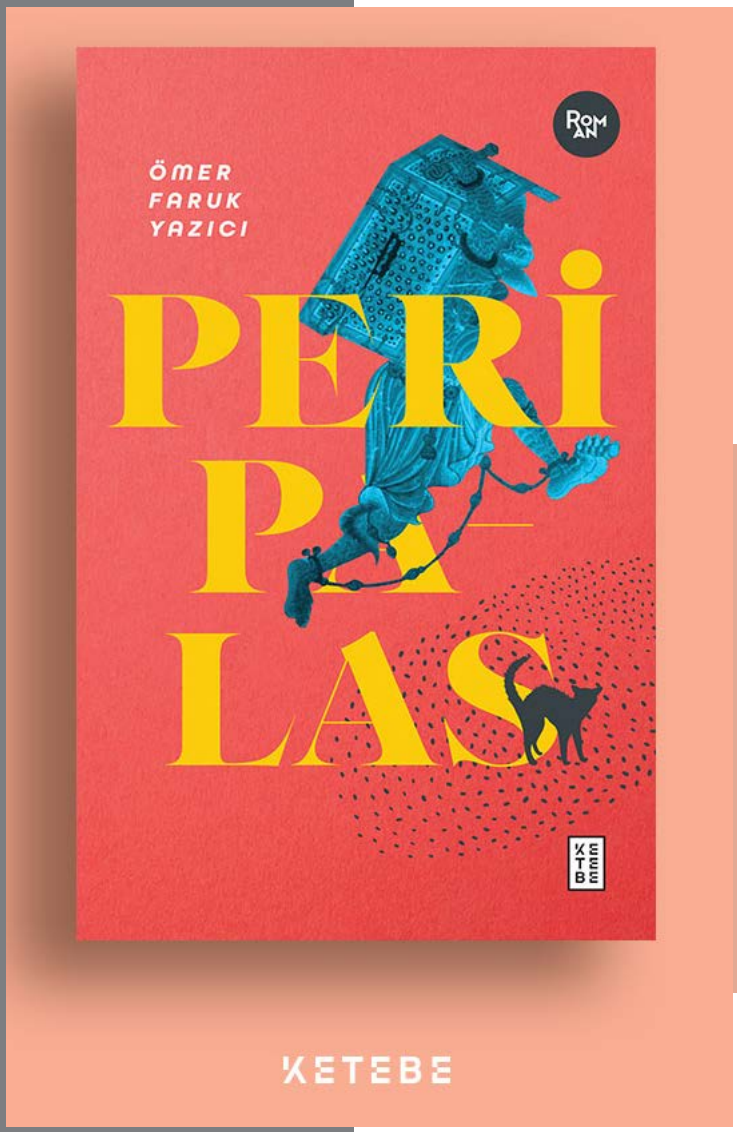

Kitap Arkası

Metrûk binalar, lağımlar, hamamlar, bostan kuyuları, çeşme yalakları, değirmenler, mezarlıklar, saçak altları, ulu deryâların dipleri, dağların etekleri, vadiler ve dahi mağaralar acâyiplere mesken süflî zâviyelerdir. Hâşâ besmelesiz girilmez.*

Zâviyetü's-Süfliyye – Kurtubî-i Cedîd

Faruk, nihayet hakkında onlarca hikâye duyduğu Peri Palas'ı bulmuş ve acayipleri misafir eden bu otelin sahibi hayalet Mümtaz Bey'le tanışmıştı.

O günden sonra Peri Palas'ta karşılaştığı gulyabanilerden kaftarlara, cinlerden karabasanlara, oburlardan al karılarına kadar pek çok acayiple birlikte hiç beklemediği çetin maceralara girecek, İstanbul'u karanlığın gazabından korumaya çalışacaktı.

Ümit Kireççi

Bünyamin Tan

Paris'in tren istasyonu bermutat (alışıldık şekilde) kalabalıktı. İstasyonun büyük çalar saati on ikiye yaklaşıyordu.

Bilet gişesine kıyafetinden şarklı olduğu belli olan bir erkek yaklaşarak Marsilya'ya iki birinci mevki bileti aldı ve selis (düzgün) bir Fransızca ile memura sordu:

- Ekspres ne vakit hareket edecek?
- On dakika sonra mösyö… Çabuk acele ediniz.

Sherlock Holmes'ün Arsen Lüpen İle Sergüzeştlerinden:

HİNDİSTAN ORMANLARINDA

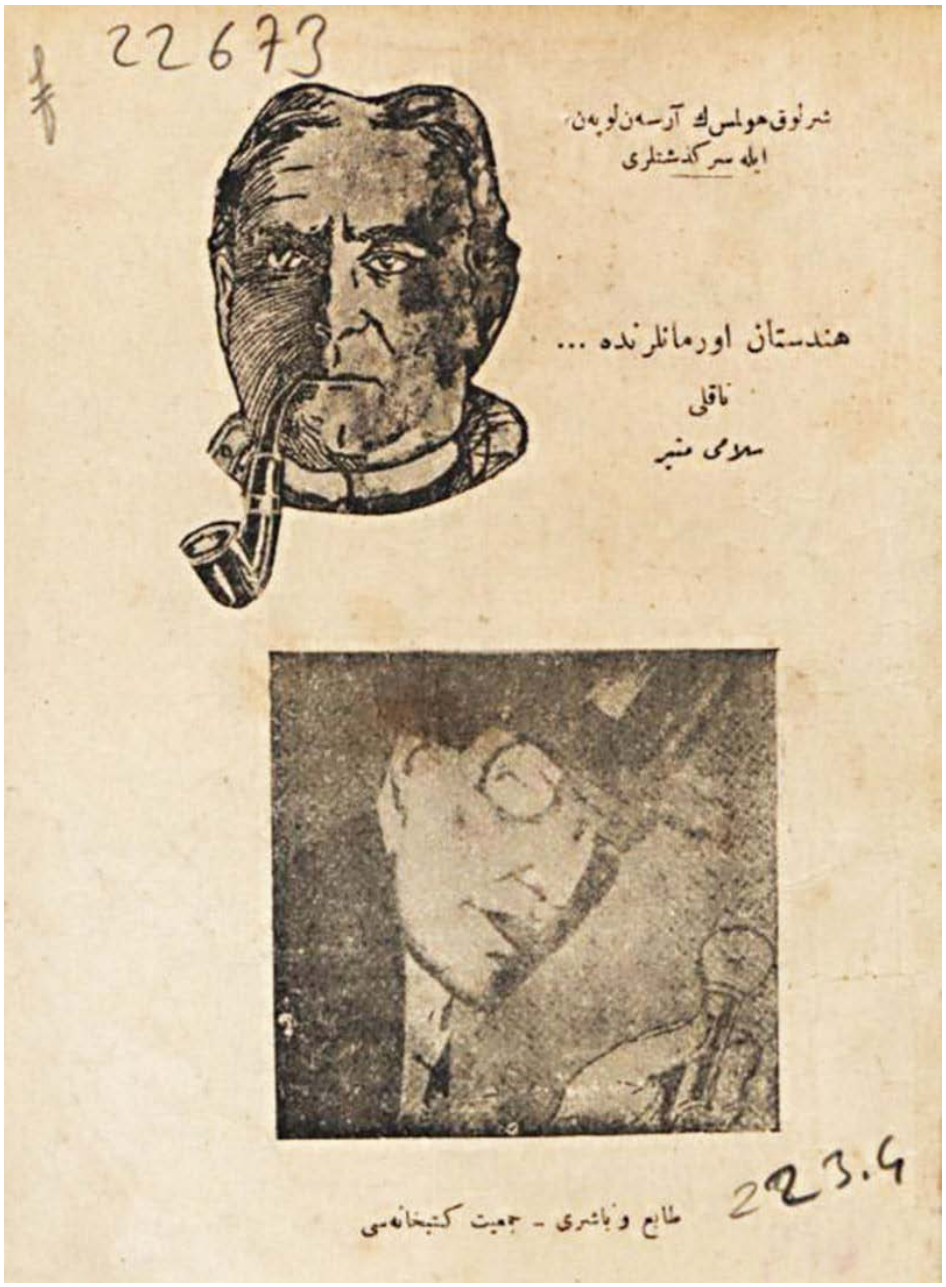

Serimizin Hindistan Ormanlarında adlı hikâyesi, 1927 yılında İstanbul'da Ahmed Kâmil Matbaası'nda basılmıştır. On altı sayfa içermektedir. Çevirmenliğini Selami Münir Yurdatap'ın yaptığı ve Cemiyet Kütübhanesi'nce yayınlanan bu hikâyede Arsen Lüpen ve Sherlock Holmes arasındaki mücadelenin Hindistan topraklarına kadar ulaştığını görüyoruz. Bir tren garından başlayan kaçış hikâyesi, Hindistan'da hırsızlık çetesi kurmaya kazar uzanır ve Sherlock Holmes ile yardımcısı bu planları bozmaya çalışır. Keyifli okumalar…

Avrupaya Elveda

Paris'in tren istasyonu bermutat (alışıldık şekilde) kalabalıktı. İstasyonun büyük çalar saati on ikiye yaklaşıyordu.

Bilet gişesine kıyafetinden şarklı olduğu belli olan bir erkek yaklaşarak Marsilya'ya iki birinci mevki bileti aldı ve selis (düzgün) bir Fransızca ile memura sordu:

- Ekspres ne vakit hareket edecek?

- On dakika sonra mösyö… Çabuk acele ediniz.

Şarklı, memura teşekkür ederek bekleyen güzel kadın ile trene doğru gittiler.

Saat on iki… Tren keskin bir feryat koparark süratle Paris'ten hareket etti.

***

Bu esnada meşhur polis hafiyesi Sherlock Holmes, büyük bir faaliyetle Paris'in dört etrafına polisler dağıtmış, Arsen Lüpen'i arıyordu. (2) bununla beraber bütün istasyonlara tembihat (tembihler) yapılmış ve teksir edilmiş (çoğaltılmış) fotoğrafları ve evsafı haiz (vasıflarını anlatan) evrak her polis merkezine birer adet tevzi edilmişti (dağıtılmıştı).

Sherlock Holmes, kendisi bizzat istasyonların taharri vazifesini üstüne almıştı. Çünkü o biliyordu ki o meşhur hırsız Deutsche Bank'tan Prens Şapenski namıyla iki milyon frankı dolandırdıktan sonra Paris'te kalmazdı.

Şimdi polis hafiyesi istasyonda yolcuların hüviyetlerini gösteren defteri yokladı. Gözüne şu isim çarptı:

"Hindistan zenginlerinden Gandi ve zevcesi Begüm."

Bu ismi tekrar tekrar okudu. Biraz düşündü. Zekâsını yokladı. Bu namda Paris'te bir şarklı bulunmadığına emindi. Çünkü polis müdüriyetinde kayıtlı olan taşralı seyyahlar meyanında (arasında) bu ismi okumamıştı. Herhalde bu isim sahtedir.

Hemen gişe memuruna gitti. Resmi hüviyetini göstererek:

- Şarklı bir efendi buraya gelip bilet aldığınız gördünüz mü?

Dedi. Vazife-şinas (görevini seven) memur:

- Evet, bir saat evvel bir Hintli gelip birinci mevki iki bilet aldı. Giderken dikkat ettim. Yanında güzel bir kadın vardı.

Sherlock Holmes kendi kendine:

- Tahminde isabet etmişim. Bu Hintli yüzde yüz Arsen Lüpen'dir. Yanındaki kadın da her halde metresi Henriette'tir.

(3) Bunun üzerine Sherlock Holmes, polis müdüriyetine gitti. Doğru telefon başına geçerek santralden Marsilya polis müdüriyetini istedi.

Santral muhaberenin (haberleşmenin) bir saatten beri münkati (kesik) olduğunu söyledi.

Sherlock Holmes hiddetle:

- Bu telefon şirketini hükümet adam akıllı tecziye etmeli (cezalandırmalı). Böyle medeni bir memlekette bu gibi yolsuzluklara meydan veriyor. Bu ne kepazeliktir, diye söylenmeğe başladı.

Bu esnada Harry içeri girdi. Üstadını münfail (canı sıkkın) ve hiddetli bir vaziyette görünce yanına yaklaştı ve nazikane bir surette hatırını sorduktan sonra hiddetini mucip olan şeyi bera-yı istifsar (sormak için) sordu.

Sherlock Holmes önünde genç ve zeki muavinini (yardımcısını) görünce hiddeti biraz zail oldu (azaldı). Marsilya ile Paris telefonu işlemediğini söyledi ve bu sebeple beynelmilel (uluslararası) büyük bir hırsız göz göre göre firar etmesine meydan verildiğini beyan etti.

Harry, zeki ve cevval (hareketli) nazarlarını (bakışlarını) üstadına tevcih ederek (doğrultarak):

- Efendim, kabahat telefon şirketinde değil. Teller henüz yeni kesilmiştir. Çünkü iki saat evvel Marsilya ile muhabere münkati değildi, dedi.

Sherlock Holmes, muavinine dönerek:

- Mesele anlaşıldı. Arsen Lüpen, buradan iki veya üç saat evvel zengin bir Hintli namı altında Marsilya'ya hareket (4) etti. Her halde oradan deniz tarikiyle (yoluyla) bir yere gidecektir. Onun için şimdi hemen vakit kaybetmeden tayyare ile Marsilya'ya hareket etmeli.

Polis hafiyesi ile muavini otomobile binerek tayyare hangarına gittiler. Birkaç dakika sonra tayyare anları Paris'ten uzaklaştırdı. Bir müddet tayyare muntazam uçtuktan sonra

motoruna arız olan (arızalanan) sakatlık sebebiyle yere inmeğe mecbur oldular.

Pilot bozulan motoru tamir etmek için çok çalıştı. Sakatlık büyük olduğundan polis hafiyesine istedikleri trende Marsilya'ya gidemeyeceklerini söyledi.

Aksilik… Bütün hadisat öyle muntazam (düzgün) bir tarzda cereyan ediyor ki hep hırsızın kaçmasına sebep oluyordu.

Tayyarenin indiği yer ufacık bir köydü. Mamafih (nitekim) şoseye yakın olduğu için Marsilya'ya giden otobüsler sık sık buradan geçerlerdi.

Yarım saat bir intizardan (beklemeden) sonra oradan geçen bir yolcu otobüsüne binerek bir saat sonra Marsilya'ya vasıl oldular (ulaştılar).

Limana doğru gittiler. Oraya vardıkları zaman hemen yolcu defterlerini yoklamaya başladılar.

Harry meserretle (sevinçle):

- İşte! İşte üstat…

Haykırarak defterdeki Arsen Lüpen'in sahte ismi olan Gandi kelimesini gösterdi.

(5) Sherlock Holmes:

- Hangi vapurla ve nereye hareket ettiğini yazıyor mu?

- Evet üstat, İtalya bandıralı Stella vapuruyla Bombay'a gidiyorlarmış.

Polis hafiyesi, Stella vapurunun bir saat evvel hareket ettiğini öğrenince hiddetinden yüzü tekallüs etti (kasıldı). Dalgın dalgın rıhtım müdüriyetinden ayrılarak sahil boyunda bulunan barlardan birisine girdi.

Cehennemi Sürat! Bombay'a…

Sherlock Holmes, piposunu yakmış, likörünü içmekle meşguldü. Ara sıra önünde gurup eden güneşe şairane bir nazarla bakıyordu.

Harry kapının medhalinde (girişinde) göründü; onu gören üstadı sevinerek:

- Ne haber getirdin Harry? Kuşu kaçırdık değil mi?

- Evet azizim, fakat her halde onu takip etmeli. Üstadım gelirken bir gazete aldım. Lord Claude ile zevcesi Madam Flore tayyare ile Bombay'a hareket edeceklerini yazıyordu. Bir kolayını bulup biz refakatlerine kabul edilirsek çok iyi olur.

Sherlock Holmes, bu mühim havadisi derin bir sükût ile karşıladı. Kısa sükûttan sonra:

(6) - Evet Harry, getirmiş olduğun bu mühim haber fikrimi yoran müşkül mesaili (meseleleri) halledecek bir anahtardır. Lord Claude ise benim çok eski ve samimi bir arkadaşımdır.

- Öyle ise bu fırsatı kaçırmayalım…

***

Ertesi gün Sherlock Holmes ile muavini Harry bir otomobile rakiben (binerek) Lord Claude'un ikamet ettiği pansiyona gittiler. Temiz giyinmiş, terbiyeli Kongolu hizmetçi kartlarını alarak efendisine götürdü. Ufak bir intizardan sonra:

- Buyurun, lord sizi bekliyor.

Diyerek anları içeriye davet etti.

Lord Claude, büyük bir nezaketle polis hafiyesini istikbal ederek (karşılayarak) hatırını istifsar etmeğe (sorgulamaya) başladı. Nihayet söz Arsen Lüpen'in firarı meselesine geldi. O vakit Sherlock Holmes hararetle:

- Lord cenapları, gerek hükümete ve gerek insaniyete bir hizmet olarak beyan edeceğimiz teklifi esirgemeyeceğinize ümitvarım (ümitliyim).

Lord:

- Hüsn-i teveccühünüze (güzel alakanıza) teşekkür ederim. Size ne türlü hizmette bulunabileceğimi izah eder misiniz?

- Bir an evvel Hindistan'a gitmekliğimiz için tayyarenizde ikimiz için mümkün bir yer tahsis etmenizi rica ederim.

(7) Lord muvafakat ederek:

- Peki efendim, beynelmilel tayyare şirketinin tertip ettiği devr-i âlem (dünya) seyahatine iştirak ediyorum. Sizin gibi yüksek bir adamla yolculuk etmek benim ve şirketim için mucib-i iftihar (övünç sebebi) bir şeydir. Yarın saat sekizde hareket ediyoruz. Mevid-i mülakatımız (buluşma noktamız) Saint Louis meydanındadır.

Sherlock Holmes ve muavini, işlerini düzeltmek için lorddan izin alarak pansiyondan çıktılar.

Sherlock Holmes ve muavini erken erken giderek her birinin elinde ufak bir seyahat çantası olarak Saint Louis meydanına doğru yollandılar. Meydana vardıkları zaman Lord Claude ve zevcesi ve genç Fransız pilotu

kendilerini intizar etmekte olduklarını gördü. Beşi tayyareye girerek beş dakika sonra lord bir kâğıda şu cümleleri yazdı.

"Cehennemi sürat! Bombay'a…"

Ve pilota verdi. Tayyare bütün süratiyle uçuyordu. Takip ettikleri yol bu idi.

Marsilya – Napoli – Süveyş – Bombay…

Tayyare Bombay'n geniş ve büyük meydanlarından birinde durdu.

Lord polis hafiyesi ve muavinine veda ederek seyahate devam etmek üzere Bombay'da cüzi (küçük) bir istirahattan sonra Kalküta'ya doğru hareket ettiler(8)

Hindistan Seyahatinin Sebebi

Sherlock Holmes, bulunduğu binanın terasında bir koltuğa gömülmüş, ortalığı kavuran cehennemi sıcaktan terlemiş ara sıra terini silerek gelen geçeni seyrediyordu.

Birden bire nazarı (bakışları) lüks bir otomobille geçen Avrupalı kıyafetli birisine atfedildi. Otomobil bulunduğu binanın önündeki kahvenin yanında durdu. İçindeki zengin mister inerek kahveye girdi.

Sherlock Holmes'ün bu gördüğü manzara çok meraklı ve aynı zamanda istifadeli bir şeydir ki peşinden koştuğu meşhur hırsızın izini keşfetmişti. Evet, çünkü bu adam Arsen Lüpen'in başka sima altında tecessüm etmiş (cisimleşmiş) sahte bir mistere benzetmişti.

Hemen polis hafiyesi muavinini çağırarak:

- Harry, mümkün mertebe acele olarak tebdili kıyafet et. Hintli bir zengin olacaksın ve karşımızdaki kahveye girip orada bulunan ve zannıma göre Arsen Lüpen olan Avrupalı kıyafetli adamı takip etmelisin, dedi.

Harry, süratle üstadının emrini infaz etmeğe gitti. Birkaç dakika sonra tanınmayacak bir derecede bir zengin Hintli olarak ağır ağır kahveye doğru yürümeğe başladı.

Büyük ve oldukça muntazam olan Londra Kahvesi Bombay'da bulunan Avrupalılar ve bazı kibar ve zengin yerliler ve oradan geçen seyyahların (9) toplandıkları, Avrupa kavi (tarzı) bir salondur. Sahibi Filistinli bir Yahudi'dir.

Harry, üstadının tarif ettiği vechle (üzere) şehirli adama yakın bir masa işgal etti ve o adamın harekâtını tarassut etmeğe başladı. Birkaç dakika sonra içeriye bir adam girerek Harry'nin takip ettiği adamın masasına gelip oturdu.

Harry aralarında cereyan eden şu muhavereyi (konuşmayı) dikkatle dinliyordu:

Avrupalı – İstediğim tarzda bir yer bulabildiniz mi?

Hintli kaba bir İngilizce ile:

- Eskiden İngiltere baronlarından birisine (ait) olan ve av için gayet müsait bir yer olan büyük bir malikane vardır. Etrafı ormanlık olduğu için orası biraz tehlikelidir. Mamafih arzu ederseniz o yeri size tutalım.

- Peki, esasen ben öyle yer isterim. Şimdi gidip o yeri görmeli, diyerek ve Hintli ile beraber kahveden dışarı çıktılar.

Harry, onları takip ediyordu.

Birçok pis ve gayrı muntazam (düzensiz, çarpık) caddelerden geçtikten sonra büyük bir meydanlığa geldiler, orada birkaç fil kervanları durmuşlardı. Avrupalıyı görünce hepsi koşuşarak öğrendikleri birkaç kelime İngilizce ile meramlarını anlatmağa çalışıyorlardı.
Bir taraftan kendi fillerinin süratinden ve mukavemetinden bahsediyorlardı. Nihayet ikisi de bir file binerek sık ağaçlı düz şosenin yolunu takip etmeğe başladılar. Harry ise nazar-ı dikkati (dikkatli bakışları) celp etmemek (çekmemek) için yaya gitmeği tercih etmişti.

(10)Sekiz saat yaya olarak devam eden bu yolculuk Harry'nin ve isportmen (sportmen) vücuduna dokunmamasına rağmen biraz yorulmuştu. Artık uyku ona mübrem (vazgeçilmez) bir ihtiyaç idi.

Gittikçe kararan muhit genç polisin kalbinde bir heyecan uyandırmağa başladı. Tanımadığı ve alışmadığı bir yer… Her tarafı vahşi canavarlar, müfteris (yırtıcı) hayvanlarla dolu bir ormanda ufak bir tabanca ve birkaç kurşundan başka hiçbir hamisi (koruyucusu) yoktu. Bununla beraber o vazifesi uğrunda her türlü fedakârlığı gözüne almıştı. Ölümle âdeta istihza (alay) edercesine ufak bir

korku bile geçirmemişti.

Takip ettiği kervan bir saat kadar yol yürüdükten sonra büyük ve muhteşem şark mimari tarzında bir binanın önünde durdu.

Kapının tokmağını çalmağa başladı.

Kapı açıldı ve Avrupalı içeriye girince süratle kapandı.

On metre kadar uzaklığında duran Harry, bu binaya dâhil olmak (girmek) için çare arıyordu. Nihayet binanın arka tarafına gitti. Her yer kapalıydı. Yalnız yirmi metre kadar irtifaında açık bir pencere vardı. Pencerenin önünde bulunan bir ağaca tırmandı ve oradan süratle bir hamle ile pencereye atladı; bir elinde tabanca diğerinde cep elektriği ile sofadan çıkarak diğer bir odaya girdi. Burası birçok heykellerle dolu idi. Harry kulaklarını kabarttı. Bir ses işitiyordu. Yavaş yavaş sesin geldiği kapıya yaklaştı. Anahtar deliğinden bakınca hayrette kaldı. Gördüğü manzara hakikaten çok heyecanlı idi.

(11)Arsen Lüpen, Henriette ve birkaç arkadaşı bir masada oturmuşlar, içki içiyorlardı.

Arsen Lüpen, arkadaşlarına şöyle anlatıyordu:

- Beni dinleyin arkadaşlar. Bizi takip eden Mister Harry de dinlesin! Olabilir ki ileride üstadına anlatır. Pek yakında Fransa'da kurduğumuz plan mucibince burada icra-yı faaliyet edeceğiz (faaliyet yürüteceğiz). İlk yapacağımız iş, yerlilerden birkaç yiğit toplayarak müthiş bir çete teşkil etmeliyiz. O çete buradan geçen zengin seyyahları soymak vazifesiyle mükellef olacak. Ben ve sevgilim Henriette bu muhitin zengin mihracelerine musallat olacağız ve bir sene zarfında büyük bir servet toplayarak Amerika'ya gideceğiz, dedi.

Harry, müşkül mevkiye düşmemesiyle beraber bu ehemmiyetli malumatı elde etmesine çok mesrur (mutlu) oldu.

Arkasında ufak bir patırtı işitti. Geri döndü. Geldiği kapı kapanmıştı. Tekrar geri döndü, bu sefer kendisini dört duvar arasında buldu. Süratle duvarın üstüne yürüdü. Fakat heyhat ki o duvar kalın meşe odunundan mamul bir tahta perde idi. Harry hiddetinden yumruklarını tahtaya sallıyordu.

Bu esnada şeytani bir kahkahayı müteakip:

- Arsen Lüpen'in işine karışan adamların en hafif cezası budur.

Kelimelerini işitti. Evet bu ses! Meşhur hırsızın sesi idi. (12)

Kurtuluş

Sherlock Holmes, muavininin vaziyetini düşünerek meraklanıyordu. Sabahleyin yataktan kalktı, yatak elbisesini giydi ve Londra Salon'a girdi. Garsondan malumat alarak bundan iki gün evvel buraya iyi giyinmiş uzun boylu bir Avrupalı gelip gelmediğini ve geldiyse çıkarken ne tarafa gittiğini sordu.

Garson biraz tereddüt ettikten sonra:

- Haa… Evet, tarif ettiğiniz gibi buraya bir Avrupalı mister geldi, biraz oturduktan sonra yerlilerden bir Hintli ile büyük caddeyi takiben yürüdüler, dedi.

Sherlock Holmes, mahut meydanlığa gitti. Bir tarafında İngiliz askerleri kamp kurmuşlar, diğer tarafında ise birçok fil kervanlarla dolu idi.

Polis hafiyesi kervanlardan birisine yaklaşarak buradan birkaç gün evvel Avrupalı bir müşteriyi alıp almadıklarını sordu.

Hintli, yarım yamalak İngilizce ile kendisinin uzun bir seferden geldiğini ve böyle bir Avrupalı görmediğini söyledi.

Sherlock Holmes, bu sefer başka bir çareye tevessül eyledi (başvurdu). Kervan sahibine on şilin uzatarak

- Ağa… Şu parayı al sana bahşiş veriyorum. Şu arkadaşlarından (13) aradığım adamı soruver. Belki onlar görmüşlerdir, dedi. Arkadaşlarına sorunca Hintli mütebessimane (gülümser bir halde) sevinerek içlerinden birisi:

- Evet hatırlıyorum, iki gün evvel Şalvay ormanlarında Baron Desclare malikanesine gittiler. Bu karşımızdaki ağaçlıklı şosenin yolunu takip ederseniz gittikleri yolu bulursunuz, dedi.

Polis hafiyesi elde ettiği malumatı görerek yayan olarak yola revan oldu (koyuldu). Kervancıların izah ettiklerine göre beş saat yürümesi icap ediyordu.

Büyük malikanenin beyaz binası ta uzaktan göre çarpıyordu. Sherlock Holmes nazar-ı dikkati celp etmemek için binanın arka tarafından çıkan yola saptı. Ortalık biraz kararmıştı. Ufak bir gıcırtıyı müteakip bir ayak sesi

işitildi. Sherlock, olduğu yerde durdu. Görünmemek için büyük bir bambu ağacının arkasında saklandı. Sağ elinde tabancası müheyya (hazır) neticeyi bekliyordu.

Gelen bir adamdı. Hintli kıyafetli bir yerliye benziyordu. Hemen polis hafiyesi kararı vermişti. Bu adam herhalde Harry'dir.

Meçhul adam, Sherlock Holmes'ün bulunduğu yere doğru geliyordu. Birden bire arkasından vahşi bir kaplan çıktı. Meçhul adam arkasından hayvanın sesini işitmiş olmalı ki arkasına döndü. Kaplanı görünce büyük bir şaşkınlıkla koşmağa başladı. Kaplan ani bir hamle ile üzerine atılmak istedi. Fakat isabetli bir kurşun onu bi-ruh (ruhsuz, ölmüş) olarak yere serdi.

(14) Meçhul adamın hayatı kurtulmuştu. Kurşunun geldiği yere doğru yürüdü. Maksadı hayatını kurtaran bu meçhul kurşunun sahibini bulmaktı. Sherlock Holmes, attığı kurşun ile zannettiği muavini Harry'nin hayatını kurtarmıştı. Fakat aldanmıştı. Meçhul yolcu Sherlock Holmes'e doğru yaklaştı ve hayretle:

- Aa Sherlock Holmes, dedi.

Polis hafiyesi de hiddetle:

- Vay canına… Arsen Lüpen…

Ne meşum bir tesadüf idi. Bir dakika evvel onu ölümden kurtaran polis hafiyesi şimdi hasmı olan Arsen Lüpen'in üzerine hücum etti. İkisinin arasında müthiş bir mücadele başlamıştı. Yumrukla başlayan bu musaraa (kavga, güreş) gittikçe dehşetli bir vaziyet alıyordu. Nihayet isabetli bir darbenin tesiriyle bayılan Arsen Lüpen yere düştü. Polis hafiyesi elinden kelepçesini çıkardı ve tam hırsızın eline takacağı sırada kendisine arkadan atılan bir ip çemberinin içinde mahsur kaldığını gördü. Henriette onu tuzağa düşürmüştü.

Sherlock Holmes ise bu dişi arslana kin ve nefretle bakıyordu ve bir taraftan yaptığı işin vahim neticesini düşünüyordu. Evet, kendisi o kurşunu sarf etmiş olmasa idi çoktan insaniyet o meşhur hırsızdan kurtulmuş olurdu.**(15)**

Arsen Lüpen'in Bir Cümlesi

Arsen Lüpen, Sherlock'tan yediği müthiş yumruğun tesiriyle yerde bayılmış halde idi. Sherlock Holmes ise desise ile arkadan iple Henriette ve onun hizmetçilerinden Heravay tarafından elleri bağlanmıştı. Heravay polis ile meşgul iken Henriette Arsen Lüpen'i ayıltmaya çalışıyordu.

Alnındaki yarayı sardı ve onu kucaklayarak ağır ağır adımlarla malikaneye girdiler.

Arsen Lüpen, sevgilisi Henriette'in mualecesiyle (tedavisiyle) kesb-i afiyet etti (sağlığını geri kazandı). Sıhhati iyi olduktan sonra ilk sorduğu sual bu idi:

- Sherlock Holmes nerededir? Onu huzuruma getirin, dedi.

Hintli uşakları, biraz sonra onu reislerinin önlerine getirdiler.

Arsen Lüpen, polisin silahını almalarını ve serbest bırakmalarını tembih etti. Süratle emri infaz edildi.

Şimdi polis hırsızın işaret ettiği bir iskemlenin üstüne oturmuştu.

Arsen Lüpen:

- Size nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. Hayatımı kurtardığınız için aramızdaki ezeli düşmanlıklarımıza rağmen yaptığınız lütfa mukabil (karşılık olarak) sizi serbest bırakacağım. Şimdi adamlarım sizin gözlerinizi (16) bağlayacaklar ve geldiğiniz yolun iptidasında (başlangıcında) bulunan meydana bırakacaklardır. Yolda yapacağınız ufak bir mukavemet (karşı koyma) hayatınıza bedel olacaktır. Mamafih bana on beş gün kadar mühlet verdikten sonra sizinle mücadele etmeğe hazırım, dedi.

Sherlock Holmes, Harry gözleri bağlı olarak hırsızın adamları tarafından meydanlığa kadar götürüldü, süratle oradan ayrıldılar.

Polis hafiyesi ve muavini bera-yı istirahat (dinlenmek için) ve tekrar mücadelelerine başlamak üzere otellerine avdet ettiler (döndüler).

Son

Süheyl Toktan

Luigi Bernardi,

(1953 - 2013) İtalyan yazar, denemeci, senarist ve çizgiroman eleştirmeni. İtalyan çizgiroman yayıncılık sektörünün önemli isimlerindendi. Bu yazı Glamour International Magazine'e verdiği fikir ve duygu olarak güncelliğinden hiçbir şey yitirmemiş olan bir deneme yazısıdır.

Miranda

Fromental ve Floc'h'un ortak ürünü olan1984 tarihli, net çizginin bu dikkat çekici örneğinin aynı derecede önemli "En pleine guerre froide" albümü dahilinde, Türkçesiyle (Soğuk savaşın ortasında) web sitemden tamamına ulaşılabilir.

Yves Chaland,
Linda "Bob Fish" 1981

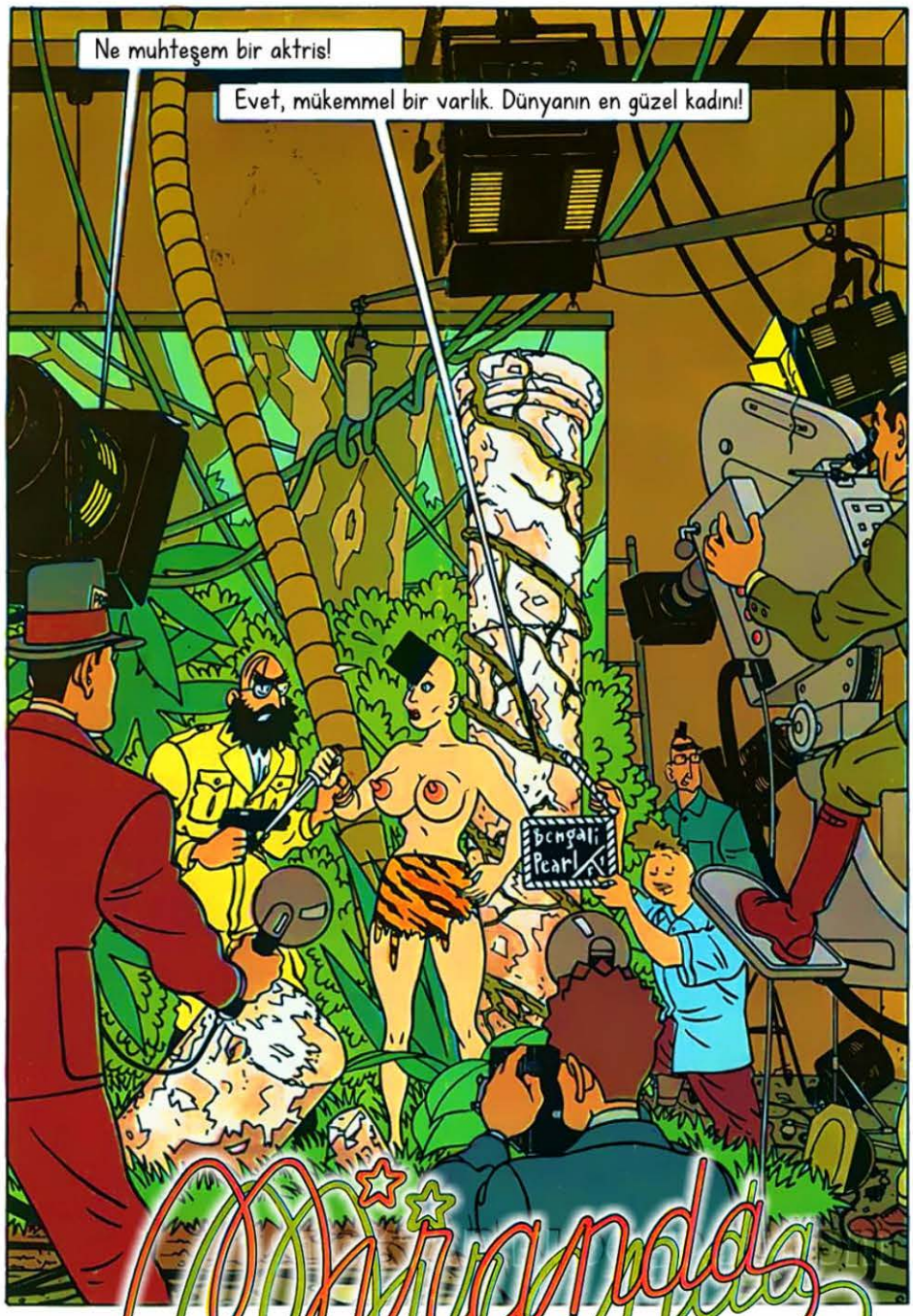

Miranda

veya: "NetÇizgi„ Kızının Hikayesi

Collodi Miranda'yı yarattığında karanlık ve fırtınalı bir gece değildi. Çeşitli şekil ve boyutlarda tuhaf kaplar, işlevi belli olmayan garip aletler ve etrafa rastgele fırlatılmış tedirgin edici demir ıvır zıvır: gerçekten, o gece Collodi her şeyi doğru şekilde kurmuştu: Sonuçta, bir hayat yaratmak istiyordu. Öyle basit bir şey değil, gelmiş geçmiş en net, en pürüzsüz ve en bereketli: bir dişi bedenindeki kadın. Her gece hayalini kurduğu kadın. Kendi ideal kadını.

Tekrar düşününce, Collodi'nin Miranda'yı yarattığı gece karanlık ve fırtınalı da olabilirdi tabii. Laboratuarındaki tek pencereden dışarıda olup biten hiçbir şeyi göremiyordunuz. Belki de sadece kirli ya da yağlı olduğundan. Hava koşulları hakkındaki şüphelerimiz devam ediyor ve yine de sonraki olaylarla karşılaştırıldığında konumuzla pek ilgili sayılmaz. Sonunda, saatler ve saatler süren ağır işlerden, ateşli düşüncelerden, acı verici şüphelerin ardından kesin olan şey, Miranda'nın yapılmış olduğudur. Böylece Collodi artık ona dokunabilir. Güzel, sıkı etli ve yuvarlak. Özenle seçilmiş kavunlar gibi kokulu büyük memeler. İki meme ucu (her göğüste bir adet: Collodi ayrıntılarda çok dikkatlidir), birinin onları emmesini bekliyor gibiydi. Okşamak için bir cilt ve aralarında kaybolunacak iki uyluk. "Bu benim hayatım", diye mırıldandı Collodi, o kadar alçak sesle ki, kimse onu

duymadı, gözleri hiçbir kılın olmadığı pembe kasıkta durduğunda. Zaten biraz heyecanlı olan Collodi, "Tanrım!" diye ekledi, ancak bir kez daha sözlerinin kimse tarafından kaydedilemeyeceği şekilde söyledi bunu. Jean-Luc Fromental ve Jean -Louis Floc'h da dahil olmak üzere.

Fromental'in yazıp

Floc'h'un çizdiği Miranda, kadına genellikle günlük yaşamımızda verdiğimiz önemin verildiği tek *"net çizgi"* hikâyesidir. Miranda , orijinal olarak ***Metal Hurlant****'ta* yayınlanan kısa bir çizgiroman hikâyesi (sadece altı sayfa) ve daha sonra, o yılların en iyi çizgi roman albümlerinden biri olan 1984 tarihli *"**En pleine guerre froide**" (Soğuk savaşın ortasında)'da* yeniden yayınlandığı gibi, kapağın da ana karakteri olarak yer alma onuruna da kavuştu.

Miranda kadındır. Miranda *"net çizgi"* dir. Bir kadının ne olduğunu açıklamaktan kaçınırsam, umarım kimse itiraz etmez. Ama *"net çizgi"* kavramını da açıklamaktan kaçınırsam, birileri rahatsız olabilir. O yüzden bunun bir tanımını bulmaya çalışıyorum, çünkü sevdiğin şeyler hakkında konuşmak her zaman heyecan vericidir ve ayrıca son zamanlarda *"net çizgi"* etiketi onunla hiçbir ortak yanı olmayan ürünlere çok sık yapıştırılır oldu.

Öncelikle, hakkında konuşmak istemediğimiz her şeyi bir kenara atalım: burada sadece resimlerden, çizim tekniğiyle yaratılan resimlerden bahsedeceğiz. *"Net çizgi"* ilk bakışta stili basitleştiren, insanların ve nesnelerin şeklini ve boyutunu net bir şekilde algılama işlevi ile sınırlayan, görüntülerin hemen okunmasını sağlayan bir çizim yöntemi gibi görünüyor, biraz daha geniş bir şey olarak (çizgiroman hikâyesinde olduğu gibi) ya da kendi kendine yeterli bir öğe

***Ted Benoit** Kızı.*

***Antonio Lapone**, "Car girls"*

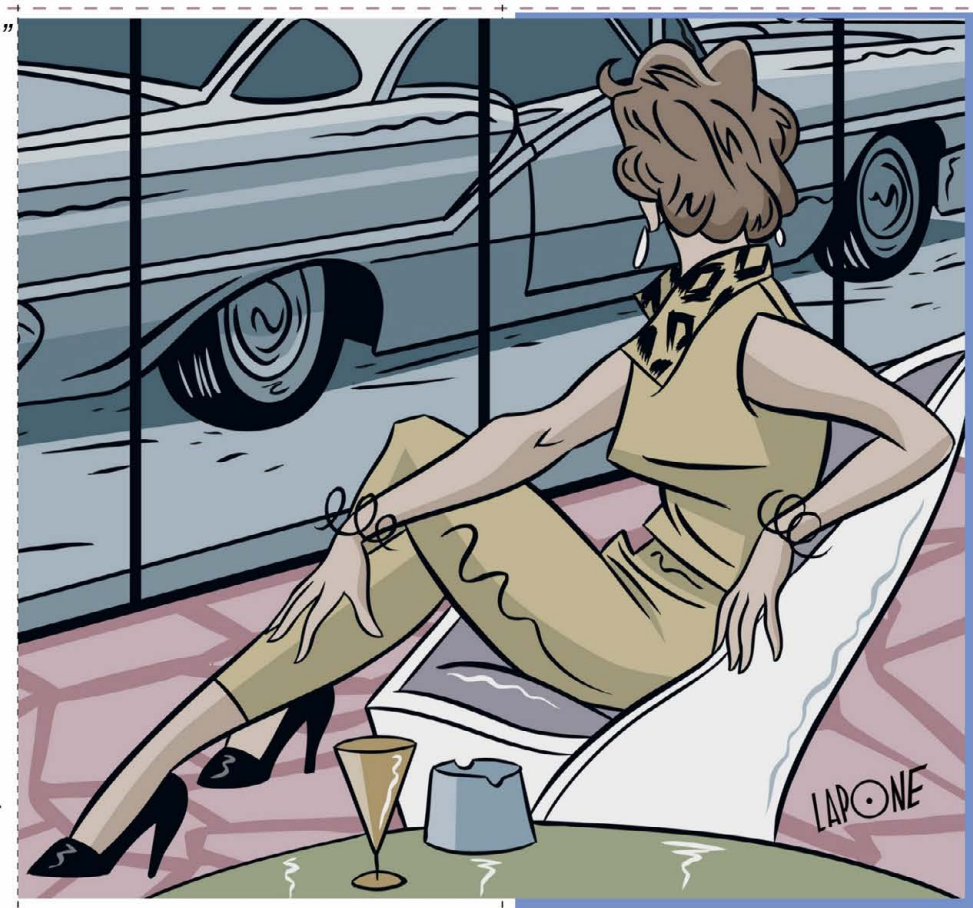

olarak (resimli reklâmlarda olduğu gibi).

Böyle söylemek yeterince açık görünebilir ama öyle değil, çünkü bu şekilde herhangi bir basit veya basitleştirilmiş çizim *"net çizgi"* ye ait olarak ele alınabilir (örneğin bütün mizah çizgiromanları). Bu nedenle daha spesifik olmalıyız: *"net çizgi"* hiçbir zaman tamamen gerçekçi olmayan, ancak öyleymiş gibi davranan bir görüntüdür, başka bir deyişle, *"net çizgi"*, gerçekliği sembolik olmayan bir biçimde yorumlarken tüm gerçekçiliğini korumak isteyen görüntünün bir imgesidir. Bir örnek: *"net çizgi"* adam bir kukladan biraz daha fazlasıdır (Tenten veya Collodi'ye bakınız), ancak biz onu yalnızca bir "insan-adam" olarak görüyoruz (her zaman bir kukla olacak olan Asteriks'ten farklı olarak); *"net çizgi"* bir kadın bir Barbi bebeğe benzeyebilir, ama biz çizimin büyüsü sayesinde, onu bütün doğru özellikleriyle gerçek bir kadın olarak algılıyoruz, böylece de sıklıkla aldatılıyoruz.

"Net çizgi etkisi" çok güçlü görünüyor. Sadece çizimlerin basitleştirilmesi onlara olağanüstü bir anlatım kapasitesi sunmakla kalmaz, aynı zamanda kukla görünümlü karakterler okuyucuda bir tür

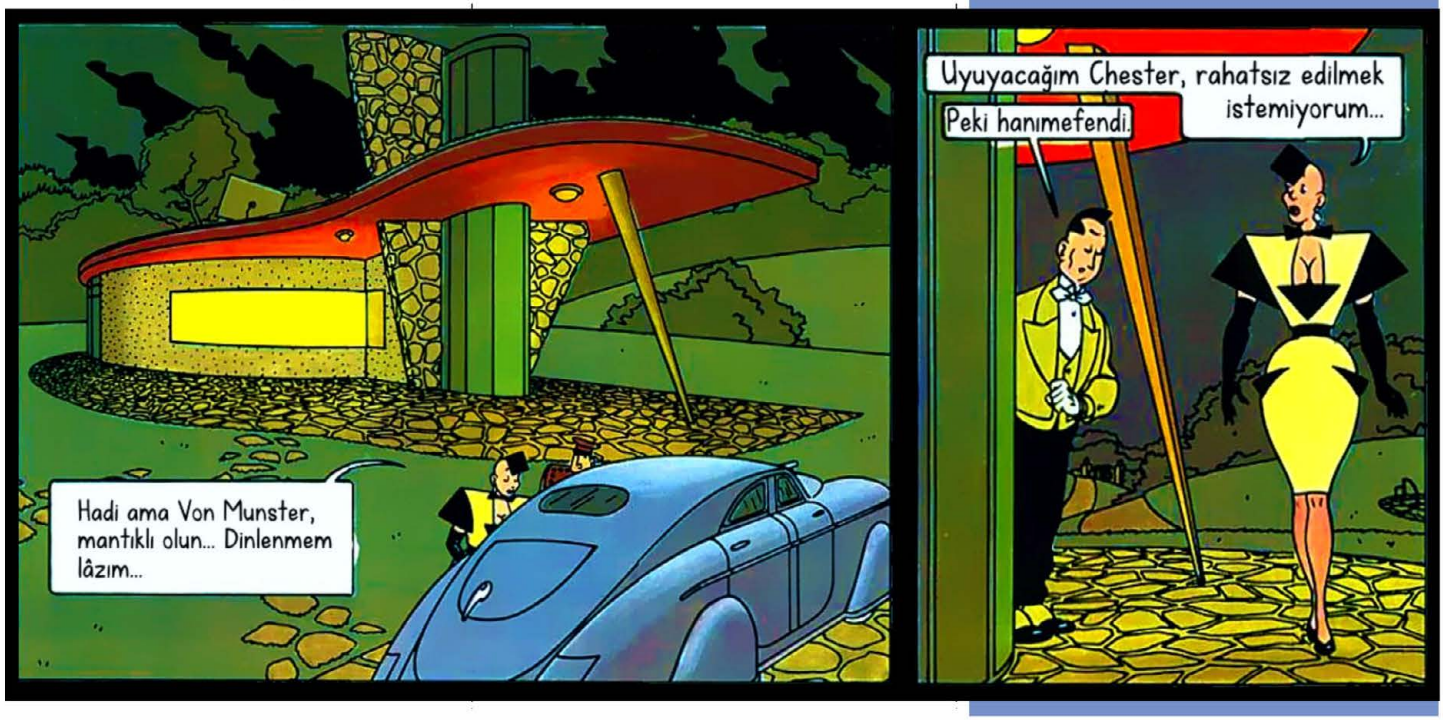

psikolojik karşılık üretir ve zihni onları hemen yeniden dönüştürür ve onlara kayıp cinsel görünümlerini geri yükler. Bu tanım, net olmanın yanı sıra, sözde *"net çizgi"* öğelerini çizgiroman alanından uzaklaştırmamıza da olanak

Ever Meulen: *"Baby you can drive our car", 1975*

sağlıyor. Özellikle bu yıllarda, (çizgiromanlara olan ünlü ilgisi ve özellikle Herge'nin tarzından etkilenen farklı kulvarlarda bulunan yazarlar sayesinde) diğerlerinden daha düzgün veya basit çizim yapan herkesi *"net çizgi"* olarak görme eğilimi doğmuştu. Bir düşünün: Eğer bu karakter size bir 'taşbebeği' hatırlatıyorsa, bu *"net çizgi"* dir. Aksine, sokakta karşılaşabileceğiniz biri gibiyse, o zaman değildir. Bambaşka bir şey, siz karar verin. Şahsen çok fazla *"net çizgi"* sanatçısı tanımıyorum: İtalya'dan hiç, en azından üçü Hollanda'dan (Swarte, Meulen, Van Den Boogaard), İspanya'da bir sürü (Torres ve Sento en iyisidir), çok sayıda Fransa'da (Floc'h, Ted Benoit, Clerc, Chaland ve daha gençler) ve bazıları Belçika'da (Goffin en iyisi gibi görünüyor). Başkaları da olabilir, ancak hatırladıklarım bana en gelenekçi görünenler.

Arkadaşımız Collodi, Miranda'yı yaratmasına imkân veren süreçler konusunda çok kararlıydı. Yaratılışından sonra biraz daha huzursuzdu. Şeytanî Provolone'nin onu ondan çalması zor olmayacak. Yani Collodi ağlarken, becerikli Provolone'nin rehberliğinde

Miranda bir film yıldızı olur. Artık onu pek sık göremiyoruz. Asil bir duruş, dar bir bel ve duyumsal kalçalara vurgu yapan ince bir figür. Kesinlikle teninde güzel bir parfüm var, belki Loris Azzaro'nun.

Gerçekçiliği reddeden *"net çizgi"*, aristokratik, hatta biraz

züppe bir imaj tarzıdır. Kötüleri tanıtırken bile yumuşak ve narin. *"Net çizgi"* tarzı dünyanın çirkinliklerini, ruh hallerini ve terlemelerini vurgulamak için yapılmaz. Bir kraliyet locasındaymışcasına, karakterler mükemmel, ancak steril yapılarıyla boy gösterirler. Grafiksel olarak, *"net çizgi"* kimseyi tahrik etmez (mümkün de değildir, normal okuyucu koşullarında). Sonuç olarak, *"net çizgi"* kadınları cinsellikten yoksundur ve algılayabileceğimiz tek duygusallık uzak ve biraz belirsiz bir yapay kokudur. *"Net çizgi"* kadınları, dişil bir koku yaymazlar. Ancak, dikkatli olun, bir hile var.

Collodi giderek çaresizleşiyordu. Miranda'yı kendinden uzakta düşünmeye dayanamıyordu. Provolone'ye yakın bir Miranda fikrine dayanamıyordu. Collodi o kadar çaresizdi ki, oyununu ortaya dökmeye bile razıydı: Bütün dünya, büyük film yıldızı Miranda'nın bir beden, (belki) bir ruh ve bir isim de vermiş olduğu kendi yaratığı olduğunu öğrenecekti. Nihayet Collodi, Miranda'ya ulaşıyor ve onu uyurken buluyor. Onu parçalarına ayırmaya girişecekir. Elindeki aparatı sertçe bastırıp çevirdiğinde üzerine kan fışkırır. Miranda çığlık atmak üzere, ama artık çok geç. Kan su gibi akmaktadır. Miranda ölür.

Bu yüzden, bir *"net çizgi"* kadının en berrak ifadesi olarak, ideal kadın Miranda kıssasını ele aldık; Hiçlikten hayat bulan ve sokakta karşılaşabileceğiniz herhangi bir kadından -ona bakmayı bilenlerin gözündedaha canlı hale gelen bir kukla. İfadesiz bir güzelliğin imgesi, *"net çizgi"* kadınları duvara asılabilir -belki Playboy kız kardeşleri kadar açık değillerdir, ancak onları doğru zamanda yakalarsanız, size daha fazlasını verebilirler. İşte Floc'h ve Fromental'in küçük şaheserinde özetlendiği gibi, *"net çizgi"* büyüsü, gerçekliğin kendisinden

daha güçlü, kusurlu bir gerçekçilik. Çünkü biri diğerinden farklı olarak, hâlâ hayâl kurmayı hayâl etmeyi hayâl etmemizi sağlıyor ...

Atilla Bilgen

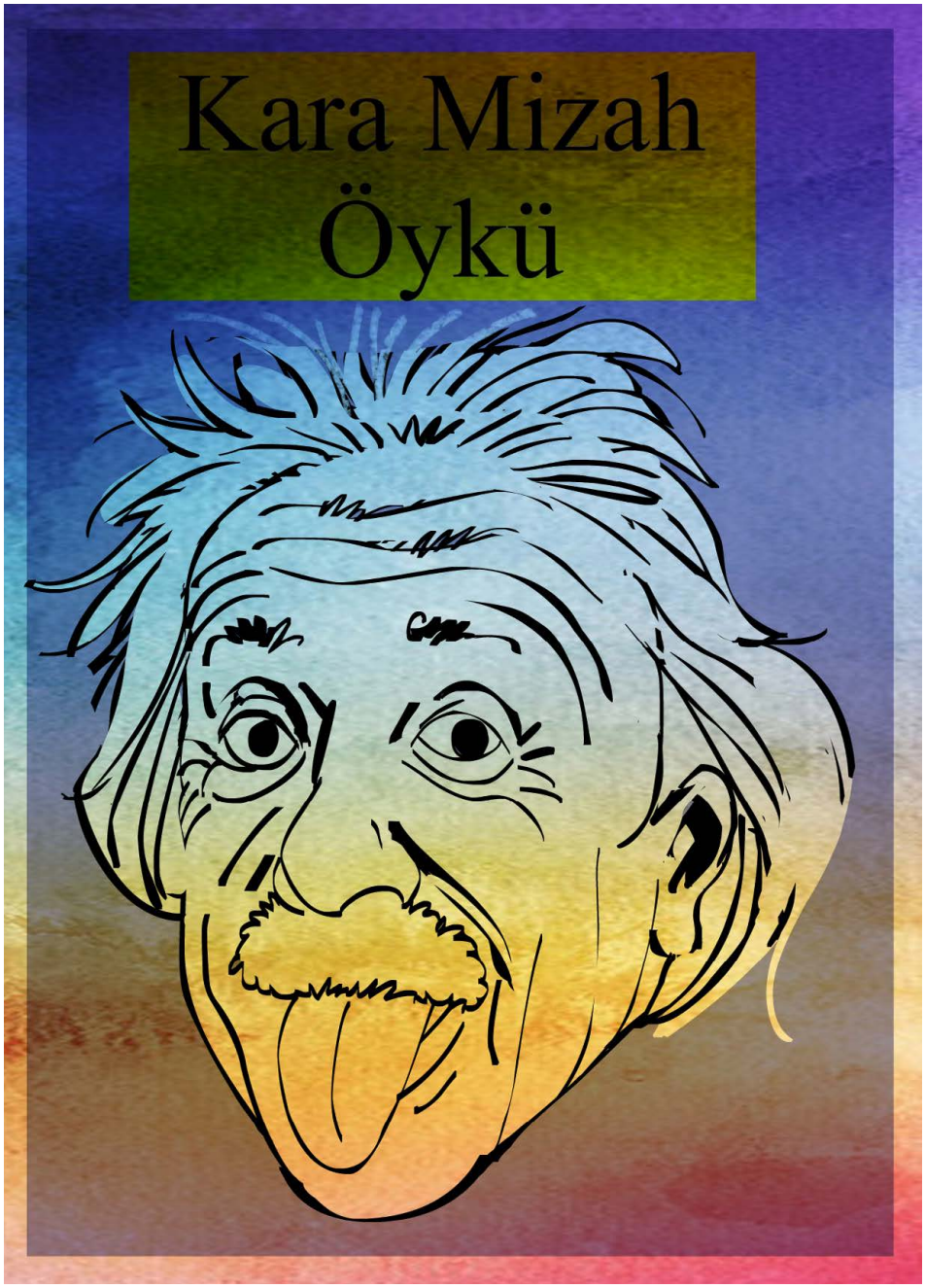

BÜYÜK BULUŞMA

2. BÖLÜM

Lacivert renkli içkimizle dolu kadehlerini havaya kaldırıp hep bir ağızdan "Şerefe" dediler ve bir dikişte bitirdiler. Böyle hızlı içerlerse ikinci kadehi içemeden sızıp kalacak, dolayısıyla ağızlarından laf alamayacaktım. Hemen araya girdim ve içkinin sert olduğunu, çarpılacaklarını, dikkatli olmalarını söyledim.

"Güzel abiciğim sakin ol. Şimdilik sadece tadına bakıyoruz! İçmeye başlayınca dediğin gibi ağır gideriz, tasalanma." dedi Homeros.

Boşalan kadehini masaya bırakan Maşallah "Bu yer, bu gök, bu yıldızlar boştur boş! Bırak onu bunu da gönlünü hoş tut hoş! Şu durmadan kurulup dağılan evrende bir nefestir alacağın, o da boştur

Lacivert renkli içkimizle dolu kadehlerini havaya kaldırıp hep bir ağızdan "Şerefe" dediler ve bir dikişte bitirdiler. Böyle hızlı içerlerse ikinci kadehi içemeden sızıp kalacak, dolayısıyla ağızlarından laf alamayacaktım. Hemen araya girdim ve içkinin sert olduğunu, çarpılacaklarını, dikkatli olmalarını söyledim.

boş!" dedi. Tek bir kelimesini bile anlayamadığımdan sustum. Bunun üzerine Homeros "Hocama bak be! Dolandırıcıların şahı, lakin içkiyi görünce direkt Ömer Hayyam oldu! Bak Ammokodu, hocam der ki, kadehim boştur boş, ne duruyorsun doldur doldur."

Mecburen tazeledim ve anında onu da bir yudumda bitirdiler. Galakside böyle içen varlıklara bugüne kadar hiç rastlamamanın şaşkınlığıyla yüzlerine bakarken, Maşallah gözlerini kapattı, olduğu yerde sağa sola sallanarak "Ben şehid-i badeyim dostlar, demim yâd eyleyin türbemi meyhane enkazı ile bünyad eyleyin/ gasl olunmaz ma ile gerçi şahidan_ı vega yıkayın meyle beni bir mezhebi cad eyleyin." dedi.

"Harbiden kimsin sen Maşallah? Din taciri mi, dolandırıcı mı, gönül adamı mı?"

"Kim olduğuma değil kimlerle olduğuma bakacaksın Homeros! Bırak şimdi sorgulamayı da gönlümüzce içip dünyanın dertlerinden hiç değilse bir geceliğine sıyrılalım."

"Az önce ne dediniz Maşallah? Bir şey anlamadım." diye sordum. Onun yerine yanıtı yine Homeros verdi: "Yıllardır böyle bir mübarek hoca arardım, yerde bulacağıma gökte buldum, iyi mi? Ne iyi ettin de kaçırıp bizi tanıştırdın Ammokodu! Gelelim soruna güzel abiciğim, Maşallah, Rıfat Dede aracılığıyla şarap şehidi olduğunu, ölünce türbesini meyhane kalıntılarına kurulmasını ve cenazesini içkiyle yıkanmasını söylüyor. Böyle bir adama bir bardak kunç yeter mi? Doldur bakalım barba!"

"Ama bu üçüncü olacak!"

"Kadehlerimizi sayacaksan ben yokum! Gerisin geriye bizi dünyaya ışınla!" dedi Maşallah.

"Demirden korksak trene binmezdik Ammokodu! Bu yüzden bırak telaşı doldur kadehlerimizi."dedi Alper.

"..."

"Hazır karım yokken bırakın da gönlümüzce içelim efendim." dedi Korkmaz.

Mecburen tazeledim ve yine bir dikişte bitirdiler. Dün akşam alt tarafı bir bardak içmiştim, sabah zor uyanmıştım, bunlar nasıl varlıklardı böyle?"

Homeros dolu bardağımı işaret ederek "Bir içerken diğerinin bakması sofra adabına uymaz güzel abiciğim! Fondiple de yetiş bize." diye söylenince, mecburen tıpkı onlar gibi bir yudumda içtim. Bardaklarımızı yeniden doldururken Alper "Sonuç olarak elbette bir rakı değil, ama idare eder" dedi Alper.

"Koyunun olmadığı yerde keçiye Abdurrahman Çelebi derler Alper kardeş." dedi Homeros.

"Milli içkimize laf ettirmem!" diye itiraz ettiğim sırada Korkmaz araya girdi ve "Efendim arkadaşlar gibi iyi bir içici değilim. Hanımın izin verdiği kadarıyla- ki o da çok enderdir, içerim, ama yine de doğru söylüyorlar. Rakı candır!"

"Hele yanında ciğer tava olursa." dedi Homeros.

"Bir de boğaza karşı içeceksin bu mereti!" diye devam etti Alper.

İster istemez merak etmiştim öve öve bitiremedikleri rakıyı. Bu düşüncemi dile getirince Alper "Yanlış zaman da dünyaya geldin komutan. Korana dolayısıyla bütün mekânlar kapalı. Yoksa şimdi ışınlanıp soluğu direkt meyhanede alır, rakımızın tadına bakardın. Kısmet değilmiş. Artık başka zaman geldiğinde yaparız."dedi.

"Korona ne? O da bir tür içki mi?"

"İçki değil, virüs efendim. Şu an tüm dünyayı tehdit ediyor. Ama şikâyet etmeye hakkımız yok, sonuçta kendi suçumuz! Düşünebiliyor musunuz efendim adamın teki yarasadan çorba yapıp içmiş, onun boşboğazlığını şimdi bütün dünya çekiyor! Aman siz siz olun kendinize mukayyet edin efendim. Bizi bu hale getiren korona kim bilir size ne yapar?" dedi Korkmaz.

Virüs olayı hoşuma gitmemişti. "Bilim adamlarımız bu konuyu mutlaka incelemeli." diye düşünürken Alper, "O kadar yolu bizimle içki içmek için mi geldin Ammokodu? Bir dahaki sefere vatsaptan görüntülü ara, karşılıklı masa kurup içeriz! Böylece yakıttan tasarruf edersin! Sahi kilometrede ne yakıyor bu araç? Yok, beni vatsap kesmez, karşılıklı oturmalıyız diyorsan sanayide Fuat Usta'ya gidip gemine lpg taktıralım!" dedi.

"…"

"Efendim şimdi aklıma geldi, hanıma kendimi affettirmek için sizin gemi gibi bir şey alsam gözünde bayağı prim yaparım! Sahi kaça gidiyor bunun ikinci elleri?" diye sordu Korkmaz.

"Bence sen komutanınkini değil, karısının aracını al! Ne de olsa bayandan!" dedi Alper.

"…"

"Oturmaya mı geldik buraya güzel abiciğim? Bak kadehler yine boşaldı, doldur bakalım barba."

Tazelediğim içkilerimizi yudumlarken Maşallah, "Aziz din kardeşlerim…" diye söze başladı. Homeros hemen araya girdi "Oooo hocamız aslına geri döndü!"dedi.

"Bizde her yol var Homeros! Ancak malumunuz uzay

gemisindeyiz, anlayacağınız yukarıya bir tık daha yakınız! Ne olur ne olmaz konuşmalarımıza dikkat edelim diyecektim!"

"Sevgili Hocam madem konuyu açtın kafamı kurcalayan bir konuyu danışmak isterim. Malum uzaydayız. Ramazan ayında da burada olsak ve o sırada genzimize meteor tozu kaçsa, orucumuz sakatlanır mı?" diye sordu Alper.

Konuşmalarından bir şey anlamıyor, her cümlelerinde kafam biraz daha karışıyordu. Dayanamayıp "Ne demek şimdi bu?"diye sordum.

Güzel abiciğim senin de bir halt bildiğin yok! Gelirken dünya hakkında hiç mi çalışmadın?" diye sordu Homeros.

"Çalıştım çalışmasına, ama siz hep ters köşe yapıyorsunuz!"

"Efendim müsaadenizle size bir soru sormak istiyorum. Zatıâliniz gördüğüm kadarıyla dilimizi pek güzel konuşuyor. Acaba atalarımız Orta Asya'dan göç ederken kollardan birinin sizin gezegene gelme ihtimal var mı? Uzun lafın kısası Tunklar Türk mü?" diye sordu Korkmaz.

"Ne münasebet."

"Olsun, yine de seni sevdim, bağrıma bastım güzel abiciğim! Madem sevgimi kazandın, ödül olarak tazele bakalım!"dedi Homeros.

Bilmem kaçıncı defa kadehlerini doldurdum. İlk defa kunç içmelerine karşın aralarında etkilenen tek bendim!

"Şimdi biraz da ciddi konulardan bahsedelim Ammokodu. Dünyada kaç tane üssünüz var? Ortalıkta Ay'ın karanlık yüzünde, Mars'ta, Satürn'ün halkasında da yerleşimleriniz var diye bir dedikodu dönüyor. Bu konuda bizler aracılığıyla dünyaya vereceğiniz ne tür bilgiler var?" diye sordu Alper.

Ben onlardan bilgi alacağıma Alper beni sıkıştırıyordu! Bir Tunk gerekirse baş verir ama asla sır vermezdi!

"Hepsi uydurma. Güneş sistemine ilk defa geliyoruz, gelir gelmezde zaten ilk size uğradık." dedim.

"Neden?" diye sordu Alper.

"Anlayamadım?"

"Neden dünyaya geldiniz, ülke olarak neden Türkiye'yi, insan olarak neden bizi seçtiniz?"

"Boş ver Alper kardeş, nedense neden? Bak uzay gemisindeyiz, ufaktan demleniyoruz. Bir daha nerede bulacağız bu fırsatı? " dedi Homeros.

"Korkmaz'a onu ezmeyecek, gönlünü hoş tutacak Haktamurlu bir dişi bulabilecek misin, bari onu söyle!" diye sordu Alper.

"Valla efendim doğrusunu söylemek gerekirse çok makbule geçer!"dedi Korkmaz.

Esrikliğin etkisiyle "Ben pez…k miyim?" diye patladım.

"Öyle gücenmece yok! Madem arkadaşız yeri geldiğinde öyle olacaksın!" dedi Alper gülerek.

Koca komutan Ammokodu, resmen ellerinde oyuncak olmuştu! Günlerini bildirmesini bilirdim, lakin kunçın etkisiyle başım dönüyor, midem bulanıyordu. Boş gözlerle onlara bakarken Maşallah ayaklandı ve "Lavabo ne tarafta? Su dökmem gerek." dedi.

"Su dökmek mi? Neden?"

"Alınma ama çok safsın Ammokodu! Adam alt tarafı işeyecek! Sahi siz nerenizden yapıyorsunuz bu işi?" diye sordu Alper. Şimdi de anatomik yapımızla ilgili bilgi almak istiyordu. Onca sarhoşluğuma karşın çenemi tutmasını bildim ve Maşallah'ı yardımcımla lavaboya yolladım. Bu arada Alper gömlek cebinden bir kutu çıkardı ve içinden bir şey çıkartıp bana uzattı.

"Yak bakalım bir tane. Ne de olsa gurbettesin, efkâr basmıştır."

"Bu ne?"

"Sigara."

"Ne işe yarar?"

"Çekersin bir nefes üflersin havaya dumanını, o dumanla beraber içindeki dertler kül olur gider."

İlginç bir şeye benziyordu, ne var ki çektiğim ilk nefesle birlikte öksürmekten iki büklüm oldum. Beni zehirlediklerini düşünürken Alper, "İlk nefeste öyle yapar, ama zamanla alışırsın." dedi.

"Zorunda mıyım?"diye sordum.

"Elbette değilsin, lakin kunç yanında sigara olmayınca kendisini öksüz hisseder!"

"Nasıl yani?"

"Takma kafana bunları güzel abiciğim, zamanla nasıl olsa öğrenirsin. Şimdi doldur kadehleri."dedi Homeros.

İçki stokumuzu neredeyse bitirmişlerdi, ama ne dilleri sürçüyordu, ne de hallerinde bir değişiklik olmuştu.

"Bak iyi adamsın hoş adamsın ama bence bizi kafalıyorsun! Irkımızın geleceği açısından bazı bilgilere ihtiyacımız var, bu yüzden buradayız ayaklarını yedim sanma. Sahi ne ayak sizinki?" diye sordu Alper.

"Ayak? Nasıl yani?"

"Yani neden buradasınız. Bizi alıp hayvanat bahçesinde mi sergileyeceksiniz? Çıkar ağzından baklayı sende rahatla bizde."

"Bizim asıl amacımız…" diye söz başladığım sırada beynimden gelen "Gerçek niyetimizin ne

olduğunu sakın anlatama." uyarıyla durakladım. Zaman kazanmak amacıyla geriye doğru yaslanayım derken dengemi yitirip yere kapaklandım. Korkmaz kollarımdan tutup beni kaldırırken "Alışkın değilseniz içkiyi tadında bırakınız efendim." dedi. Bana, Haktamur'un koca komutanına nasıl içeceğimi söyleyen Türkler, çok oluyordu artık! Onlara kim olduğumu söylemenin zamanı gelmişti! Sandalyeme geri otururken "Siz kendinize bakın! Ben tek başıma iki büyük bitirir, ağzımı siler işime bakarım." dedim."

"Bu durumda iki kişi ne kadar içersin?" diye sordu Alper.

"Diğeri kim?"

"Hera!" dedi Homeros.

"Hera kimdi?"

"Karın güzel abiciğim."

"Onun adı Tiramusu değil miydi? Hangi ara Hera oldu?"

"O dediğin bir nevi tatlı!" dedi Alper.

"Tatlı olduğuna bakma içi seni dışı beni yakıyor!"

"Ne? Orada da mı kadınlardan çekiyorsunuz? Ben gelmekten vazgeçtim efendim!"dedi Korkmaz.

"Bırak şimdi Tiramus'u da konuya dönelim. Neden buradasınız." diye sordu Alper.

"Ben bıraksam da o beni bırakmıyor ki? " diye iç çektim.

"Güzel abilerim Ammokodu şu an çevrimdışı! Lütfen daha sonra arayın." dedi Homeros.

"Daha iyi ya, bu kafayla konuşturduk konuşturduk, yoksa hayatta anlatmaz gerçek niyetini. Evet komutan sendeyiz."dedi Alper.

"Şimdi bizim gezegende yazlar sert, kışlar daha sert geçer."

"Coğrafya hocam Akdeniz bölgesini aynen senin gibi anlatırdı: Yazlar sıcak ve kuru kışlar ılık ve yağışlı… Bırak şimdi bu coğrafi tabirleri de gerçek niyetini söyle."diye sordu Alper.

"Haliyle sıcağa, denize hasret kaldık. Sizin buralar tam istediğimiz gibi. Sıcacık. Üstelik denize de giriliyor. Bir Tunk başka ne ister?

"Şiş kebap, döner, dansöz…" diye araya girdi Maşallah."

"Buyur!"dedim.

"Yani?" diye sordu Alper.

"İşgal edip sayfiye yeri olarak kullanacağız."

"Tatil köyü mü yapacaksınız dünyayı efendim."diye sordu Korkmaz

"Aynen öyle."

"Ah be Ammokodu madem böyle bir niyetiniz vardı neden daha önce gelmediniz." diye sordu Alper.

"Dünyanızı daha yeni keşfettik! Hem neden daha önce gelecektik?"

"Biz elbirliğiyle içine ettik dünyanın! Şunun şurasında yüz yıllık ömrü ya kaldı ya kalmadı, sonra sizlere ömür. Buraya tatil köyü yapmak kesinlikle ölü bir yatırım! Paranıza yazık!"

"Nasıl yani?"

"Bak kardeşim denizleri plastikle doldurduk, yeşil alanları yazlık yapacağız diye yaktık, ozonu deldik, havayı kirlettik... Anlayacağın artık yaşanmaz bu dünyada. İşgal edeceğinize yer değiştirmeyi teklif edin anında Haktamur'a göçeriz. Soğuk moğuk ama hiç değilse orada ölümü beklemeyiz!"

"Hadi ya? Durum gerçekten o kadar kötü mü?"

"Anlattıklarım sadece onda biri! Bana inanmıyorsan dünya burada, çağır bilim adamlarını, gelip incelesinler."

"Canımsın Alper'ciğim ne demek inanmamak. Ama şimdi ne yüce Teflanus'a ne diyeceğim?"dedim.

"Durum böyleyken böyle dersin. Hem bu kadar üzülme, dayanamam! Bak şimdi Ammokodu, Ayvalık'ta ufak bir yazlığım var. Ne zaman canınız sıkılır veya denize girmek isterseniz kap yengeyi gelin misafirim olun!"

"Sağ olasın Alper'ciğim. Bakalım. Kısmet. Ayarlayabilirsem belki bir bayram izninde kaçar ziyaretinize geliriz. Bu arada emir vereyim de sizi geri ışınlasınlar."

"Eyvahlar olsun efendim. Ne yapacağım şimdi?" diye sordu Korkmaz.

"Tasalanmayın Korkmaz Bey. Burada geçirdiğiniz zaman dünyadaki bir dakikaya eş. Karınız yokluğunuzu hissetmemiştir bile."

"Güzel abiciğim koronadan dolayı meyhaneler kapalı, bende de beş kuruş para yok. Birkaç şişe kunç almadan şuradan şuraya ışınlanmam." dedi Homeros.

Homeros'u elbette kırmadım. Misafirlerimizi ışınladıktan sonra iletişim odasına gidip Teflanus'a dünyanın aradığımız özellikte bir gezegen olmadığını rapor ettim ve Haktamur'a geri dönmek için hazırlandık.

Korkmaz Uluçay

–Selçuk, gel içeri, hoş geldin.
–Kenan Abi, çağırmışsın geldim Abi. Abi sana karşı mahcubum, ama en kısa zamanda ödeyeceğim borcumu…
–Yok be oğlum, onun için çağırmadım, tam tersine. Gel şöyle biraz, terlik giy önce ordan…
–Abi, hayırdır?

SATTIM GİTTİ

–Selçuk, gel içeri, hoş geldin.

–Kenan Abi, çağırmışsın geldim Abi. Abi sana karşı mahcubum, ama en kısa zamanda ödeyeceğim borcumu…

–Yok be oğlum, onun için çağırmadım, tam tersine. Gel şöyle biraz, terlik giy önce ordan…

–Abi, hayırdır?

–Şimdi birazdan bir yere gideceğiz seninle. Önce bak bakalım, gözünün kestiği, para edecek bir obje var mı şunların içinde?

–Abi ne oldu, satıyor musun senin şeyleri? Bunlara gözün gibi bakardın sen, ne yapacaksın satıp?

–Birazdan anlarsın. Sen şimdi söyle bakalım, evlendiğinde sen işsiz değil miydin, neyine güvendin?

–Ya, âşık olduk işte, çok istedik evlenmeyi… Evet, işsizdim, aylarca Semra çalışıp baktı eve... Hakkını ödeyemem onun, ama sonra biliyorsun ben iki işte birden çalıştım, hâlâ da çalışıyorum, biraz elimiz rahatlasın, söz, hemen borcumu…

–Ulan hâlâ borç diyor, sus be oğlum. Tahmin ettiğim gibi, hanım kızımız çok iyi, seni de adam etti epey. Dinle şimdi beni, sizin evlilik yıldönümü geliyor olmalı, arabanın satışından iki ay evveldi, oradan hesaplıyorum. Eşine sürpriz yapacağız. Bu koliye koyduğum çizgi romanları sattım bile, seri bunlar, teslim edip parasını alacağız. Bir iki şey daha bulursak satacak değerde, tamamdır. Sonra da alışverişe gideceğiz senle…

–Nasıl yani? Abi, kabul edemem, olmaz öyle, daha borcumuzu ödemedik, bunlar çok değerli şeyler senin için, valla yapma…

–Sus lan, itiraz istemem. Zamanında ikişer tane aldım ben o sayılardan, birer seri daha var yani hepsinden. Siz Kenan Abinizi beğenmezsiniz ama bizim de kendi çapımızda kahramanlıklarımız vardır

yani.

–Vaayy, büyüksün Abi… Ama, ne bileyim, Hay Allah, tamam kızma, bakıyorum… Bu ne Abi? Sap gibi bir şey?

–Ha, bi' zamanlar "Zagor'un baltası" diye kakalamışlardı onu, hehe… Tabii, öyle pürüzsüz, o büyüklükte taş bulamamışlar, sonradan anladım, tutmuşlar deve kuşu yumurtasını alçıyla kaplamışlar… Günün birinde ceviz kırmak için "Ahyaaaak" deyip bi' vurdum, bi' kırıldı bu. Amanin, bi' koku yayıldı ki, sorma… Hehe, sapı kaldı yadigar…

–Çok İlginç… "Zagor"u biliyorum, hatırladım baltasını… Bu ne Abi, "Mister No"nun uçağı mı?

–Yok lan, ortaokulda maket uçak yapardık biz. "Mister No"yu bilmen şaşırttı beni.

–Bilirim Abi, süpermarkete ne zaman gitsem sandviçinden de alırım.

–O, o değil lan, neyse, senle uğraşamam. İhsan'ı da çağırmıştım, o niye gelmedi?

–İhsan kırgın biraz sanırım," ha bire 'Çiko' diyor bana" diyor…

–Hehe, gücenmesin, demeyeceğim artık... Aslında gelmediği iyi olmuş, ikiniz bir araya gelince benimle uğraşıyorsunuz, kızıyorum. Bundan sonra "Kulke" diyeyim ona da görsün gününü, hehe…

–O kim Abi?

–Neyse, boş ver. Bi' halt bildiğiniz yok, bazen kendimi çok yalnız hissediyorum... Hay bin kunduz! Evet ya, bunu unutmuşum. Tamam, kes bakınmayı, bu yeter bize.

–Ne oldu, o kutudaki ne Abi?

–Bu "Çelik Blek"in tabancasının aynısı diye aldığım şey. Kendisi dandik, ama kutusu antika çıktı, bizim Cezmi söylemişti, palavra değil yani. Baksana oymalara, satan bilmiyordu herhalde, iyi para eder bu. Kırk yılda bir kazıklanırken kazançlı çıkmıştım.

–Biz balayındayken turistlerin elinde görmüştüm benzer bir şeyi. Meraklısı var bunların, evet.

–Bu parasızlıkta nasıl gittiniz lan balayına?

–Ya, sağ olsun, Semra'nın dayısının pansiyonu var Muğla'da, bedavaya misafir etti bizi bir hafta… Çok kaliteli adam, senin gibi çizgi roman düşkünü… Tanıştıracağım senle, İstanbul'a gelsin.

–Tanışırız, çizgi roman seviyorsa iyi adamdır. Hadi toparlan, Şoför Namık'a söyledim, bizi bekliyor, şu koliyi teslim edeceğiz, sonra sandığı veririz bizim Antikacı Cezmi'ye, daha alışveriş yapacağız, yarın da sizi akşam alıp boğazda bir restorana götürecek Namık. Her şeyi ayarladım ben, rezervasyon falan tamam.

–Ne diyeceğimi bilemiyorum. Peki Abi, çıkalım… Ne o, "Swing" şapkanı takmıyor musun artık çıkarken?

–Çok döküldü, takınca daha kel görünüyorum sanki. Yürü…

***

–Ya, Kenan Abi, valla büyük adamsın, Semra bayılacak bu hediyeye. Abi sen bu işlerden bayağı anlıyorsun aslında, kızma ama Yenge niye terk etti seni diye sorsam?

–Boş ver, uzun hikâye… Benim gibi "İhtiyar Keçi"ye çok bile dayandı kadıncağız. Kabahatin çoğu bendeydi, değerini bilemedim, neyse…

–Abi çok duygulandırdın beni, ben ağlamadan gideyim. Hakkını ödeyemeyiz Abi…

–Tamam, hanım kızımıza bahsetme bu olanlardan. Sadece, bir ara söyle, "Kenan Abi senden turta istedi" de... "Betty"nin yaptıkları gibi olsun ama…

–"Betty" kim Abi?

–Amaaan, tamam… Köşedeki pastaneden alırsınız. Bir de duş al, kokuyorsun, "Gamlı Baykuş" bile senden çok su yüzü görmüştür be…

ÇOCUK DERGİLERİ SÖZLÜĞÜ

İş Kumbara

kumbara

Kumbara

mini

Kumbara dergisi, tamamı Türkiye İş Bankası bünyesinde olmak üzere üç farklı dönemde yayınlandı. Bunların ilki 1955 yılında, ikincisi 1978 yılında, üçüncü ve sonuncusu da 2010 tarihinde gerçekleşti. Son dönem yayınlanan seri halen devam etmektedir ve ilaveten, daha küçük yaş grubuna hitap eden **Kumbara Mini** adlı bir seri de 2011 yılından beri yayınlanmaktadır. **Kumbara Mini** serisini asıl **Kumbara**'dan ayırmayıp, 3. ve son seri dahilinde sınıflandırmayı tasnif açısından uygun görüyorum. Çünkü **Kumbara Mini**'ler, Çocuk dergilerinin pedagojik anlamda ele alınarak çok küçük yaş grubuna hitap edeceği şekilde kurgulanmış ve içeriği belirlenmiş dergilerdir ve şayet 80'lerde ya da 50'li yıllarda bu tür bir yaş grubu sınıflandırmasına gidilseydi, o dönemin **Kumbara** dergileri en az 3 ya da 4 farklı yaş grubuna hitap edecek şekilde ayrılırdı. Çünkü o dönem dergileri çok farklı konularda, çok geniş bir yaş yelpazesine aynı dergi bünyesinde, aynı anda hitap ediyordu. Bu bağlamda **Kumbara Mini**'yi, asıl **Kumbara** serisi dahilin-

Elvan ADIGÜZEL

de değerlendireceğiz ama bir alt başlıkla da bu durumu belirteceğiz. Şimdi dilerseniz, bahsettiğimiz bu **Kumbara** serilerine kısaca göz atalım.

KUMBARA İLK SERİ (1955-1957)

Kumbara ilk kez 1955 Temmuzunda yayınlandı. İlk sayıdan itibaren yarısı renkli, diğer yarısı üç renkli olan 16 sayfalık formatını yayın süreci boyunca muhafaza etti. Aylık çıkan derginin tematik içeriği ve görsel tasarımı da tıpkı formatı gibi istikrarlı devam etti, çizgisi değişmedi. Daha ilk sayısında genel hatlarını oturtmuş bir dergidir **Kumbara**'nın 1950'lerdeki ilk versiyonu.

Derginin kapağı, alışıldık tam sayfa resim ve dergi içeriğine ilişkin büyük puntolu açıklayıcı notlar yerine, logonun hemen altında başlayan bir tarihi çizgi romandan oluşuyor. Hikayenin devamı ise son sayfada bulunuyor. Orta sayfada yer alan tarihi hikayeleri destekleyen geniş kompozisyonlu çizimlerinde aynı ressamın fırçasından çıktığını ve bu ressamın muhtemelen **Ratip Tahir BURAK** olduğunu tahmin ediyorum. Tahmin ediyorum diyorum, çünkü maalesef ne derginin künyesinde kadroya dair bir ibare var, ne de çizim ve vinyetlerde bir imza mevcut. Buna karşılık, yabancı kaynaklı çizgi hikayelerin sanatçıları, en azından hikayelerin girişinde belirtiliyor. Örneğin, **Jules VERNE**'in **20.000 Fersah Denizin Altında** hikayesini resimleyenin **Walt DİSNEY** olduğu, Küçük **Annie Rooney** çizgi romanını **Darrell Mc CLURE**'ün yazdığı ve bant çizgi hikaye **Yumurcak Çetin**'in **Carl ANDERSON**'a ait olduğuna dair bilgiler mevcut.

Ortadaki iki tam sayfada anlatılan tarihi hikayelere çizilen resimler, sadece 1955-56 tarihi için değil, bugün bile hayranlıkla izlenebilecek denli güzeller. Aynı güzellik ve canlı renkler, ön ve arka kapakta yer alan tarihi çizgi romanlarda da söz konusu. Bu sayfalar baştanbaşa emek dolu ve şahsi kanaatim odur ki, derginin omurgasını da esasında bu sayfalar oluşturuyor.

Kahraman Oğuz adlı tefrika hikaye dizisi, **Bunları Biliyor musunuz**, **Güzel Yurdumuzu Tanıyalım**, **Atatürk Köşesi**, Dünya ve Türk tarihinden önemli karakterlerin tanıtıldığı bir sayfa, okulların tanıtıldığı bir sayfa ve bazı hayvanların nasıl kolay çizileceğini anlatan bir sayfa, derginin diğer ana başlıklarını oluşturuyor. Ve tabii bu sayfaları hazırlayanlar da belirtilmemiş.

İlk dönem **Kumbara**'sı, diğer dönemdeki ücretsiz serilerin aksine, parayla satılan bir seridir. Künyesinde 10 Kuruş olduğu yazılıdır. Bu rakam, aynı dönemde yayınlanmış diğer çocuk dergilerinin fiyatlarından daha düşüktür. Aynı dönem; 1955'te yayınlanan siyah beyaz 20 sayfalık **Cici-Mu** 30 Kuruş, 1955'te yayınlanan siyah beyaz 20 sayfalık **Başkurt** dergisi ve Türk Ticaret Bankası'nın **Çocuk Yuvası** dergisi 25'er Kuruş, 1956'da Kızılay Derneği'nin çıkardığı, neredeyse tamamına yakını siyah beyaz sayfalardan oluşan 36 sayfalık **Genç-Ay** dergisi 40 Kuruş, 1956'da tamamı siyah beyaz 16 sayfalık **Şen Çocuk** dergisi 30 Kuruş ve **Hamit ŞENDUR**'un 1956'daki **Çocuk Alemi** dergisi 30 Kuruştur. **Kumbara**'nın bu saydığım dergilerden daha kaliteli olmasına rağmen daha ucuz olması, belki de arkasında maddi anlamda ciddi bir kurumsal gücün bulunmasıyla alakalıdır.

Kumbara'nın ilk dönemi, Eylül 1957'de yayınlanan 27. sayı ile sona ermiştir.

Bu tür kareler sadece 1950'li yıllara has değil. 80'lerin çocuk dergilerinde de sık sık benzer kareler/sahneler yer alır. O yıllarda zararlı alışkanlıkları ve şiddet içeren eylemlerin yer aldığı görsellerin yayını konusunda yasal bir boşluk olsa bile, yayıncıların bu tür konuları es geçmiş olmaları düşündürücü.

KUMBARA İKİNCİ SERİ (1978-1993)

Kumbara dergisinin ikinci ve en uzun soluklu serisidir. Türkiye İş Bankası'nın çocuklar için hazırladığı ve şubelerinde uzun yıllar ücretsiz dağıttığı serinin ilk sayısı Ekim 1978'de yayınlandı. 450.000 tirajı ile hatırı sayılır bir okuyucu kitlesine ulaşmıştır. Bu rakamda, derginin ücretsiz dağıtılıyor olmasının rolü büyüktür. Satış kaygısından uzak, rahat bir dergidir **Kumbara**. Ama bu rahatlık, zengin içeriğini yıllar boyu devam ettiren derginin kaliteli çizgisinden ve ilkeli yayın anlayışından ayrılmasına asla yol açmamıştır.

Kumbara dergisinde konular, neredeyse yayınlandığı sayfalarda bile değişikliğe uğramadan her sayıda zenginleşerek devam eder. Aynı konu başlığını, bir sonraki sayıda aynı sayfada bulmak mümkündür.

Ünlü Kişiler sayfası, **İbni Sina**'dan **Paganini**'ye, **Arşimet**'ten **Aşık Veysel**'e kadar uzanan bir çeşitlilik ihtiva eder. **Mini Ansiklopedi** ve **Genel Kültür** köşeleri, sanayi devriminden uygarlıklara değin değişik konularda, resimlerle

desteklenmiş, içeriği zengin anlatılar sunar. **Genel Bilgi Testleri**, **Denektaşı**, **El Becerileri**, **Bilmece-Bulmaca**, **Eğlence** ve **Deney Köşesi** sayfaları, çocukların zihinsel gelişimlerine katkıda bulunmak amacını taşır. **Spor** sayfasında, magazine yönelmek yerine bilgi içeren konulara yer verilmesi, dergide bir **Pul Köşesi**'nin bulunması, **Kumbara**'nın zenginliğine dair örneklerdir. **Ülkemizi Tanıyalım**'da illerimiz, **Ülkeleri Tanıyalım**'da ise Dünya ülkeleri tanıtılmıştır.

Küçük okuyucuların gönderdiği şiir, fıkra ve resimlerin yayınlandığı **Sizin Sayfanız** köşesi ile çocukların mektup arkadaşları bulabilmesini sağlamaya yönelik **Mektup Arkadaşı** köşesinin varlığı ve doluluğu, okur/dergi, okur/okur ilişkilerinde, bir çocuk dergisinin ne kadar işlevsel olabileceğini gösterir mahiyettedir.

Türk ve Dünya edebiyatından seçilmiş hikaye ve masalları suluboya resimlerle destekleyen **Sema Ilgaz TEMEL**, kimi zaman **Kumbara**'nın kapaklarına da imza atmıştır. Derginin diğer çizerlerini de zaman zaman kapak resimlerinde görmek mümkündür ama ilerleyen sayılarda bu konudaki esas ağırlık, çocukların hayal dünyalarına rengarenk pencereler açabilen **İsmail GÜLGEÇ**'in maharetli parmaklarına yüklenecektir.

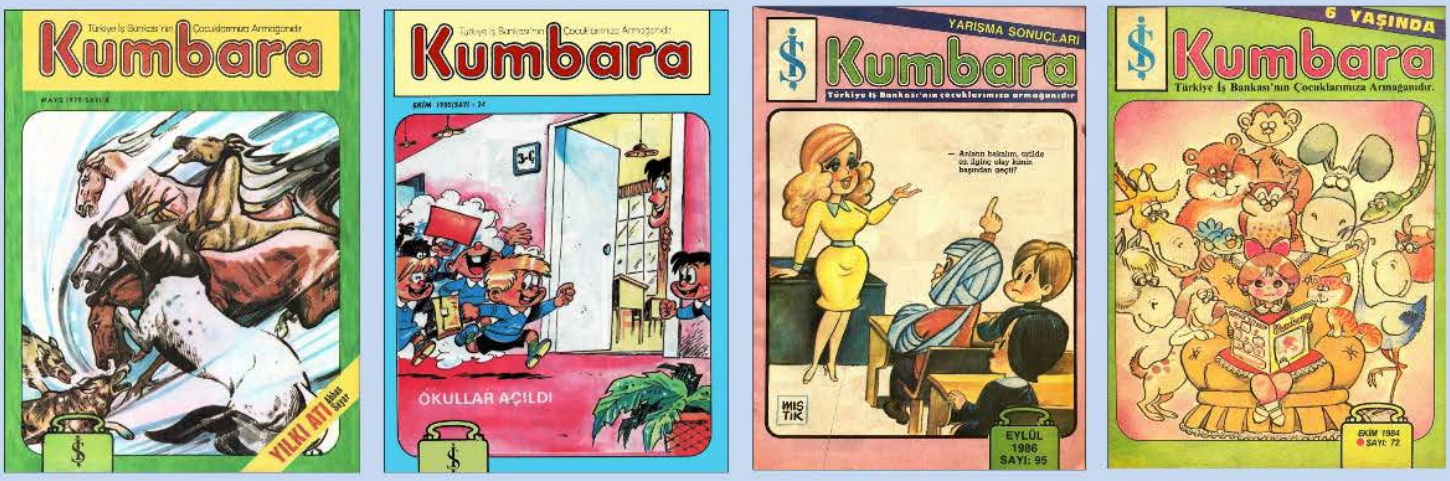

Mustafa DELİOĞLU, Mehmet HAMZAOĞLU, Mustafa EREMEKTAR ve İsmail GÜLGEÇ'ten kapak örnekleri.

Fehmi adında bir çocuğun, kendi ağzından gündelik yaşamına ilişkin küçük hikayeler anlattığı **Zehra Ablam ve Ben** isimli uzun soluklu dizide **Hale KUNTAY**'a, resimleriyle **Engin İYİMEN** eşlik etmiştir.

Dergide yer alan çizgi romanlara gelecek olursak; **Yüksel ÜNSAL**'ın sade çizgileriyle **Nasreddin Hoca Birgün**, **Niyazi YOLTAŞ**'ın sevimli çizgileriyle **Dünya Öykülerinden Örnekler** ve envai çeşit konunun anlatıldığı **Buluşların Öyküleri**, **Adli MORAN**'ın derleyip **Mustafa DELİOĞLU** ve **Yüksel ÜNSAL**'ın çizdiği **Garip Ama Gerçek**, **Melike SÖNMEZ**'in yazıp **İsmail GÜLGEÇ**'in çizdiği sevimli kız **Elif** akla ilk gelenlerdir. **Yaşanmış Olaylar** başlığı altında sunulan yabancı çizgi romanlar ise özenle seçilmiş hikayelerden oluşur. **Yaşar KEMAL**,

Tarık BUĞRA, **Aziz NESİN**, **Halide Edip ADIVAR** gibi edebiyatımızın bir çok usta kaleminin öyküleri de çizgilere aktarılmıştır. Çocuk dergilerinin emektar ustası **Mıs-tık**, kapak ve dergi içi çizimlerinin yanı sıra daha önceden başka çocuk dergilerinde de yayınlanmış olan **Bizim Ali**'nin maceralarıyla **Kumbara**'ya renk katan önemli bir isim olarak hatırlanmalıdır.

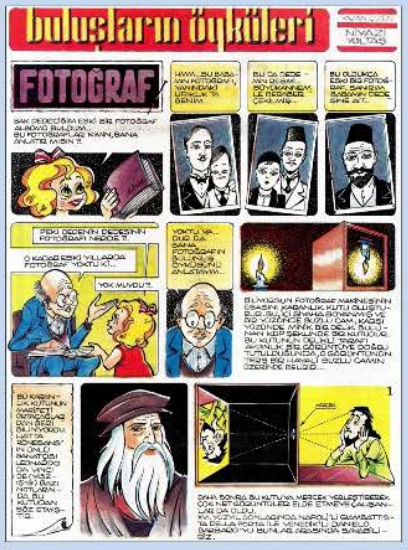

*80'lerin çocuk dergilerinde, adı dergiyle özdeşleşen, derginin amiral gemisi sayılan bir ya da birkaç çizgi roman kahramanı bulunurdu. Bu duruma **Türkiye Çocuk**'ta **Hızır Bey** ve **Bizim Can**, **Tercüman Çocuk**'ta **Thorgal** ve **Tengiz**, **Milliyet Çocuk**'ta **Red Kit** ve **Larry Yuma** örnek gösterilebilir. **Kumbara**, çizgi romanlara olabildiğince geniş yer vermiş olmasına rağmen, dönem dergilerindeki gibi başat bir çizgi roman kahramanına sahip olmamıştır. Dergideki çizgi romanların ve hikayelerin seçiminde, maceradan ziyade, çocukların bilgilendirilmesini ve ruhsal yönden gelişimini sağlamaya yönelik içeriklerin tercih edildiğini söylemek mümkün.*

Derginin geneline hakim olan eğitici havayı, çizgi romanlarda da görmek mümkündür. Arka kapağın sevimli kahramanı **Elif**'te bile, karakterler arasındaki diyaloglar ya da **Elif**'in okurlara bakarak yaptığı monologlar hep bu eğilimi yansıtır. **Kumbara**'da konu ve çizgi romanların çeşitliliği ve doluluğu öylesine yoğundur ki, şayet bu konular alfabetik bir dizin şeklinde sıralanacak olsa, ansiklopedik bir bilgi birikimi ile karşılaşmak olasıdır.

Küçük okurları için zaman zaman ödüllü yarışmalar da düzenleyen **Kumbara**'nın, derginin ortasından kopartılıp alınabilecek şekilde takvim, küçük etkinlikler, haftalık ders programı gibi ekstra sayfaları da olmuştur.

Tamamı renkli 32 sayfadan oluşan **Kumbara** dergisinin özellikle ikinci dönemi, bankacılık sektörünün çocuk dergiciliğine yapabileceği katkıya güzel

bir örnektir ve bu alandaki kilometre taşlarındandır. Yayın hayatını baştan sona dek 32 renkli sayfayla geçiren **Kumbara**'nın ikinci dönemi, Şubat 1993 tarihli 154. sayı ile sona ermiştir.

KUMBARA ÜÇÜNCÜ SERİ (2010)

Kumbara dergisinin üçüncü ve halen devam etmekte olan serisi 2010 yılında yayınlanmaya başlandı. Derginin yayın periyodu, künyesinde üç ayda bir yayınlandığına ilişkin ibareyle, yılda 4 sayı olarak 2017'ye dek devam etti. 2018 yılını 3 sayıyla tamamlayan **Kumbara**, 2019 ve 2020 yıllarını birer sayıyla geçirdi ve an itibariyle toplamda 35. sayı yayınlanmış oldu. İş Bankası bünyesinde yayınlanan ve ücretsiz dağıtılan dergi, 52 renkli kuşe sayfadan oluşuyor. Baskı adeti ise her sayıda değişmekle birlikte, 160.000-200.000 aralığında seyrediyor.

3. seri **Kumbara** her sayısında, kuşlar, kediler, uzay, ağaçlar, sinema, dağlar, dinozorlar gibi farklı bir konuyu ele alıp enine boyuna işleyen tematik bir yol izliyor. Aslında dergiden ziyade, dünyada örneklerine sıkça rastlanan bol resimli az yazılı görsel kitapları çağrıştırıyor.

7-14 yaş aralığını hedefleyen **Kumbara**'nın, 2011 de yayınlanmaya başlayan ve 3-6 yaş grubu için hazırlanan **Kumbara Mini** adında bir de kardeşi var. Okul öncesi çocuklara yönelik, her bir sayısında farklı bir konuya odaklanan içeriği ile bir çeşit etkinlik kitabı kıvamında bu kardeş dergi. Ana **Kumbara** dergisinin 2018'den sonra yaşamaya başladığı yayın periyodu sorunu, **Kumbara Mini** için de aynen geçerli. Yani 2019 ve 2020 yıllarında sadece birer sayı yayınlandı.

Yeni dönem Kumbara dergisi, elbette eski çocuk dergilerinden bir hayli farklı. Bilim, yaşam, kültür-sanat, satranç, origami, bulmaca, kitap ve okurlardan gelen resim, şiir türünden çalışmaların yer aldığı sayfalar mevcut

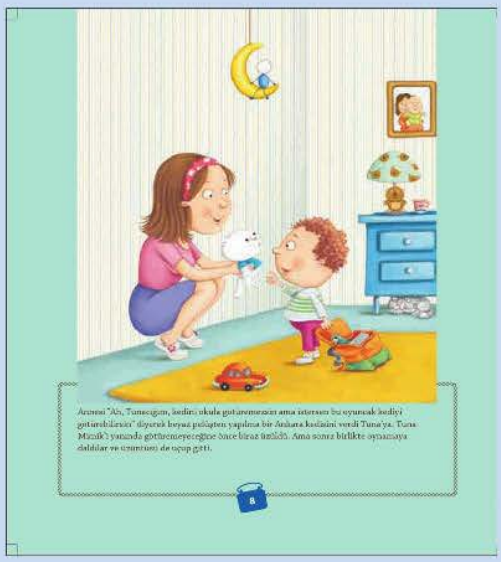

Solda, 3. seri ***Kumbara*** *dergisinden, sağda ise* ***Kumbara Mini*** *dergisinden birer örnek sayfa.*

dergide ama görselliğin daha yoğun ve karmaşık, içeriğin ise eski dergilere nazaran daha hafif, yazı puntolarının daha iri olduğu gözden kaçmıyor. Esasında bu durum salt **Kumbara** dergisiyle alakalı değil. Son 20 yılın bütün çocuk dergilerinde aynı tablo hakim. Bilginin çoğaldığı, çeşitlendiği ve tıpkı mamul bir ürün gibi tüketilip hızla eskidiği bu yeni çağda, hıza ve tüketime paralel olarak dergilerin içeriklerinin de hafiflemesi, magazinleşmesi normal olmasa bile, kaçınılmaz bir gerçek olarak karşımıza çıkıyor. Bu durumun iyi mi yoksa kötü mü olduğuna dair bir saptamada bulunamam ama 3 ayda bir yayınlanması planlanan **Kumbara** dergisinin 2019 ve 2020 yıllarını birer sayıyla geçiştirmiş olmasının üzücü olduğunu söylemeliyim. Var görünen ama varla yok arasında bir dergisi maalesef milenyum **Kumbara**'sı. 80'li yıllarda çocuk dergileriyle büyümüş, bu dergilerle yatıp kalkmış, öğrenmiş, hayaller kurmuş bir kuşağın temsilcisi olarak, hangi format ve içerikte olursa olsun **Kumbara**'nın yaşamasını, uzun ömürlü olmasını arzu ediyorum. 2021 yılında daha aktif bir yayın periyodu diliyorum.

BİR KÜÇÜK NOT: *__Kumbara__'nın 1931'de başlayan ve üçer aylık periyotlarda 5 yıl boyunca yayınlanmış bir serisi daha olduğuna dair izlere rastladım ama bu seriden hiç örnek görmedim bugüne dek. __İş Kumbarası__ adlı bu derginin içeriğini bilemediğim için, sadece kapaklarından yola çıkarak bir çocuk dergisi olduğunu da iddia etmek istemedim açıkçası. Şayet __İş Kumbarası__ örneklerini görmek kısmet olursa ve bir çocuk dergisi olduğu netlik kazanırsa, o vakit __Kumbara__'ya dair bilgilerimizi 1931 yılına kadar geriye götürmek, yazımız kapsamında belirlediğimiz seri adlarını da güncellemek icap edecek. Açılacak yeni bir pencere, yeni bir __Kumbara__ yazısı hazırlamayı gerektirecek. Kim bilir...*

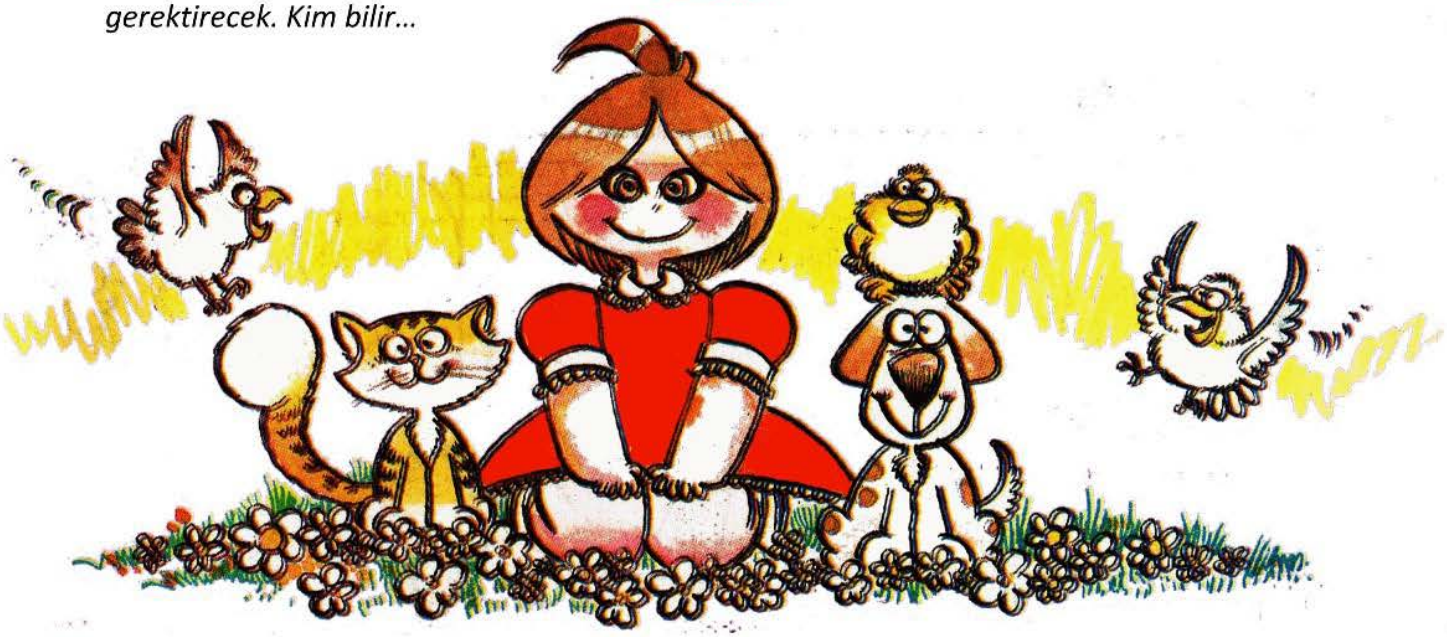

MRL Star store
teespring.com/stores/mrl-star
ORIGINAL DESING
MRL Star store
Cthulhu

Aynur Kulak

Papağan Teoremi

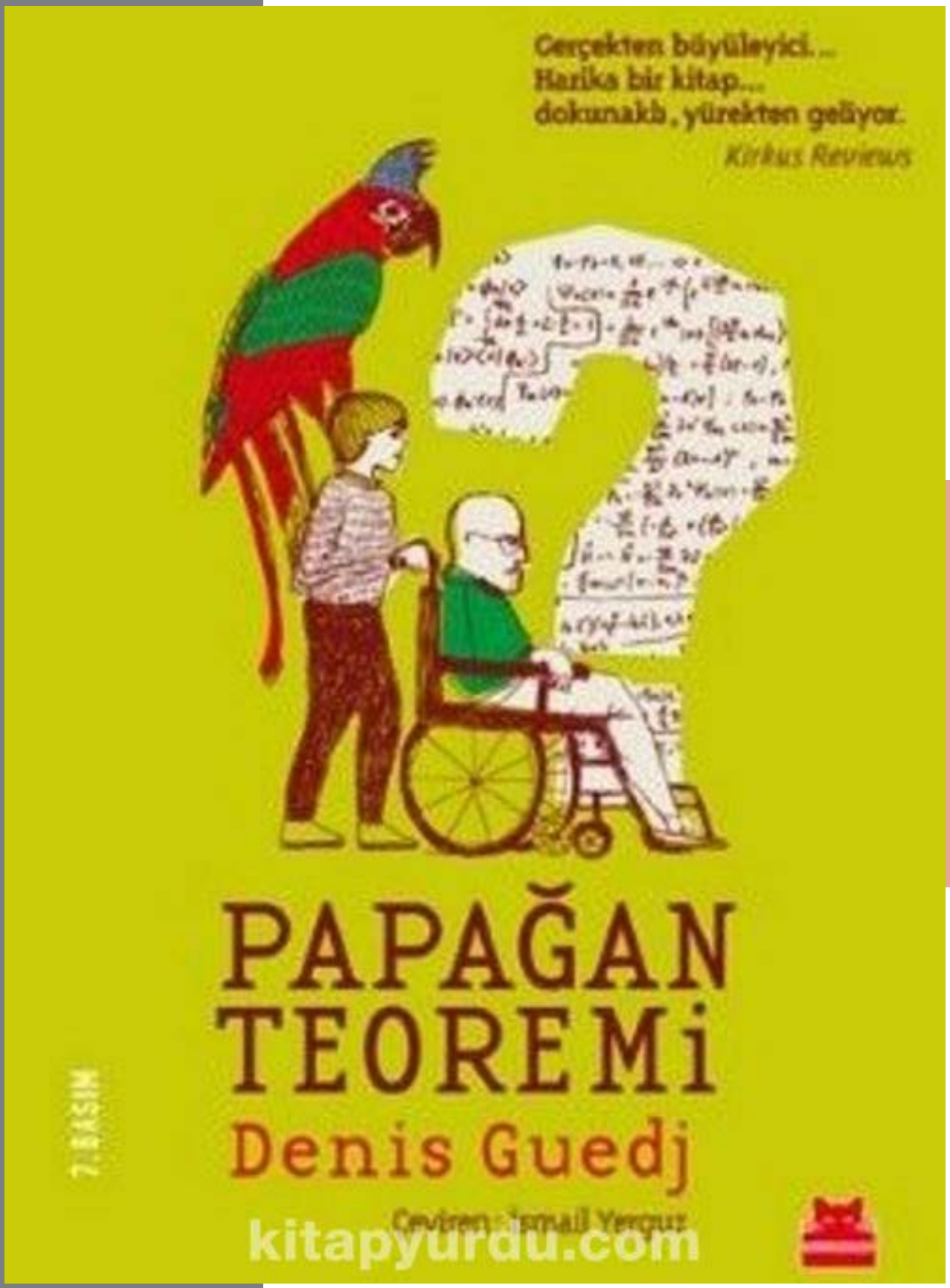

Matematikle aranız iyi değilse fakat buna karşılık içinde cinayet olan gizemli olaylar silsilesine bayılıyorsanız ve elbette bu konularda birbirinden klişe hikayeleri okumaktan bıktıysanız elimde bir adet papağan var, sizlere tanıtacağım. Papağan Teoremi bir bilim kitabı ile karşı karşıya olduğumuz çağrışımı yapsa da kurgusu matematik zekası isteyen, karakterleri birbirinden ilgi çekici, yarattığı gizemli atmosferi ve yoktan yere ortaya çıkan bir cinayetle şaşırtıcı türde bir polisiye roman. Aslında ortada olayları çözmeye çalışan bir dedektif veya polis yok ama Papağan Teoremi böyle önemli bir faktör olmaksızın da iyi bir polisiyeyi aratmayacak nitelikte, okumak adına not düşmeniz gereken bir roman.

Denis Guedj'in Papağan Teoremi birçok dile çevrilerek okuyucuların ilgisini çekmiş bir kitap. 1940 Cezayir doğumlu olan Guedj Fransa'da 1968 baharında öğrenci hareketlerine aktif olarak katılmış, özgürlüğü savunan gazetelerde konu ile ilgili yazılar yazmış, üniversitelerde matematik üzerine dersler vermiş bir akademisyen. Papağan Teoremi'ni Guedj'in tüm bu yaptıkları üzerinden bile ele alabiliriz. Edebiyat, felsefe, tarih, geometri, matematik gibi bir çok alanın konu başlıklarına ve tüm detaylarına değinildiği romanda tarihe mal olmuş kişiler de arzı endam etmekte.

84 yaşında bir kitapçı dükkanı olan tekerlekli sandalyesinde gayet sıradan ve sakin bir hayat süren Mösyö Ruche'nin hayatı kendisine gelen bir mektupla hareketlenir. Eski tanıdık bir dosttan gelmektedir bu mektup. Kitap koleksiyoneri olan bu dost tehdit edildiğini, korktuğunu, tek isteğinin ise yıllarca büyük emek zahmetle topladığı kitaplarının başına bir şey gelmemesi adına tüm kitaplarını Mösyö Ruche'ye göndereceğini yazmaktadır. Mösyö şaşkındır. Mektuba ne anlam vereceğini bilemez. Mektubu gönderen matematikçi Elgar Grousrouvre, Mösyö Ruche'nin üniversitede Felsefe bölümünde eğitim gördüğü yıllarda tanıştığı fakat İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle iletişimlerinin koptuğu okul arkadaşıdır. Şimdi, bunca yıldan sonra, üstelik son derece gizemli bir şekilde niye ortaya çıkmıştır?

Çok kısa bir süre sonra o zamana kadar çözülememiş çok önemli bir matematik denklemini çözen ve formülleri elinde bulunduran Elgar Grousrouvre'nin öldürüldüğü bilgisi gelir Mösyö Ruche'ye. Bu cinayet karşısında ne yapacağını bilemeyen Mösyö arkadaşının gönderdiği kitapların bu gizemli cinayeti çözmede kullanacağı tek delil olabileceklerini düşünemez bile. Fakat yardımcıları olacaktır; yaşadığı evin diğer sakinleri Bayan Perrette Liard, Liard'ın evlatlık oğlu sağır Max ve ikiz çocukları Lea ve Jonathan. Ve tabii ki bir gün Leo ve Jonathan'ın eve getirdikleri en zor matematik problemlerinin formüllerini ezbere bilen papağan Nofutur.

Özellikle evdeki en küçük çocuk Max'ın Mösyö'ye yardımları ön plana çıkıyor. Papağan Nofutur ile iyi anlaşması da cinayeti çözmeleri açısından büyük önem kazanıyor. Çocuk karakterlerin çok olduğu hikaye aslında bir çocuk kitabı olarak bile okutulabilir ve matematiği sevmeyen veya matematiğe mesafeli duran çocuklar için matematiğe sempati duymalarını sağlayabilir. Papağan Teoremi hayatın karşımıza çıkardığı problemlerin üstesinden matematik yardımıyla nasıl çıkabileceğimize dair hikayesi merak uyandırıcı bir roman.

Okumanız dileğiyle

Bünyamin Tan

Fakabasmaz Zihni 100 yıl sonra yine İstanbul sokaklarında

Henüz yüksek lisans birinci sınıf öğrencisiyken kütüphane kataloglarında tarama yaptığım bir gün *Fakabasmaz Zihni* adında bir kitaba ulaştım Atatürk Kitaplığı'nda. Dosyayı açılması için tıkladığımda çıkan ilk sayfada 'merak-aver cinai' ifadelerini görünce bir polisiye kitabı olduğunu anlamış, belki üzerinde çalışırım diye not almıştım. Erol Üyepazarcı'nın ***Korkmayınız Mr. Sherlock Holmes*** adlı, edebiyatımızdaki polisiye eserler üzerine yaptığı çalışmasını okuyunca bulduğum kitabın bir polisiye serinin

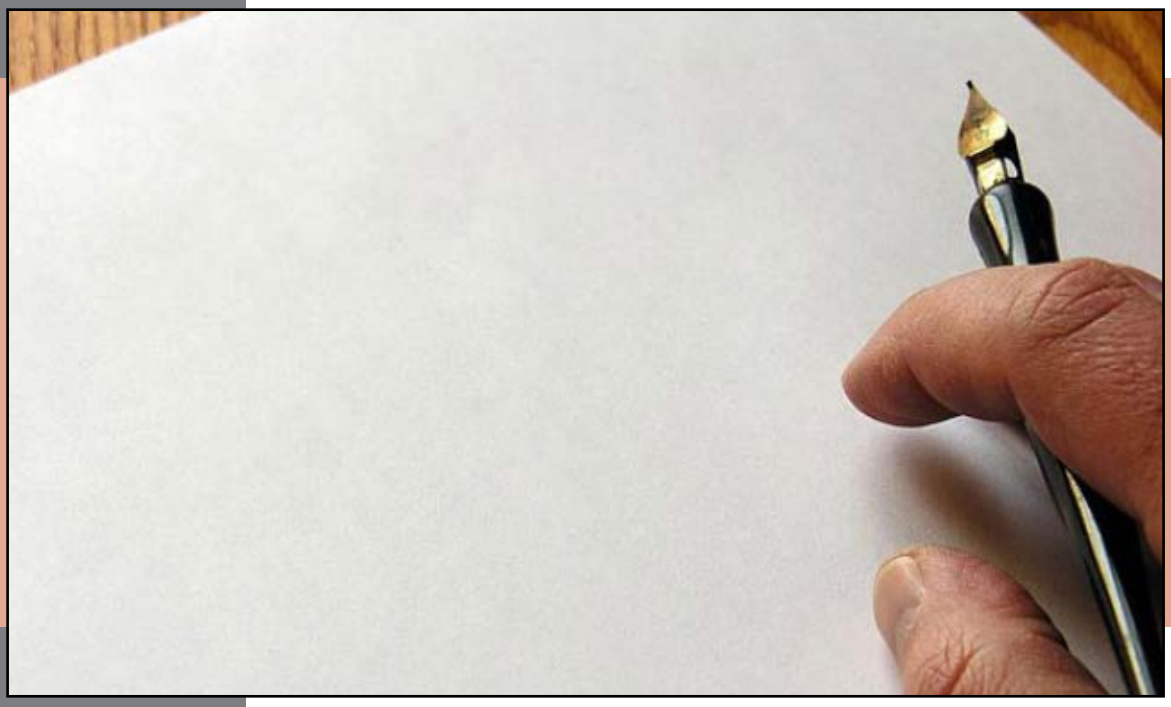

parçası olduğunu öğrendim. Yine aynı kütüphanenin kataloğunda tarama yaptığımda serinin birkaç kitabını bulabildim. Bu sebeple heyecanım biraz hayal kırıklığıyla sonuçlandı. Ta ki ***Seyfettin Özege*** kataloğunda tarama yapana kadar…

Seval Şahin'in İletişim Yayınları'ndan çıkan *Cinai Meseleler* kitabını incelediğimde hikâyelerin bir bölümünün kendisi tarafından hazırlanan inceleme ve sınıflandırma örneklerine rastladım. Demek ki bu kitaplar bir yerlerde mevcuttu. Ankara Milli Kütüphane'de yaptığım taramalarda bazı hikâyelere ulaştım. Fakat hepsi mevcut değildi. Sağ olsun Esra Kılıç bana

bu nüshaları çektirip yolladı. Kendisine minnettarım. Özege kataloğu aklıma geldi birden. Hemen Atatürk Üniversitesi'nin kütüphane otomasyonunda tarama yaptım ve birçok hikâyeyi böylece elde ettim. Artık duyduğum ilk heyecana geri dönmüştüm. Fakat şimdi asıl mesele bu metinler üzerine hazırlayacağım çalışmayı nasıl yayınlatabileceğimdi. Önceleri, çalışma tempomun yüksek olduğu bir zamandı ve *Fakabasmaz*'ı kitap olarak yayınlamak için fırsatım yoktu, bir dergide her ay bir hikâyeyi tıpkı H*üseyin Nadir'i*n yaptığı gibi tefrika olarak yayınlamak geldi. Bunun için 221B polisiye dergisine mail attım. Fakat hiçbir cevap alamadım. Ama okumalarımı yapmaya devam ediyordum.

Bir gün yazdığım ***Gazanfer Ağa'nın Saati*** adlı hikâyeyi hangi dergide yayınlatabilirim diye düşünürken sosyal medyada **Hayalet Resimli Mecmua**'nın paylaşımlarını gördüm ve dört tefrikadan oluşan bu hikâyemi dergiye yolladım. Kısa bir süre sonra olumlu cevap gelmişti ve artık yazılarımı yayınlayabileceğim yeni bir dergi bulmuştum. İlerleyen süreçte bu dergide Fakabasmaz'ı tefrika olarak yayınlama fikri geldi aklıma. Bu fikri derginin sahibi ve illüstratörü *Mehmet Kaan Sevinç Bey*'e sundum. O ise doğrudan metin olarak yayınlamak yerine çizgi roman haline getirme önerisini sundu. Biraz düşündükten sonra neden olmasın dedim. İki sayıda çizgi roman tefrikası olarak ***Kanlı Balta*** adlı hikâyeyi tefrika ettik. Tabi bu arada Fakabasmaz'ı için için kitap halinde yayınlama arzum da güçleniyordu günden güne.

Ahmet Balcı adlı kardeşim ve dostum sayesinde tanıştığım *Porsuk Kültür* ailesiyle tanıştım. Önceleri dosya konusuna göre makale yolladığım bu dergiyi çıkaran Ezgi Akyıldız ve Gökçe Güneyoğlu, Porsuk Kültür Yayıncılık'ı kurmuşlardı. Bir gün telefonla Gökçe'yle konuşurken kitap çalışmalarım olup olmadığını sordu. Ben de Fakabasmaz'dan bahsettim. Konuyu Ezgi'ye de çıtlattık. Böylelikle bende olan heyecan onlara da geçmişti ve okumalarını yaptığım birkaç hikâyeyi yolladım. Yayınlama konusunda anlaştık ve artık çalışmalarımın odak noktası Fakabasmaz Zihni serisi oldu. 2019'un Aralık ayından geçtiğimiz eylül ayına kadar topladığım 42 hikâyeyi 4 cilt halinde yayınlamayı kararlaştırdık. İlk cildi geçtiğimiz eylül ayında okuyucuyla buluştu.

Fakabasmaz Zihni, bir dönemin en ilgi çekici polisiye serilerinden biri ve böyle bir seriyi tekrar hayata döndürmek benim için büyük bir gurur vesilesi. Hikâyeleri hazırlarken sadece Arap harfli metinleri Latin harfli metinlere aktarmakla yetinmedim. Hüseyin Nadir'i ve Fakabasmaz Zihni'yi tanıtan incelemenin yanı sıra Fakabasmaz serisi üzerine yazılan yazıları toparlayıp incelemeler kısmında kullandım. Hikâyelerdeki mekân unsurlarını ve kültürel unsurları da okuyucuyu geçmişte yolculuğa çıkarmak için işledim. Ayrıca hikâyelerdeki kahramanları birkaç cümleyle tanıttım. Hatta Seval Şahin'in yukarıda bahsi geçen eserinde oluşturduğu polisiye eserlerde görülen motifler üzerine hazırladığı şablona göre yaptığı incelemelerden yararlanarak Fakabasmaz serisiyle alakalı yazdığı kısımları ayıklayıp serinin genel bir profilini okuyucuya sundum.

Metinlerin dili 1920'ler Türkiye'sine ait olduğu için bugün artık kullanılmayan Arapça-Farsça kelimelerin ve tamlamaların yay parantez içerisinde günümüz Türkçesiyle karşılıklarını verdim. Ve ortaya 4 ciltlik ve arşivlik denebilecek bir çalışma çıktı. İlk sayısıyla Eylül 2020'de maceramız başladı ve sonraki aylarda diğer ciltlerle Fakabasmaz ve ben yine sizlerle olacağız.

Atilla Bilgen

Başkent Havana'nın, yerel deyişle La Habana'nın yaklaşık on beş kilometre uzağında bulunan Jose Marti Havaalanında otobüsümüze binerken, aklımda isminin neden Fidel Castro olmadığı vardı. Obsesif bir tiptim. Kafaya bir şey taktım mı, yanıtını bulmadan rahat edemezdim. Aramızdaki gerginliği umursamayıp rehberimize sebebini sordum. "Düştün mü şimdi elime?" dercesine bana bir bakış fırlattı, anında "uzun etme de anlat bildiklerini!" bakışıyla yanıt verdim.

BURASI DEVRİMCİNİN MEYDANI!

Başkent Havana'nın, yerel deyişle La Habana'nın yaklaşık on beş kilometre uzağında bulunan Jose Marti Havaalanında otobüsümüze binerken, aklımda isminin neden Fidel Castro olmadığı vardı. Obsesif bir tiptim. Kafaya bir şey taktım mı, yanıtını bulmadan rahat edemezdim. Aramızdaki gerginliği umursamayıp rehberimize sebebini sordum. "Düştün mü şimdi elime?" dercesine bana bir bakış fırlattı, anında "uzun etme de anlat bildiklerini!" bakışıyla yanıt verdim. Sorumu duyan diğer yolcular, "Sahi kim bu adam?" diye araya girince gözlerini benden ayırdı, ancak mücadelesinden ödün vermedi: "Meraklanmayın. Zamanı gelince sizlere her ayrıntıyı anlatacağım. Şimdi lütfen yerlerimize geçelim." Bu sözlerinin ardından tekrar bana döndü ve "Şiştin mi?" dercesine güldü. Birinci raundu kazanmıştı, ne var ki hakem henüz son düdüğünü çalıp maçı bitirmemişti! Parmağımla dışarıyı gösterip "Şu an Jose Marti havalimanının önünde durduğumuza göre bence zamanı gelmiştir." dedim. Sorumu duymazlıktan gelerek yerine oturdu. "Nereye kaçıyorsun? Daha sorumu yanıtlamadın!"mesajı vermek istercesine ayakta dikildim, ancak umursamadı. Bir mucize gerçekleşmezse maçı kaybediyordum! Sağ tarafımdaki koltukta

oturan gözlüklü, kısa sarı saçlı kadın "Bakın şimdi bende merak ettim. Kim bu Jose Marti?" diye araya girince, maçın bitmesine saniyeler kala penaltı kazandım! Homurdanırcasına "Jose Marti Küba'nın bağımsızlık hareketini başlatan ilk devrimcidir." dedi. Otobüse binmekte olan Lacoste marka kazagını omuzuna bağlayan Abi "Hayret ben onu Fidel sanıyordum." dedi. Arkasında duran ve çantasının Louis Vuitton markasını gözümüze sokacak şekilde tutan Louisvuittonçantalı eşi "Zaten öyle değil mi hayatım?" dedi. İşlerin kontrolden iyice çıktığını anlayan rehberimiz istemeyerek ayağa kalktı ve yüzünü bizlere dönerek "Yaşamını İspanyol koloni yönetiminin sona erdirilmesi ve Küba'nın ABD dâhil başka ülkelerin egemenliği altına girmemesine adayan Jose Marti, Küba'nın ulusal kahramanı ve simgesidir. İspanyol askerlerince vurularak öldürüldüğünde henüz kırk iki yaşındaydı ve Küba bağımsızlığa henüz kavuşamamıştı.. Yıllar sonra Fidel ve arkadaşları onun başlattığı yoldan yürüyerek devrimi gerçekleştirdiler." dedi, ardından bana "Rahatladın mı şimdi?" bakışı fırlattı.

"Önemli bir ozan olduğunu atladınız. Unutmayınız ki halkla bütünleşmesini bağımsızlık ve özgürlük üzerine yazdığı şiirlere borçludur. "Canavarı tanıyorum, çünkü ininde yaşadım" sözüyle de insanları Amerika tehdidine karşı uyarmıştır." diyerek boş kaleye topu yuvarladım. Rahatlamıştım. O keyifle yerime otururken çevirisini Ataol Behramoğlu'nun yaptığı şiirini mırıldandım: "Aynı yalınlıkta ölmek isterim./ Kırda bir çiçek gibi, sakin, gösterişsiz/ Mum yerine yıldızlar parlasın üstümde,/ Yeryüzü uzansın altımda sessiz."

Şaşırmıştı. "Nasıl yani kim olduğunu biliyor muydunuz?" diye sordu.

"Elbette! Sadece havaalanına Fidel yerine neden onun adını verdiklerini merak etmiştim. Yanıt vermediğinize göre anlaşılan siz de bilmiyorsunuz!" dedim.

"Saygı duyduklarından olsa gerek." dedi. Başımı olumlu anlamda sallayarak oğlumun yanına oturdum.

Otobüsün hareket etmesiyle Küba turumuz resmen başladı. Pencereden dışarıyı seyrederken bin dokuz yüz altmışlı yıllara ışınlanmış gibiydim. Baktığım her noktada rengârenk klasik otomobiller, sömürge döneminden kalma kolonyal tarzda binalar görüyor, sık sık oğlumu dürterek mutluluğumu onunla paylaşıyordum. Benim aksime heyecanlanmamıştı. Havaya sokmak için "Devrim olduğunda Amerikalılar her şeylerini bırakıp kaçtılar. Burun kıvırdığın otomobiller işte o dönemden kalma, anlayacağın en yenisi elli dokuz model. Ne harika değil mi?" dedim. Dudak büküp "Neden yenilerini almıyorlar?" diye sordu."

"Ambargodan dolayı."

Ne ambargonun sebebini sordu, ne de gözlerini ardına kadar açıp şaşırma ifadesi yaptı, sıradan bir şey dinliyormuşçasına sadece başını salladı. Kendi açısından haklıydı, zira Kadıköy-Üsküdar, Taksim-Bebek, Eminönü-Eyüp, Sirkeci-Taksim, Şişli-Pangaltı, Karaköy-Aksaray ve daha niceleri yolları ezberlercesine iki durak arasında günde bilmem kaç defa gidip gelen elli altı model Desoto, Playmouth, Dodge, Chevrolet, Buick marka dolmuşların varlığından haberi bile yoktu, dolayısıyla dışarı baktığında eski model arabalar görüyordu, ben ise çocukluğumu! Geçmişe özlem duyduğuma göre ihtiyarlıyordum galiba! Acı bir şekilde gülümseyerek bakışlarımı pencereye yönelttim. Araçların

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

bazıları boyanmış, dolayısıyla gıcır gıcır, bazıları ise dökülüyordu, ama zamana inat hala yollardaydı. Büyülenmiş bir şekilde dışarıyı izlerken, rehberin bıkık, yorgun sesi elindeki mikrofondan otobüsün içinde yankılanıp bize kadar ulaştı.

"Küba'ya hoş geldiniz. Uzun ve yorucu bir gün bizi bekliyor. Kısa bir Havana turunun ardından öğle yemeğimizi yiyecek ve Varadero'ya doğru yola çıkacağız. Ama öncelikle sizlere Küba tarihi hakkında kısa bir bilgi vermek istiyorum. Burası, Christophe Colomb'un Amerika kıtasını keşfettiğinde karaya ilk ayak bastığı yerdir ve yerli dilinde "Yaşamak için güzel bir yer." anlamına gelir. Doğanın cömertliği açısından gerçekten öyledir, ancak Kolomb'u dostça karşılayıp hediyeler sunan yerli halk için, bu bereketli topraklar felaketlerine sebep olmuştur. Dört yüzyıl boyunca ülkeyi dibine kadar sömüren İspanyollar, bir yandan şeker kamışı ve tütün üretirken, bir yandan da halkı Hıristiyanlaştırmaya çalışır, direnenleri kılıçtan geçirip katleder. On altıncı yüzyılın ortalarına gelindiğinde artık yerli halktan kimse kalmaz. Bu yüzden tarlalarda çalıştırmak üzere Afrika'dan siyah köleler getirirler. Bugün Küba halkı olarak bildiğimiz insanların siyah renkli olanları, işte bu Afrikalı kölelerin torunlarıdır. Havana bin beş yüzlü yıllarda korsanlar tarafından yakılıp yıkılır, bin yedi yüzlerde ise İngilizler tarafından işgal edilir. Havana'yı geri almak için sürekli saldıran İspanyollardan usanan İngilizler, Florida'yı alıp Havana'yı İspanyollara bırakırlar. Sömürülmeleri nedeniyle Küba tarihinin son yüz elli yılı bu boyunduruktan kurtulmaya çalışmakla geçmiştir. Jose Marti'nin başlattığı bağımsızlık mücadelesi sayesinde yirminci yüzyılın başlarında İspanyollardan kurtulurlar, ancak ikili anlaşmalar sayesinde her türlü imkânını ele geçiren Amerika ülkeye el koyar ve yüzyılın ilk çeyreğinde Amerikan şirketleri, özellikle mafya kaynaklı eğlence ve kumar endüstrisi Küba'nın üzerine kâbus gibi çöker. Kölelikten kurtulan Kübalılar ücretli köle olarak Amerikan şirketlerinin eline düşmüştür. Fakirlik, gelir adaletsizliği artınca, Batista'nın Amerikan destekli baskı rejimine karşı hoşnutsuzluk başlar ve halk örgütlenir. Fidel Castro önderliğindeki devrim ordusu uzun yıllar süren mücadelenin sonunda Batista rejimini devirir, Amerikalıları ülkeden kovar ve iki Ocak elli dokuz yılında Havana'ya girerler. Devrim aslında büyük başarıdır, ama sonrasında Amerikanın koyduğu ambargoları yüzünden ekonomileri zor durumda kalır. Ancak yine de emperyalizme teslim olmazlar. İşte Küba bu onurlu insanların ülkesi, Havana ise devrimin merkezidir. Korsanlar sayesinde romuyla ünlenen Küba, purosunun rağbet görmesiyle tüm dünyada bilinir hale gelir. Batıda puro sözcüğü yerine hala Cuban, yani Kübalı tanımı kullanılmaktadır. Küba'nın başkenti Havana'da sayısız meydan bulunmaktadır. Bu meydanlardan en önemlisi, yüz binlerce yurttaşın belli zamanlarda toplanıp kutlamalar yaptığı Plaza de la Revolucion, yani Devrim Meydanı'dır. Küba'da ilk durağımız işte bu meydan olacak. "

Otobüsümüz durunca oğlumla aşağıya indik ve güneşin yakıcı sıcaklığı eşliğinde meydanı gezmeye koyulduk. Kare şeklinde koca bir alandı ve tam ortasında Jose Marti'nin yüz dokuz metre yüksekliğinde, yıldız şeklinde devasa bir anıtı, önünde ise on sekiz metrelik bir

heykeli vardı. Asansörle ulaşılan en üst kattaki kapalı gözlem güvertesi, Havana'nın en yüksek noktasıydı. Meydanın sol tarafında Milli Kütüphane bulunurken, anıtın karşısındaki İçişleri Bakanlığı binasının ön yüzü, Che Guevara'nın kabartmasıyla kaplıydı. Büyük bir kabartmaydı. Yukarıdan aşağıya binanın tamamını, soldan sağa ise üçte birini kaplıyordu. Oğlumla önünde fotoğraf çektirirken yanımızda duran rehberimiz, " Devrimden sonra kurulan sosyalist iktidarda bir süre Küba Merkez Bankası'nın başkanlığını yürüten Che Guevara, bu binada çalıştığından portresi burada." dedi.

"Che bildiğim kadarıyla tıp eğitimi almıştı. Ekonomi ne alaka?" diye sordum. Çalıştığı yerden sorduğumdan yüzünde güller açtı ve "Bunun güzel bir hikâyesi vardır. İsterseniz anlatayım." diye sordu. Başımla onaylayınca, "Fidel devrimden sonra yaptığı toplantıda "Artık sıra ekonomiyi düzeltmeye geldi. Aranızda iyi bir ekonomist var mı?" diye sorar. Koca salonda bir tek Che elini kaldırır ve görev haliyle ona kalır. Daha sonra Fidel "Senin ekonomiden anladığını bilmiyordum." deyince, Che "Ben senin; "Aranızda iyi bir komünist var mı?" diye sorduğunu sandım. Benden başka kimsenin el kaldırmamasına bu yüzden çok şaşırdım." diye yanıt verir." dedi.

"İyi bir komünist her işten anlar!"dedim.

"Kesinlikle." dedi ve aramızdaki buzların eridiğini belirtircesine dostça gülümsedi. Hayra alamet değildi bu! Yoksa rehberimiz gomünist miydi?

"Portresinin altında ise Che'nin Bolivya'da CIA Ajanları tarafından yakalanıp öldürülmeden önce Castro'ya yazdığı son mektubundan alınmış Hasta la Victoria Siempre, yani sonsuza kadar zafer sözleri yazılı."diye devam etti Gomünist olduğundan şüphelendiğim Rehber.

İçişleri Bakanlığının yan tarafında bulunan ve İletişim Bakanlığı olarak kullanılan binanın ön yüzünde ise, devrimin diğer bir kahramanı Camilo Cienfuegos'un aynı boyutta bir portresi vardı. Ancak bulunduğum noktadan baktığımda silueti Camilo'dan çok, Usame Bin Ladin'i andırıyordu! Hayal gücümün yaşattığı yanılsamayla boğuşurken Louisvuitton çantalı Abla "Kim bu adam?" diye sordu. Küba Devrimi'nde en az Che kadar önemi olan ve devrimden birkaç yıl sonra, henüz yirmi yedi yaşındayken bir uçak kazasında hayatını kaybeden Camiloyu tanımamasına, sinirlenmiştim. Madem Küba'ya geliyorsun bir zahmet tarihini oku be kadın! O sinirle kendi kendime "Fidel'in karşı dairesinde oturan komşusunun alışveriş yaptığı manavın eniştesi!" diye mırıldandım.

"Ne dediğinizi duyamadım. Kimmiş?" diye sordu Louisvuitton çantalı Abla.

Hemen yanımızda duran ve mırıldanmamı duyan Gomünist olduğundan şüphelendiğim Rehber, turun ilk saatlerinde bir tatsızlık çıkmaması için alelacele araya girdi ve "Küba devrimin en önemli kahramanlarından Camilo Cienfuegos'tur. Genç yaşta öldüğünden tanımamanız gayet normal, resmin altında ise Vamos Bien Fidel, yani iyi gidiyoruz Fidel sözleri yazılıdır. Fidel Castro devrimden sonra yaptığı ve sekiz saat süren ilk konuşmasında ara verir, Camilo'ya dönüp "Nasıl gidiyor?" diye sorar. O da "İyi gidiyor Fidel!" der. Bu söz çok tutulunca, işlerin her geçen gün daha iyiye gittiğini vurgulamak amacıyla sloganlaştı."dedi.

Başımı yukarıya kaldırıp hüzün dolu bir sesle "Bugüne kadar güzel gitti be Fidel, ama bundan sonra böyle gideceğini hiç

sanmıyorum!" diye mırıldandım.

Kendi kendime söylediğim bu sözler rehberimizin dikkatinden kaçmadı ve "Haklısınız. Fidel'in ölümünden sonra kapitalist sermaye akbabalar gibi havada uçuşmaya başladı. Seneye Raul görevi bıraktığında muhtemelen yere konmaya başlarlar!" dedi, ardından meydana tepeden bakan yükseltideki devasa heykeli işaret ederek "orada gördüğünüz ise Batista döneminde dikilen, yeni rejimin dokunmadığı İsa Anıtıdır. Şimdi rahatça dolaşabilmeniz, fotoğraf çekmeniz için yarım saat mola veriyoruz. Lütfen zamanında otobüste olun aksi takdirde…" sözünü bitirmesine izin vermeyip yine araya girdim."Yoğun programımız aksar!"

Meydanın caddeye bakan köşesinde rengârenk klasik arabalar, turistleri gezdirmek için bekleşiyorlardı ve görüntüleri gerçekten muhteşemdi. Oğlumla oraya gidip sağını solunu inceledik, yanlarında hatıra fotoğraf çektirdik. Bu arada güneş iyiden iyiye yükselmiş, eşimin "Bu soğukta bu kıyafetlerle dışarı çıkacak kadar deli değilsindir umarım!" dediği giysiler fazla gelmeye başlamıştı. NeriMAN'ım süpermanımı dinlemediğime o an pişman oldum! Kot üstüne gömlek giyeceğime, şort, penye ve terliği tercih etmeliydim! Soluklanmak için Che'yi cepheden gören kaldırıma oturduk. Oğlum etrafını dikkatli gözlerle bir süre etrafına bakındıktan sonra, meydanda Fidel'in heykeli veya fotoğrafının neden olmadığını sordu.

"Fidel Castro bir devrimciydi. Kendi adı altında bile olsa bir sahsa tapınmayı istemiyordu." dedim.

"Ama Che ve diğer devrim kahramanlarının heykeli var. Tapınmayı istemiyorsa bu bir çelişki değil mi?" diye sordu oğlum.

"Onlar devrimin ilk yıllarında öldüler, saygıyla anılmaları, unutulmamaları için yapılmış olmalı." dedim, ardından meydanın Bir Mayıs ve 26 Temmuz'da karnaval alanına dönüştüğünü, Fidel'in bir milyondan fazla kişiye hitap ettiğini, papa Küba'ya geldiğinde halkla burada buluştuğunu anlattım.

"Devrim Meydanı Devrim Meydanı diye övdükleri yer burası mıymış? Şuraya bakın dev çirkin bir alanın ortasına sap gibi bir heykel, iki binanın duvarına iki resim kondurulmuş! Ortalıkta ne bir ağaç var, ne de yeşillik! Doğrusu hayal kırıklılığına uğradım. "

Başımı kaldırdığımda Lacoste markakazagınıomuzunabağlayan Abi'nin yanı başımızda dikildiğini gördüm. Oturduğum yerden başımı kaldırdım, elimi alnıma siper edip yüzüne baktım ve "Siz burasını Hyde Park sandınız galiba! Beton yığını olabilir, ama o çirkinlik bize batmaz, zira Amerika'ya rağmen kazanılan devrimci mücadelenin simgesel mekânıdır, devrimci meydanıdır. Güzeli çirkini kim sallar, adı yeter! Burası Devrimci Meydanı!" dedim.

Böyle bir çıkış beklemediğinden bozuldu, ancak tepki vermeyip sessizce yanımızdan ayrıldı. Otobüsün hareket etme zamanı gelmişti, yerimizden kalkarken oğlum "Biraz ağır konuşmadın mı? "diye sordu. "Olabilir. Ne var ki sussam içim içimi yerdi. Ben mutsuz olacağıma o olsun." dedim.

Devam edecek...

GÖKTUĞ

GADDAR YÜREKLİ SAVAŞÇI

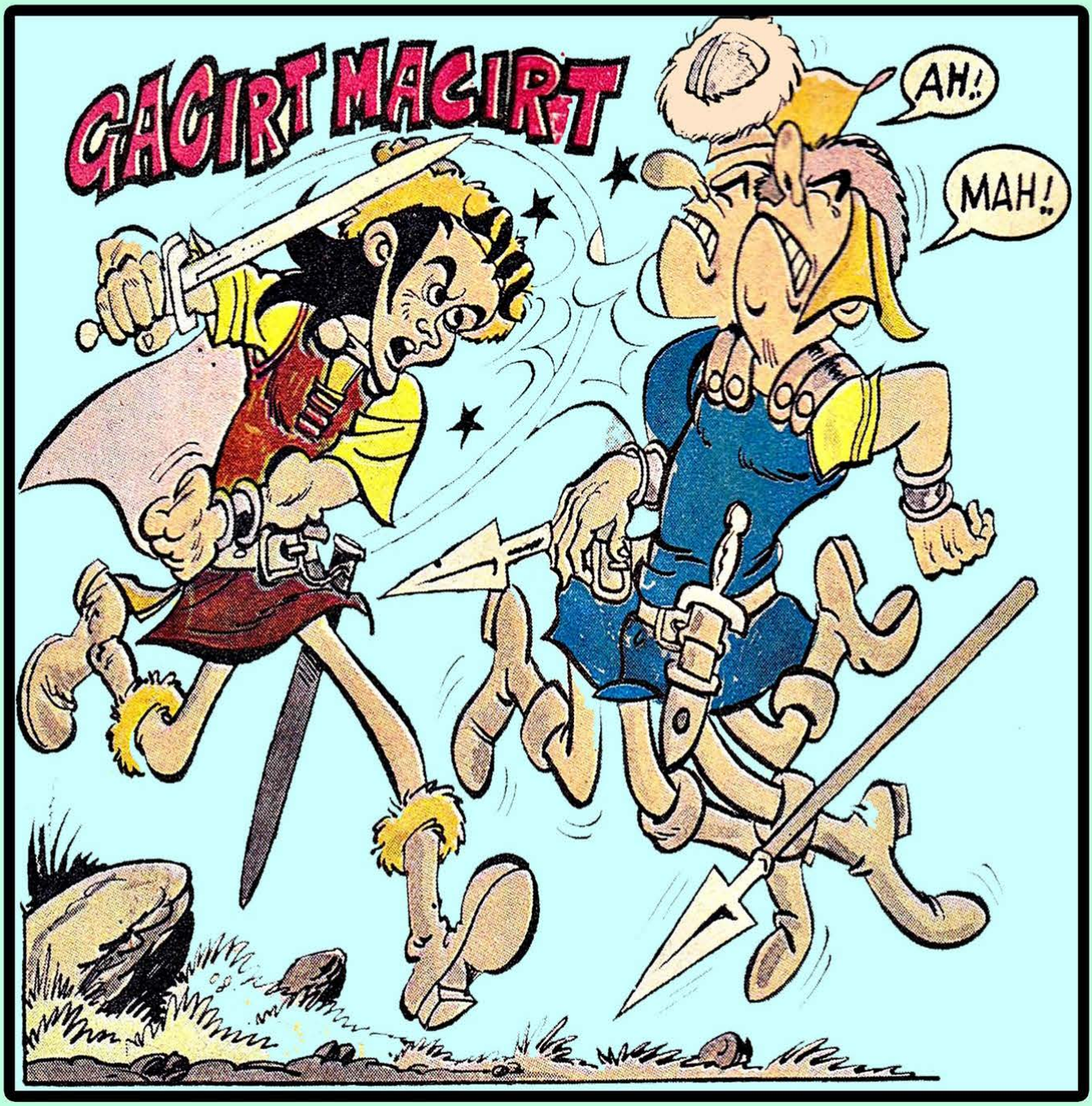

60
ALLAH KAHRETSİN DÜNYANIN EN BECERİKSİZ ADAMLARIYLA İŞ YAPIYORUM!
SONUNDA NASIL BİNDİM AMA, BOŞUNA DEMEMİŞLER AT BİNENİN KILIÇ KUŞANANIN DİYE.
KES SESİNİ
ARTIK BİZE YETİŞEMEZLER GÜLBAHAR.
ÇÜNKÜ FİRAYUN MUSTANG GİBİ KAÇIYOR NAMUSSUZ.
SEN SUS LAN SANA KONUŞ DEDİMMİ AMMA UKALÂSIN BE! KIZIN YANINDA YAPMA BARİ HOMUR... HOMUR!
MUSTANG DAHA İCAD EDİLMEDİKİ AKILLIM.

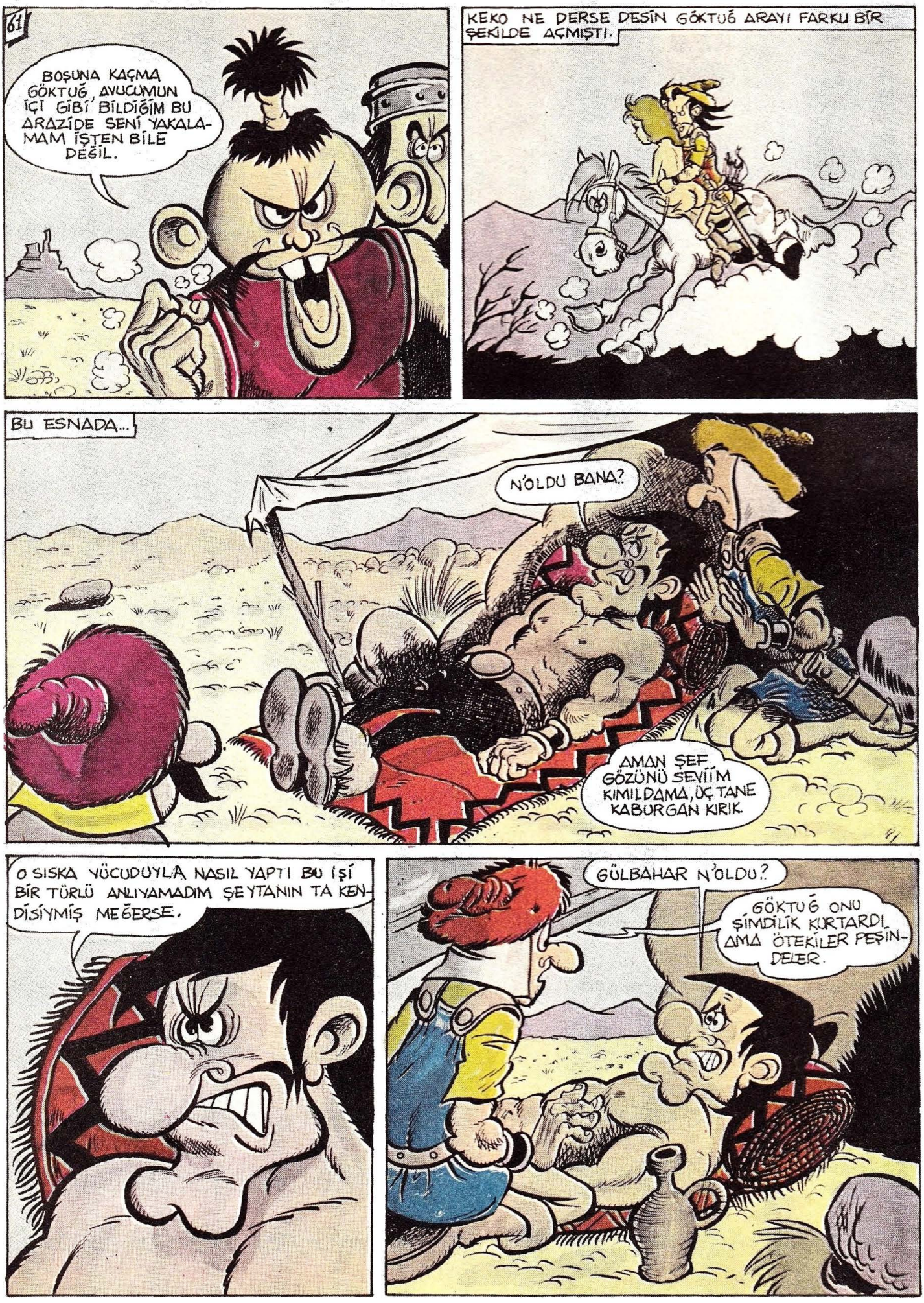
61
BOŞUNA KAÇMA GÖKTUĞ, AVUCUMUN İÇİ GİBİ BİLDİĞİM BU ARAZİDE SENİ YAKALAMAM İŞTEN BİLE DEĞİL.
KEKO NE DERSE DESİN GÖKTUĞ ARAYI FARKLI BİR ŞEKİLDE AÇMIŞTI.
BU ESNADA...
N'OLDU BANA?
AMAN ŞEF GÖZÜNÜ SEVİİM KIMILDAMA, ÜÇ TANE KABURGAN KIRIK
O SISKA VÜCUDUYLA NASIL YAPTI BU İŞİ BİR TÜRLÜ ANLIYAMADIM ŞEYTANIN TA KENDİSİYMİŞ MEĞERSE.
GÜLBAHAR N'OLDU?
GÖKTUĞ ONU ŞİMDİLİK KURTARDI AMA ÖTEKİLER PEŞİNDELER.

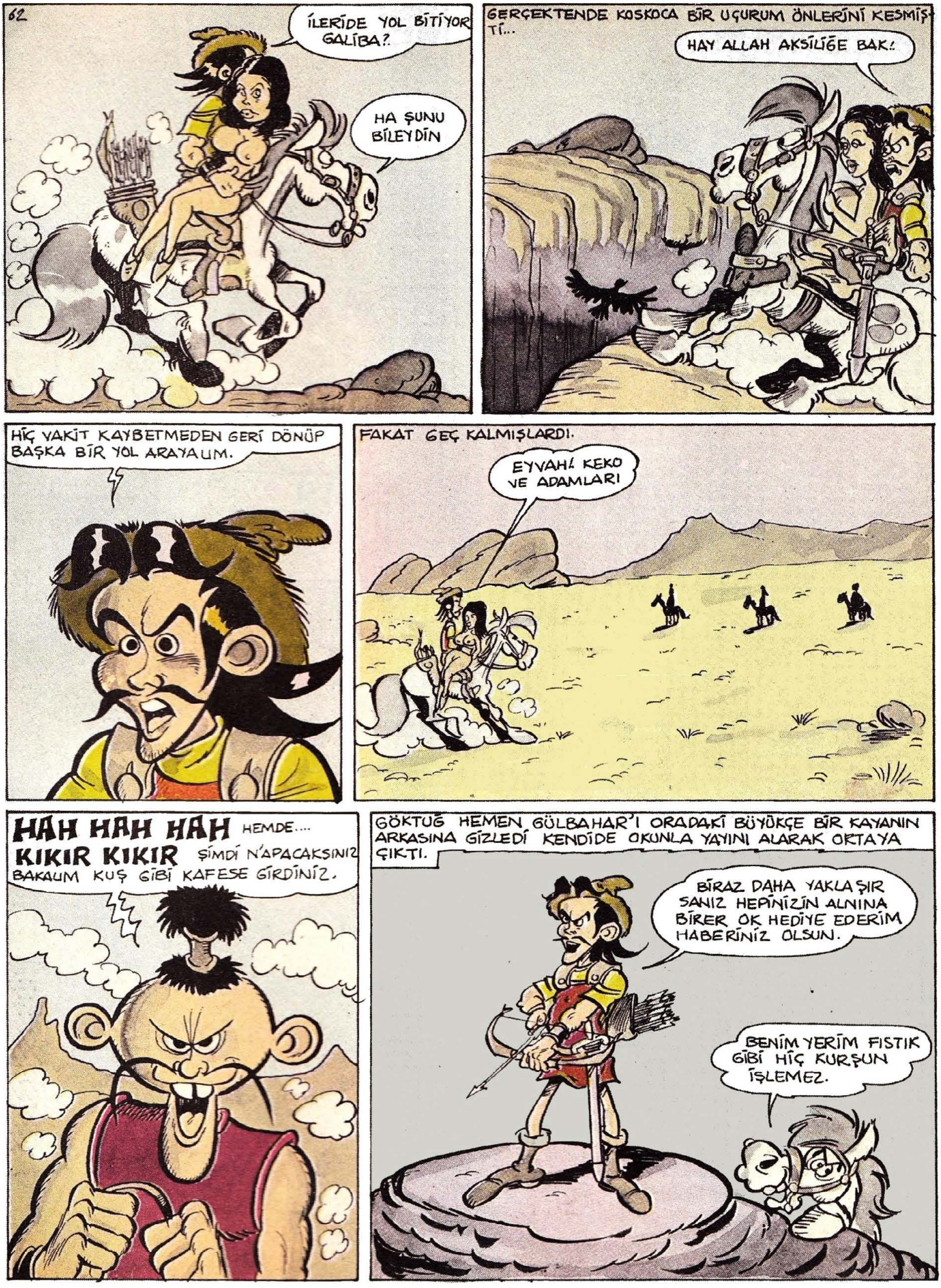
62
İLERİDE YOL BİTİYOR GALİBA?
HA ŞUNU BİLEYDİN
GERÇEKTENDE KOSKOCA BİR UÇURUM ÖNLERİNİ KESMİŞTİ...
HAY ALLAH AKSİLİĞE BAK!
HİÇ VAKİT KAYBETMEDEN GERİ DÖNÜP BAŞKA BİR YOL ARAYAUM.
FAKAT GEÇ KALMIŞLARDI.
EYVAH! KEKO VE ADAMLARI
HAH HAH HAH HEMDE.... KIKIR KIKIR ŞİMDİ N'APACAKSINIZ BAKAUM KUŞ GİBİ KAFESE GİRDİNİZ.
GÖKTUĞ HEMEN GÜLBAHAR'I ORADAKİ BÜYÜKÇE BİR KAYANIN ARKASINA GİZLEDİ KENDİDE OKUNLA YAYINI ALARAK ORTAYA ÇIKTI.
BİRAZ DAHA YAKLAŞIR SANIZ HEPİNİZİN ALNINA BİRER OK HEDİYE EDERİM HABERİNİZ OLSUN.
BENİM YERİM FISTIK GİBİ HİÇ KURŞUN İŞLEMEZ.

63.
ŞEF MÜSAADE EDERSEN ONU BEN HAKLAMAK İSTİYORUM.
PEKİ ÖYLE OLSUN.
HAYT ULAN HAYT ÖLÜMLERDEN ÖLÜM BEĞEN GÖKTUĞ GELİYORUM!
ŞAT!
?!!
VIIINNN!
BİR DAHA
VIIINNN!
ANA!!!
ARKASINDAN BİR DAHA
VIIINNN!
OLAMAZ BU BIYIKLARIM!
İMDAAAT! CİNLER ÇARPTI BENİ

Devam Edecek

Bünyamin Tan

Evrenin determinist olduğunu belirten Pierre-Siom Laplace, içindeki her türlü cismin anlık konumunun, momentumunun ve üzerinde etkili olan kuvvetlerin bilinmesiyle evrenin geçmişinin ve geleceğinin hesaplanabileceğini ileri sürmüştür. Eğer bu hesaplanabiliyorsa onun içindeki ışık, ses ve ısı dalgalarından meydana gelen varlıkların da geçmişleri ve gelecekleri hesaplanabilir.

ÖLÜM HALKASI-2

Evrenin determinist olduğunu belirten Pierre-Siom Laplace, içindeki her türlü cismin anlık konumunun, momentumunun ve üzerinde etkili olan kuvvetlerin bilinmesiyle evrenin geçmişinin ve geleceğinin hesaplanabileceğini ileri sürmüştür. Eğer bu hesaplanabiliyorsa onun içindeki ışık, ses ve ısı dalgalarından meydana gelen varlıkların da geçmişleri ve gelecekleri hesaplanabilir. Fakat bunları bilen şeytani bir varlıksa ve o cisme etki eden güç de ona aitse geçmiş bilinse dahi gelecekte neyle karşılaşılabileceği kestirilemez.

Başkomiser Serhat, yeni bulunan cesedi olay yerinde inceledikten

sonra maktul Mehmet Kalyon'un arkadaşlarıyla görüşmüş ve merkeze dönmüştü. Aklında adamın eşiyle yaptığı konuşma vardı. Kocasının kaybolduğu bölgede başka kaybolma vakalarının da yaşandığından bahsetmişti. İlk işi asayişten iki yıl önce Polonezköy'de kaybolan insanların dosyalarını istemek oldu. Sabahleyin bulunan maktul Fatma Yılmaz'ın da Polonezköy ormanında kaybolduğunu gördü. Öğleden sonra, diğer olay yerlerine yakın bölgede bulunan maktulün dosyası da bu kayıp dosyaları arasındaydı. Ayrıca dört kayıp vakası daha vardı.

Adli tıptan gelen raporda maktullerin derisine o tuhaf rengi veren maddenin ne olduğunun saptanamadığı yazıyordu. Sahip olduğu moleküler yapıda ne organik ne de inorganik bileşenler vardı. Bu oldukça şaşırtıcıydı. Bu bulgunun anlamı aslında böyle bir maddenin var olmadığıydı.

Gözlerini odasının duvarındaki İstanbul haritasına dikti. Bakışları Polonezköy ile Belgrat Ormanı arasında gidip geliyordu. Bu iki uzak noktayı birbirine bağlayan şey neydi? Kaybolan şahısların dosyalarında yer alan bilgilerde hiçbir ortak noktalarının olmadığını görmüştü. Peki, neden aynı yerde kaybolmuşlardı ve içlerinden birkaçı şimdi yine aynı yerde ölü olarak bulunmuştu? Diğerlerini de aynı akıbet mi bekliyordu?

Bilişime telefon edip elindeki dosyalarda adı yer alan kişilerin yakınlarının adres ve telefon bilgilerini istedi. Hepsiyle tek tek görüşüp olayla ilgili ipuçları bulmayı umuyordu. Kaybolma vakalarının basına yansıdığını da anımsadı ve internete girip haber arşivlerini araştırmaya başladı.

Bilgisayarının internet tarayıcısından 'Polonezköy, esrarengiz kayıp vakaları' anahtar kelimeleriyle tarama yaptı. Terk edilmiş otomobiller, geride kalan eşyalar, daire şeklince ezilen çimenler… Bu haberlerin çoğu da birbirinden kopya edilmişti. Listenin en altında çıkan bir bağlantı dikkatini çekti: Dünya Çapında Esrarengiz Kaybolma Vakaları.

Tayfun Özdemir adında birine ait bir blogtu. Yazının başında Asya, Amerika, Afrika ve Avrupa ülkelerinde görülen esrarengiz kaybolma vakalarından bahsediyordu. Üzerinde çalıştığı dosyadaki vakalarla bire bir örtüşen olay yeri bilgileri de yer alıyordu. Kayıpların yaşandığı ve cesetlerin bulunduğu bölgede yapılan araştırmalarda yoğun bir elektromanyetik güç olduğu tespit edilmişti. Fakat kaynağı bulunamamıştı ve maktullerin başına bu olay geldiğinde çevrede kimseler olmuyordu; hiçbir görgü tanığı da yoktu. Kimi alanlar kırsal kesimlerde gözden çok uzakken bazıları yerleşim yerlerine yakın ormanlık veya koruluk gibi yerlerdi. Bu olaylar zincirine kayıpların yaşandığı yerdeki dairesel şekilden dolayı ölüm halkası adını takmıştı. Yazının daha aşağısında Nisan 2018'de, Türkiye'de yaşanan benzer yedi olayın kaydı da vardı.

Blog yazarının iddiasına göre bu olaylara sebep olan şey dünyanın manyetik alanında yaşanan bir anomali, bilinmeyen bir gücün manipülasyonuydu. Bu anomaliye sebep olan şey her neyse, dünyanın manyetik alanındaki manyetik plazma tüplerini kullanarak insanları avlıyordu. Polonezköy'deki olayların sebebinin de bu olduğundan ve alanla ilgili bizzat yaptığı araştırmadan da bahsediyordu. Bölgede yoğun bir elektromanyetik alan keşfettiğini iddia ediyordu.

Blogta, bir video paylaşım sitesine yüklenmiş görüntülerin linki de vardı. Tıklayıp izlemeye

İllüstrasyon- Mehmet Kaan Sevinç

başladığında blog yazarının kendisini tanıttığı ve alanda araştırma yaparken çekilen görüntülerinden oluştuğunu gördü. Kendini bir bilimkurgu filminde gibi hissetmişti. Acaba gerçek olabilirler mi diye geçirdi aklından.

Yazıyı okumaya devam ederken yardımcısı içeri girdi.

- Başkomiserim!

- Ha sen miydin Burak, gel otur şöyle.

- Biraz durgun gördüm sizi, iyi misiniz?

- Ha yok öyle bakınıyordum.

- Olayla mı ilgili?

- Evet, araştırdığımız vakalar daha önceden yaşanan kaybolma vakalarıyla ilgili. Bugün dün bulduğumuz adamın eşiyle görüştüm. Kocası gibi başkalarının da aynı yerde kaybolduğundan ve olayların haberlere çıktığından bahsetmişti. Öyle bir bakayım dedim. Ha bu arada adamın düzenli olarak görüştüğü lise arkadaşlarıyla da konuştum. Onların da bildiği bir şey yok.

- Ben de gelmeden bugün bulduğumuz iki maktulün yakınlarıyla görüştüm. Ama öyle kayda değer bir şey çıkmadı. Yani elimiz yine bomboş.

- Çok iyi yapmışsın. Ben de yarın sabah yaparız diyordum görüşmeleri. O zaman geriye diğer dört kişinin yakınlarıyla görüşmek kaldı.

- Diğer dört kişi derken?

- Bulduğumuz üç maktul de iki yıl önce Polonezköy'de kaybolmuşlar. Sen gelmeden önce araştırdım biraz. Rapor edilen dört kayıp vakası daha var. Bulunamadıkları için takipsizlikle sonuçlanmış dosyalar. Umarım onları da ölmüş olarak bulmayız. Ama maalesef bizi suçluya götürecek tek bir ipucu bile yok. Ne ayakkabı izi, ne kan, ne tükürük, ne da başka bir şey…

- Öğleden sonraki olay yerinde de bir şey çıkmadı.

- Bu iş gerçekten canımı çok sıkmaya başladı.

- Sormayın başkomiserim, benim de… Benim anlamadığım neden bu insanları öldürmek için iki yıl beklesin. Bunun bir anlamı olmalı.

- Az evvel okuduğum bir yazıda bununla ilgili bazı açıklamalar var. Hayli uçuk bir teori… Anlattıklarına inanmak bir hayli güç... Ama yazarı bizi bu işi yapana götürebilecek şeyler biliyor olabilir.

- Ne yazısıymış o?

- Al kendin oku.

Komiser Burak, başkomiserin yanına gelerek yazıyı okudu ve videoyu izledi.

- Yapmayın Allah aşkına, ilgi çekmeye çalışan, esrarengiz adamı oynamaya meraklı ne manyaklar var. Neler gördük siz de biliyorsunuz. Onlardan biri işte… Neymiş insanların kaybolmasına sebep olan manyetik alanlar varmış da bilinmeyen güçlerce kullanılıyormuş da bilmem ne. Bildiğin deli saçması…

- Ben de seninle aynı fikirdeyim; ama yine de sorgulamakta fayda var. Bakarsın bir şey çıkar. Belki de bunu yapan adamı tanıyordur. Üzerine gidip sıkıştırırsak bakarsın itiraf eder.

- Olabilir, siz nasıl isterseniz. Otopside bir şey çıktı mı?

- Çıktı çıkmasına da sonuçlar epey ilginç. Dilek, maktulün bedeninin içinden yoğun bir elektrik akımına maruz kaldığını söylüyor. Dediğine göre güdümlü elektromanyetik bir silah veya bir cihaz buna sebep olabilirmiş. Çeşitli ülkelerde benzer vakaların görüldüğünü de söyledi.

- Sapık bir katilimiz var yani?

- Sapık ve seri bir katilimiz. Bahse varım diğer maktullerde de benzer bulgular ortaya çıkacak. Benim asıl aklıma takılan neden kaçırdıktan iki yıl sonra

öldürdüğü?

- Adamı yakalarsak sorunun cevabını da bulmuş olacağız.

- Tamam o halde, bizim çocuklara söyle şu blog yazarının kim olduğunu, telefon ve adres bilgilerini öğrenip bana göndersinler. Bakarsın bizi katile götürebilecek bilgiler verebilir. Sen de şu dört dosyayı al. Yarın sabah yakınlarıyla bir görüş. Bakalım neler öğreneceksin?

- Baş üstüne başkomiserim.

***

Yapılan araştırmada blog yazarının eskiden İstanbul Teknik Üniversitesi'nde görev yapmış bir fizik profesörü olduğu tespit edildi. Sabah on civarı belirtilen adrese gelen Başkomiser Serhat, birkaç kez zile bastıktan sonra açılan kapıda profesörü gördü:

- Buyurun?

- Günaydın, Ben Başkomiser Serhat Çetin, cinayet bürodan. Tayfun Özdemir, öyle değil mi?

- Evet de cinayet büronun benle ne işi var? Konu neydi?

- Araştırdığınız bir konuyla ilgili birkaç sorum olacaktı. İçerde konuşabilmemiz mümkün mü?

- Tabii, buyurun.

Evin salonunda karşılıklı iki koltuğa oturduktan sonra söze giren profesördü:

- Bir şey içer misiniz?

- Teşekkür ederim, zahmet vermeyeyim.

- Şu bahsettiğiniz konu neydi?

- Blogunuzda okuduğum bir yazı. "Dünya Çapında Esrarengiz Kaybolma Vakaları" başlıklı olan hani.

- Haa evet, yaklaşık iki yıl evvel yazmıştım. Hatta yaptığım araştırmanın videosunu da eklemiştim.

- Evet, onu da izledim. Bakın açıkçası yazdıklarınızın gerçekliği konusunda şüpheliyim. Ama benim neye inanıp neye inanmadığım önemli değil. Önemli olan ortada üç cesedin olması ve acılı aileleri biraz olsun teskin edebilmek için failinin yakalanması. Belgrat Ormanı'nda son iki günde üç ceset bulduk ve kurbanların hepsi de güçlü bir elektrik akımıyla öldürülmüş. Yazınızda ele aldığınız olay yeri bulguları, üzerinde çalıştığım dosyadaki vakalarla aynı. Bu sebeple belki faile ulaşmamda bana yardımcı olabilecek bir şeyler biliyor olabileceğinizi düşünerek sizinle konuşmak istedim.

- İnanıp inanmamak sizin tercihiniz. Buna saygı duyuyorum. Ama sizi temin ederim o yazdıklarımın hepsi gerçek.

- Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?

- Bu iddiam ve araştırmalarım yüzünden üniversitedeki görevimden atıldım ben. Ailem beni akıl hastanesine kapatmak istedi. Karım terk etti, çocuklarım artık telefonlarıma bile çıkmıyor. Herkes bana deli damgası vurdu, işimden oldum. Olmayan bir şey için neden kendimi bu duruma düşüreyim ki?

- Yazınızda çeşitli ülkelerdeki vakalardan da bahsediyorsunuz.

- Biraz beklerseniz size bir şey göstereceğim.

- Tabi ki lütfen…

Yaşlı adam, içeri gidip büyükçe bir dosyayla geri döndü. İçerisinde birçok cesede ait fotoğraflar, gazete kupürleri, yabancı dilde makale ve birçok evrak vardı. Başkomiser, dosyayı inceledikten sonra profesöre dönerek:

- İnanılmaz, olay yerleri ve bulunan cesetler, üzerinde çalıştığım vakayla bire bir örtüşüyor.

- Bulduğunuz cesetlere otopsi yapıldı mı?

- Evet…

- Ne dediler? A durun tahmin edeyim, güdümlü elektromanyetik bir silah veya cihaz yoluyla bu insanlar içten yakılmış ve bir deneye kurban gitmişler değil mi? Saçmalık, kim dünyanın o kadar

ülkesini gezip böyle bir deney için o kadar zahmete katlansın ki? Üstelik yakalanma ve ifşa olma riskini göze alarak.

- Gizli bir silah üzerinde çalışan istihbarat teşkilatlarının işi olamaz mı?

- Varsayalım ki öyle, herhangi bir yerde istedikleri kadar canlı denek üzerinde deneyebilirler böyle bir silahı. Hem de tamamen görünmez olarak. Kimsenin ruhu bile duymadan.

- Yanlış anlamayın ama sizin teorileriniz de kulağa hiç mantıklı gelmiyor.

- Dünyanın manyetik alanıyla ilgili neler biliyorsunuz?

- Lisede ders kitaplarında okuduklarımdan fazlası değil ve pek başarılı bir öğrenci olduğum da söylenemezdi.

- O halde size baştan anlatmam gerekecek. Dünyanın manyetik alanı, onu uzaydan gelen güçlü radyasyon dalgalarından koruyan bir nevi kalkandır. Gezegenimizin manyetik alanının etkisi ile güneş rüzgârı denilen enerji yüklü hızlı parçacıkların oluşturduğu plazma akımının saptırılmasıyla oluşur. 2015 yılında Cleo Loi adında bir araştırmacı Geophysical Research Letters dergisinde bir çalışma yayınladı. Bu manyetik katman içinde tübüler plazma dediğimiz yapıları görüntülemeyi başardı.

- Tübüler derken?

- Boru şeklinde yani… Neyse… Yaptığı tespitlere göre manyetosferin ve iyonize edilmiş yani güneş ışığıyla elektrikle yüklenmiş atmosferin birleşmesiyle oluşuyorlar. Bu garip şekilli plazma yapılar, atmosferimizin her yerinde görülüyor ve sürekli hareket halindeler. Yeryüzündeki etkileri sivil ve askeri tabanlı navigasyon sistemlerini bozmaktan öteye gidemiyor.

- İyi de bahsettiğiniz şey yeryüzünden epey yukarıda gerçekleşmiyor mu? Bunun konumuzla ilgisi ne?

- Biraz sabırlı olun. Konuyu iyice anlamanız için anlatıyorum bunları. Yaptığım araştırmalarda ve ölçümlerde benzer yapıların yeryüzünde de meydana geldiğini gördüm. Tabii daha düşük enerji seviyesinde… Fakat elde ettiğim sonuçlar oldukça garipti.

- Ne gibi bir gariplikten söz ediyorsunuz?

- Şöyle ki bu yeryüzünde oluşan plazma tüplerin solucan deliklerine benzer özellikleri var. Yani iki nokta arasında çok kısa bir mesafe oluşturuyor. Daha ilginç olanı ise zamanda kaymalara yol açıyor.

- Nasıl yani? Zamanda yolculuktan mı bahsediyorsunuz?

- Kısmen, içine aldığı bir varlığı başka bir noktaya taşıyorlar ama zamanda kaymalar yaratarak. Ama en can alıcı nokta bu da değil. Bu yapıların hedefinde sadece insanlar var. Yazımda da bahsettiğim anomali buydu işte.

- Durun bir dakika. Dünyanın manyetik alanı, manyetosfer, meydana gelen manyetik alanlar, plazma borular, benzer yapıların yeryüzünde de görülmesi. Bunların hepsini anladım bir yere kadar. Peki, böyle bir oluşum özellikle nasıl insanları hedef alabilir ki? Bahsettiğiniz şeyin bilinçli ve düşünme yetisine sahip olduğunu mu söylüyorsunuz? Bakın bu çok saçma ve…

- Aynen öyle, bu gücü ele geçiren bir varlıktan söz ediyorum size. Ne olduğunu bilmiyorum, ama elde ettiğim bulgulara bakarak bunu söyleyebilirim size. Bu şey her neyse dünyanın manyetik alanını kullanarak bu plazma yapıları oluşturuyor ve insanları öldürüyor, hem de güçlü bir elektrik akımına maruz bırakarak. Yarattığı yüksek enerji de zamanda kaymalara sebep oluyor. Kayıp şahısların

iki yıl sonra ölü bir halde ortaya çıkmalarının sebebi bu.

- Buna inanmam mümkün değil.

- Öyle mi? Peki, cesetlerin derileri üzerinde yaptığınız araştırma sonucunda neden ne organik ne de inorganik bir bileşen bulamadığınızı açıklamak ister misiniz?

- Siz, bunu nereden biliyorsunuz?

- Biliyorum çünkü yaptığım araştırmalarda benzer vakalarda da aynı sonuçlar elde edilmiş olduğunu gördüm. O yüzden hiç şaşırmadım buna. Üstelik bir de şöyle düşünün bu olayı: bahsettiğimiz kayıp vakaları iki yıl önce gerçekleşti ve o insanların hepsi aynı yerde kayboldu. Peki, neden daha sonra orada başka bir kayıp vakasına rastlanmadı? Eğer sadece doğal süreçlerden meydana gelseydi benzer kaybolma vakalarının olması gerekirdi. Ve yine doğal bir sürecin sonu olsa insanları kaçırmaz veya kaybetmez oracıkta öldürürdü. Bu da bahsettiğim manyetik gücün bilinç sahibi bir varlık tarafından manipüle edildiğini gösterir.

- İyi de buna ne gibi bir varlık sebep olmuş olabilir ki?

- Sizi temin ederim bunu ben de bilmiyorum. Söyleyebileceğim tek şey diğer kayıp kişileri de ölü bulacağınız ve belki de asla bulamayacağınız bir katilin peşinde olduğunuz.

***

Profesörün evinden ayrıldıktan sonra yardımcısıyla konuşmuş, kent ormanında iki ceset daha bulunduğunu öğrenmişti. Tüm cesetlerin otopsi sonuçları aynı çıkınca seri cinayet olduğundan şüphesi kalmamıştı. Cesetleri aynı yere bırakıyordu ve kalanları da orada bir yerlere bırakacağı kesindi. Belli ki katil, belli bir ritüeli takip ediyordu. Ama failinin kim olduğuna dair hiçbir ipucu olmaması da onu açmaza sokmuştu. Bu açmazdan kurtulmasının yegâne yolu, bu gece orada olmasıydı. Sonra şu profesörün söyledikleri vardı? Gerçek olabilir miydi? Dosyadaki gariplikler ona inanmasına neden oluyordu; ama mantığı ve aklı böyle bir şeyin olamayacağını söylüyor ve duyduklarından şüphelenmesine ve hatta inanmamasına sebep oluyordu.

Saat gece yarısını biraz geçmişti. Başkomiser Serhat, yardımcısı Burak ve bir polis ekibi kent ormanında yerlerini almışlardı. Arada bir telsizle haberleşiyor ve rapor veriyorlardı. Henüz hiçbir hareketlilik yaşanmamıştı. Belki de bu gece hiçbir şey yaşanmayacaktı. Ama sabırla beklemeleri gerekiyordu. Eğer katil yine gelecek olursa suçüstü yapma şansları olacaktı.

Saat iyiden iyiye ilerledi. Beklemekten sıkılan Komiser Burak:

- Başkomiserim, emin misiniz adamın yeniden buraya geleceğine? Yani olay basına yansıdı. Polisin burada olduğunu tahmin ediyordur, sizce bile bile gelir mi dersiniz?

- Bulduğumuz ilk cesetten sonra da gelmedi mi bu adam? Bence kesin gelecek. Sabah hava aydınlanana kadar buradayız.

- Peki, siz nasıl isterseniz…

- Herhangi bir hareketlilik var mı ekip?

Telsizden sırayla cevaplar geliyordu:

- Olumsuz başkomiserim.

Saat üç civarıydı. Beklemekten yorgun düştükleri ve ümitlerini yitirdikleri bir anda güçlü bir cızırtı sesi duyuldu. Çevredeki ağaçlar titremeye başladı. Biraz ileride ormanın karanlık görüntüsü bükülmeye başladı. Loş bir küre belirdi ve cızırtı sesleri iyiden iyiye yükseldi. O anda tüm telsizlerden de cızırtılar geliyordu. Başkomiser Serhat, hemen telsizine sarıldı:

- Açıklıktaki görüntüyü fark

ettiniz mi? Beni duyabiliyor musunuz?

- ….

- Ekip, beni duyan var mı?

- ….

- Allah kahretsin, kimse duymuyor mu beni?

- ….

Telsizden cızırtıdan başka bir ses gelmiyordu. Yardımcısına dönerek:

- Bu da ne böyle? Aman Allah'ım!

- Neler oluyor başkomiserim?

- Bizim profesör sanırım haklı çıktı. Daha yakından bakalım şuna. Sen biraz öteden beni takip et. Dikkatli ol.

- Emredersiniz başkomiserim!

Ekipteki tüm polisler olanları görmüş ve telsizlerine sarılmıştı. Fakat telsizlerden gelen cızırtı sesleri iletişim kurmalarını engellediğinden oldukları yerden çıkıp gördükleri bu garip olayın olduğu noktaya yakınlaştılar. Biraz sonra tüm ekip alandaydı.

Küre şeklinin yerini son derece parlak ve gümüş renginde bir hortum almıştı. Hızlıca dönmeye başladı. Yüzeyinde şimşeğe benzeyen elektrik akımları oradan oraya atıp duruyordu. Güçlü bir rüzgâr çıktı ve çevredeki ağaçları sallamaya başladı. Başkomiser, yardımcısı ve tüm ekip, gördükleri bu garip şeyin artık birkaç metre uzağındaydı.

Hortumun yüzeyinde şeytani bir yüz belirdi. Yukarıdan çevresinde toplananlara baktı. Sonra hızlıca onlara doğru yaklaştı. Hortumun içinden çıkan bir şimşek, bir kement gibi içlerinden birini kavradı ve hortumun içine çekmeye başladı. Bunu gören arkadaşlarından birkaçı onu kurtarmak için uzansalar da başaramadılar. Sonra korkup geri geri yürümeye başladılar ki bir başka şimşek, içlerinden birini daha yakalayıp onu da sürüklemeye başladı. Diğerlerinin geri geri giden adımları yerini koşmaya bırakmıştı. Fakat her biri, Zeus'un hışmına uğrayan ölümlü bir Grek gibi bu şimşeklerden birine yakalandı ve hortumun içine doğru sürüklendi.

Artık hepsi hortumun içindeydi. Büyük bir hızla oradan oraya savruluyorlardı. Çevrelerinde insan siluetleri görülüyor, hayalet gibi bir görünüp bir kayboluyorlardı. Hans Holbein'in Ölüm Dansı gravürlerinden bir figür gibiydiler. Aniden ışık topları oluşmaya başladı. Çevrelerine küçük kıvılcımlar saçıyor ve oradan oraya uçuşuyorlardı. Sonra her biri yeni kurbanların göğüs kafesine şiddetle çarpıp içlerine girdi ve onları güçlü bir elektrik akımına maruz bıraktı. Hortumun hızı iyice şiddetlendi, gittikçe inceldi ve küçük bir ışık topu olup ortadan yok oldu. Ne Başkomiser Serhat ve yardımcısı ne de ekipten ortada hiçbir iz kalmadı.

İki Yıl Sonra…

"Bültenimize bir son dakika gelişmesiyle başlıyoruz. Nisan 2020 tarihinde, yürüttükleri bir soruşturma kapsamında Belgrat Ormanı'nda operasyon düzenlerken esrarengiz bir şekilde ortadan kaybolan cinayet bürosu başkomiserlerinden Serhat Çetin'in, yardımcısı Komiser Burak Altun'un ve beraberindeki on beş kişilik polis ekibinin cesetleri, bugün akşamüzeri Aydos Ormanı'nda bulundu. Polis, olayla ilgili detaylı bir açıklama yapmadı. Son gelişmeleri almak üzere olay yerinde ki muhabir arkadaşımıza bağlanıyoruz."

-Bitti-

Kare Bulmaca Çözümü

Hazırlayan: elvan adıgüzel

A	H		O	R	E	T	S
D	R	O	L		L	O	K
N		N		K	A	R	!
A	S	A	M		H	A	L
R	!	L	K	E		M	E
!	B	O		K	R	A	B
M	!	S	T	E	R	N	O
1	2	3	4	5	6	7	8

SOLDAN SAĞA

1) Western olmayan ilk Bonelli karakteri **2)** Kara …. ; Ratip Tahir'in 1963-64 yıllarında Akşam Gazetesi'ne çizgi roman olarak hazırladığı pehlivan. / Tersi, İçinde barınılan yer, kale, surlarla çevrili yer. **3)** Eserlerinde dönemin Çek-Alman gerilimi ve bu gerilimin etkilerini ön plana çıkaran, mektuplar ve denemeleri bulunan, Genç Bir Şaire Mektuplar isimli kitabın da yazarı olan, 20. yüzyıl Alman şairinin soyadı. / Kuzu sesi **4)** Tersi, Yuvarlak … Şövalyeleri. / …. Foster; Tarzan ve Prince Valiant'ın efsanevi çizeri. **5)** Okur. **6)** Tersi, …. Badi Badi; Red Kit'in maceralarından biri. / Tersi, Fikret ….; 1980'li yıllarda Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanan Alpago'nun çizeri. **7)** Çizgi romanlarda, darbeye maruz kalanın çıkardığı ses. / Tersi, …. Seyfi; Değişik dönemlerde, Şevket Yalaz, Ergün Gündüz, Bülent Benli ve Bülent Özdemir tarafından çizilen, Fırt ve Fırfır dergilerinden tanıdığımız karakter.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Alex ….; Red Sonja, She Hulk, Lara Croft gibi kahramanları resimleyen, kapak resimleri ve pin-up tarzı çalışmalarıyla tanınan çizer. **2)** Conan'da, Thoth-amon'un kötülüğü karşısında, iyiliğin simgesi olarak yer alan ve Karanthes'in rahipliğini yaptığı, sembolü aynı adlı kuş olan Hiborya dini. / Ağustos 1993'te yayına başlayan, çoğunluğu mizah dergisi çizerlerince oluşturulan üretimlerin yer aldığı ve 8 sayı süren çizgi roman dergisi. **3)** Francisco …. Lopez; Young Witches'in ünlü çizeri. **4)** Kilometrenin kısaltması. / …. Doinyo Lengai; Bilinen volkanların tersine, dünyanın tek carbonatite –kalsit ve dolomi gibi karbonatlarca zengin bir volkanik taş- püskürten aktif volkanı. **5)** Büyük, yetişkin, yaşlı, kart, olgun insan ya da hayvan. **6)** Yakın tarihte yayınlanmış ve ömrü yalnızca 2 sayı sürmüş olan kaliteli çizgi roman dergilerimizden biri. / Ayın çevresinde görülen ışık halkası. **7)** Tersi, Serkan Yılmaz tarafından yaratılan ve Lombak'ta yer alan karakter. **8)** Asteriks'in sevimli şişmanı.

ORIGINAL DESIGN

redbubble.com/people/MRLstar/shop

Mehmet Kaan Sevinç

1988 yılında Milliyet Çocuk dergisinin 25 . sayısısında yayınlananmaya başlayan "Mavi Oyuncak Köpek" adlı çizgi romanıma ait ilk kapak illüstrasyonum.
Ve hemen sağ sayfada 1990 lı yıllarda çizdiğim Milliyet Kardeş dergilerinden sayı 191 de yayınlanan kapak illüstrasyonum
Diğer sayfalarda olan illüstrasyonlar 7'den 70'e tüm çocuklar için Lunapark dergimizin ilk iki sayısının çizimleri bana ait kapak illüstrasyonları.
3 cü sayımızın kapak illüstrasyonu çizimi ise kadim dostum Mehmet Dal'a ait. Lunapark dergimizin hemen kapak içinde yayınlanan maceralarını keyifle okuduğumuz "Hayrullah" isimli karakter çizimidir.

Çocukluğumun Unutulmaz Çocuk Dergileri ve Yeni Çocuk Dergimiz *"Lunapark"*

"Çocuktum, ufacıktım,
Top oynadım, acıktım."

Dizeleri ile başlar Ziya Gökalp ***"Ala Geyik"*** adlı çook uzun şiirine...

Eh çocukluk bu, her ne kadar çok heveslisi olmasam da top oynamışlığımızda vardır illaki mahalle maçlarının aranılan panter kalecisi olarak. Hatta bu uğurda bir kere omuzumun çıkmışlığı bir kere

de kolumun kırılmış lığı vardır gol yememek mahalle takımımıza adına leke sürdürmemek adına.

Arada sırada top peşinde koşturmuş olsam da daha önce de yazmıştım *"asosyal"* bir çocuk olduğum için yalnız kalıp kitap okumayı hep daha çok tercih etmiş ve sevmiştim.

Yine bir önceki yazımda da bahsetmiştim plastik olmayan çantama bolca çizgi roman, kitap ve çocuk dergileri doldurup erik ağacının tepesinde kuşlarla birlikte bir yandan dalından erik yerken bir yandan bir şeyler okumak her zaman ilk tercihim olmuştu.

Kitap o zamanlarda çokça bula bilinen bir nimet değildi. Mahalle arkadaşları arasında *"değiş tokuş"* tabir ettiğimiz tarzda kitap alış verişinde bulunur, okumadığımız kitapları o şekilde okumuş olurduk.

Ben zaten o yıllarda *"eğitsel kollar"* denilen kolların *"kitaplık kolu"* başkanı olurdum mutlaka ve okul kütüphanesindeki kitapların okuyabildiğim kadarını okumaya çalışırdım eğitim yılı boyunca. Yok canım okul kütüphaneleri de öyle ahım şahım değildi, sonuçta okulun olmaz ise olmazlarındandı. Dedim ya Kitap o zamanlarda çokça bulabilinen bir nimet değildi.

Bir de okullar kapandığında ben mahalledeki bütün bir üst sınıfa geçen abilerin ablaların, tarih, Türkçe, edebiyat, coğrafya ders kitaplarını ister onları da

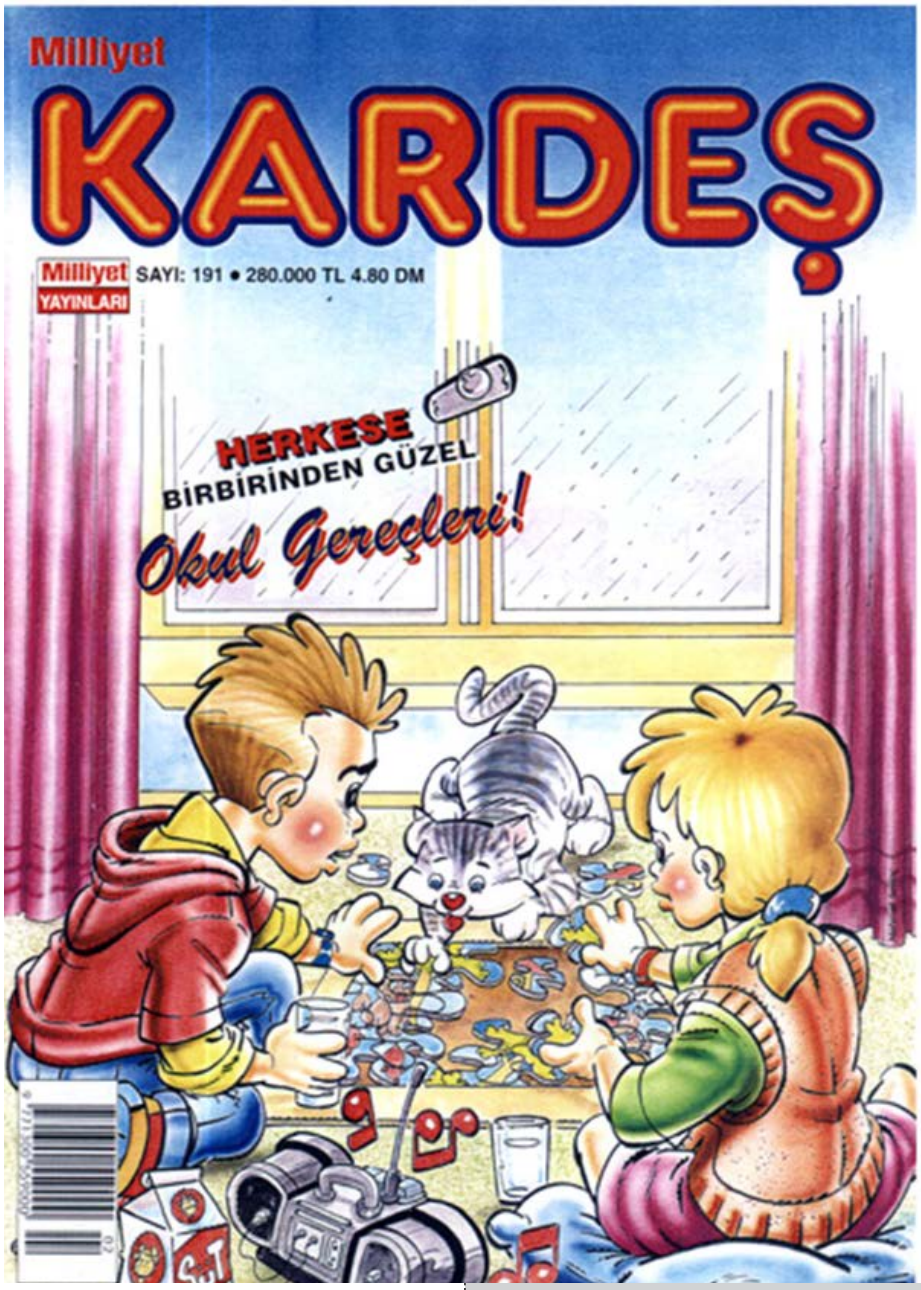

okurdum iki arada bir derede.

Daha ilk okuldayken o saydığım ders kitaplarının orta okul ve lise versiyonlarını bile okumuştum. Ders kitabı olm bu boru değil. Öğrenci kısmısının bilmem kaçıncı sınıfta bile sınıf geçme mecburiyetinden dolayı zar zor okuduğu ders kitaplarını ben gönüllü olarak okumuştum bir inek olarak. Yok ya o kadar da inek değildim, hiç zaman *"örtmenim, örtmenim ben sööliiimmmii"* tarzı bi öğrenci olmadığım gibi o tipleri de hiç sevmedim.

Yalnız bu fazla eğitimli bilgili olmanın yarardan çok zarar getirdiğini bir kere daha anlamış oldum o orta öğretim yıllarında. Orta okul üçüncü sınıf falandı işte, tarih dersinde öğretmen beni öğrencilerin *"kara tahtam, kem talihim'in"* tabir ettiği tahta ya dikeltmiş bilmem kaçıncı sayfadan bilmem kaçıncı sayfaya kadar anlat demişti. Lan tesadüf bu ya ben o yaz o sınıfın coğrafya

kitabını başından sonuna kadar hatmetmiştim zaten. O konunun da tamamını biliyordum. Ben de bütün iyi niyetim ve çalışkanlığım ile bana söylenen bilmem kaçıncı sayfadan bilmem kaçıncı sayfaya kadar olan yeri değil de konunun tamamını anlatmıştım büyük bir saflıkla. Ve tabi ki öğretmenden "afferim oğlum, on *(10 o dönemlerde öğrenciye verilen en yüksek nottu)* otur yerine" sözü beklerken şöyle bir şey duydum *"sıfır(0) otur yerine ukala"*... Okul ile ilgili yaşadığım ikinci travmaydı bu. *(Hani bahsetmiştim ilki ilkokul birinci sınıfta okula başladığım ilk hafta, okuyabildiğim için göğsüme takılan kırmızı kurdele ile sınıfta yalnızlığa mahkum edilişimdi.)*

Evet öğretmen haklıydı, ben kimdim ki bana çizilen çerçevenin, çizilen sınırın dışına çıkmak benim ne haddimeydi... Şu sıralar eğitim öğretim kadrosu nasıldır bilmiyorum ama o yıllarda öğretmenlerimiz çok otoriterdi.

İşte taaa o zamandan başlamıştı benim bu otorite ile sorunum, itaatsizliğim, başkaldırmam, anarşikliğim. Yok bu otoriter eğitim bana göre değildi, ne yapıp edip, tünel filan kazıp firar etmem gerekiyordu bu sistem den. Zaten iki de bir de *"okula yardım"*, *"Kızlay'a yardım"* filan diye boş bir zarf getirip koyarlardı önümüze. O yıllarda cep telefonu ve sms icad edilmediği için böyle açık zarf usulü yardım isteniyordu. Gerçi o yılların Kızılay'ı gerçekten daha bir yardım severdi ve kuruluş amacına uygun hizmet veriyordu. *(Tamam tamam siyasete başlamıyorum, her ne kadar çok istesemde)*

Bu eğitim işi masraflı olmaya başlayıp ben de ufaktan Cağaloğlu yokuşunu tırmanıp mizah dergilerinde yayınlanan karikatürlerimden para kazanmaya başlayınca otoriter eğitim sisteminden firar etmemin yolu açılmıştı ufaktan.

Aslında bu sayı için yazdığım yazı bu değildi. **Hayalet Resimli Mecmua**'nın ***"Çocuk Dergileri Sözlüğü"***nü hazırlayan can kardeşi***m Elvan Adıgüzel*** bu sayı için Türkiye İş Bankası'nın *"Kumbara"* adlı çocuk dergisine dair çok keyifle okuduğum bir yazı göndermiş.

Ben de bunun üzerine *"Aniden matör"* oldum başlıklı yazımın

yerine bu yazıyı yazmaya karar verdim. Yani uzun bir aradan sonra tekrar animasyon, çizgi film yapmaya başlamamın nedenini yazmıştım. Yakında sağda solda arzı endam etmeye başlar, görürsünüz animasyonlarımı. O yazım *sayı 41* de.

Çocuk dergileri çizgi romanlar, kitapların yanı sıra vazgeçilmezlerimden biriydi benim için.

En sevdiğim çocuk dergisi *"Doğan Kardeş"*idi. Çizgi romanların yanısıra hikâyeler, tefrika edilen klasik çocuk romanları, şiirler, bilim, sanat yani hayata ve bilgiye dair bir çok şeyi içinde barındıran *"bir küçücük fıçıcık, içi dolu dergicik"*ti... Günümüzde *"Frankofon"* tabir edilen birçok çizgi roman kahramanının maceralarını **Doğan Kardeş** dergisinde okumuştum.

Yıllar sonra bu çizer olma macerasına başladığımda tek sayfada başlayıp biten kahramanın maceralarını içeren bir kaç sayfa çizgi roman çalışmamı koltuğumun altına sıkıştırıp dergiye götürmüştüm ama ne yazık ki Hayat, Hayat Spor, Ses ve Doğan Kardeş çalışanlarının greve gitmesi sonucunda çizgi romanım yayınlanmadan derginin yayını durdurulmuştu.

Ama olsundu seneler sonra 1988 de tekrar yayına başlayan

*"Doğan Kardeş" d*ergisinde çizimlerimle yer almıştım. Elvan Adıgüzel kardeşimin hazırladığı Doğan Kardeş dergisine ait çok detaylı bilgileri içeren "Doğan Kardeş Özel Sayı"sına **Hayalet Resimli Mecmua blogspot** sayfamızdan ulaşabilirsiniz.

https://hayaletdergi.blogspot.com/p/ozel-ekler.html

Çocuk dergileri hem çocukların eğitimi hem gelişimi açısından önemli kilometre taşlarından olmaz ise olmazlardan biridir.

Geçmişte bu alan çok önemliydi, gazetelerin yanı sıra bankalar da çocuk dergileri yayınlar ve ücretsiz verirdi.

Kumbara Çocuk dergisinin yanı sıra, Başak Çocuk, Pamuk Çocuk, Şeker Çocuk dergileride unutulmazlar arasındaydı. O dönemlerin bütün kültürel yayınları gerçekten çok naifti.

Doğan Kardeş dergisinin kapanmasından sonra, **Milliyet Çocuk, Tercüman Çocuk, Günaydın Arkadaş, İleri Yavrutürk Hürriyet Çocuk, Türkiye Çocuk, Milliyet Kardeş** o dönemlerin çocuklarının unutulmaz efsane dergileri arasında yer almıştı.

Ben bu çizerlik macerasına başlayıp ufaktan ufaktan Cağaloğlu yokuşunu tırmanmaya başladıktan sonra mizah dergilerinden çok çocuk dergilerinde çizdim. Bir bakıma çocukluk dönemlerimde başladığım çizerliğimde çocuk dergilerinde çizerek büyüdüm, yani yaş olarak...

Hürriyet Çocuk, Milliyet Çocuk, Türkiye Çocuk, Doğan Kardeş, Milliyet Kardeş, Yoyo çizgi romanlarımın, hikaye, masal, kapak illüstrasyonlarımın, hazırladığım bilmece bulmaca, mizah sayfalarımın yayınlandığı dergiler oldu.

Çocuk dergilerinin ayrı bir yeri vardır hayatımda ve anılarımın arasında.

Bundan üç ay önce filandı Elvan *(Adıgüzel)* ile uzun uzadıya süren ve çok keyif aldığım mutat telefon sohbetlerimizden birinde çocuk dergileri üzerine sohbet etmiştik. Uzun zamandır unutulmaz çocuk dergileri benzeri bir çocuk dergisinin boşluğundan filan söz etmiştik.

Bu arada Elvan çok sıkı bir çocuk dergileri koleksiyoncusudur.

İşte o sohbet sırasında günümüzde de o çok sevdiğimiz çocuk dergilerinin bir benzeri olsa ne güzel olur filan demiştik. Bir ara *"ya Elvan biz ikimiz böyle bir dergi yapsak "* nasıl olur falan dediydim. Bir hafta sonra bir baktım Elvan ***"7'den 70'e tüm çocuklara Lunapark"*** dergimizin ilk örneğini hazırlayıp göndermişti bile.

Benim "Peter Pan sendromu" dediğim büyümek istemeyen çocuk tarafım bu işten çok keyif almıştı. Uzun bir aradan sonra tekrar Lunapark çocuk dergimiz için, çocuklar için, kendi çocukluğum için çizmekten çok mutlu oldum. Evet evet, hala çizgi film seyrediyorum, çizgi roman okuyorum, oyuncak koleksiyonu yapıyorum. Hatta çocukluğumun misketleri bile duruyor...

ÇOCUKLUK

Affan Dede'ye para saydım,

Sattı bana çocukluğumu.

Artık ne yaşım var, ne adım;

Bilmiyorum kim olduğumu.

Hiçbir şey sorulmasın benden;

Haberim yok olan bitenden.

Bu bahar havası, bu bahçe;

Havuzda su şırıl şırıldır.

Uçurtmam bulutlardan yüce,

Zıpzıplarım pırıl pırıldır.

Ne güzel dönüyor çemberim;

Hiç bitmese horoz şekerim!

Cahit Sıtkı TARANCI

Cahit Sıtkı Tarancı üstadın Affan dedesini bulup çocukluğumuzu satın alabilir miyiz, satın alabilir misiniz bilemiyorum ama... 7'den 70'e tüm çocuklara **Lunapark dergimiz** de özlediğiniz çocukluğunuzu bulabilirsiniz eminim. Hem de para saymadan bedavadan.

7'den 70'e tüm çocuklara Lunapark dergimizin oluşumunda, her bir satırında çok değerli emeği olan değerli kardeşim, can dostum **Elvan Adıgüzel**'e ve dergimizin içeriğinin oluşturulmasında destek veren bütünarkadaşlarımıza bir kez daha çok teşekkür ederiz.

Eline sağlık Elvan...

Hem çocukluğunun dergilerini özleyenlere, hem çocuklarınız, yeğenleriniz, yakınınızda yörenizde tanıdığınız eş dost ahbap çocuklarına dergimizi önereceğinizden eminiz.

Değer verip beğenilerini esirgemeyecek olan tüm dostlara şimdiden çok teşekkür ederiz. Sağ olunuz var olunuz.

Dergimizin ilk sayısı için şöyle bir tanıtım yazısı yazmıştım…

Merhaba…

Yeni bir dergi ile sizlere merhaba diyoruz.

Hayal'et Resimli Mecmua'ya kardeş geldi.

7'den 70'e tüm çocuklara Lunapark.

"Nerede o eski çocuk dergileri"" diyen dünün büyümeyen çocukları ve annelerin babaların pek bir hasretle anımsadıkları o dergilerin nasıl bir dergi olduğunu merak eden bugünün çocukları için o dergilerin bir benzerini hazırlamaya çalıştık.

Aklımızdaki gönlümüzdeki dergiyi tam olarak hazırlayamasak da başlamak başarmanın yarısıdır diye yola koyulduk.

Hem ne demişler *"kervan yolda düzelir."*

Yani sonuçta biz yaptık oldu…

Dergimiz içeriğine katkıda bulunmak isterseniz;

Geleceğin yazarı, çizeri, fotoğrafçısı, şairleri

*Çocuklarınızın, yeğenlerinizin torunlarınızın ilk eserlerinin **"Lunapark"** çocuk dergisi sayfalarında yayınlanmasını isterseniz, görüş ve önerileriniz için elektronik posta adresimiz:* **lunaparkeposta@gmail.com**

7'den 70'e tüm çocuklara Lunapark çocuk dergisinin oluşumunda içerik desteği veren herkese çok teşekkür ederiz.

Herkese iyi okumalar…

7'den 70'e tüm çocuklara Lunapark.

Gelişmeleri ve yeni sayıları takip için **Facebook t**akip sayfamız :

www.facebook.com/7den-70e-tü...07375667792214

Blogspot sayfamız

https://lunaparkcocukdergisi.blogspot.com/p/aylk-saylar.html

Üçüncü sayımızı yayımladık bu ayın başında.

Hep dediğimiz gibi ***"Herkese iyi okumalar"***

ZALİM ZÜHTÜ

Mesut Ekener